

KINH ĐẠI TẬP
ĐẠI PHƯƠNG ĐẰNG
BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

Hán dịch: Tùy, Thiên Trúc Tam tạng Đạt Ma Cấp Đa

Việt dịch: HT. Chánh Lạc

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11-08-2009

Người thực hiện :

Nam Thiên - namthien@gmail.com

[Link Audio Tai Website http://www.phapthihoi.org](http://www.phapthihoi.org)

Mục Lục

Quyển Thứ Nhất

01.PHẨM TỰA

02.PHẨM BÁT KHÔNG KIẾN BỒN SỰ

Quyển Thứ Hai

PHẨM BÁT KHÔNG KIẾN BỒN SỰ (tiếp theo)

Quyển Thứ Ba

03.PHẨM THẦN BIẾN

Quyển Thứ Tư

04.PHẨM BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

05.PHẨM BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

Quyển Thứ Năm

06.PHẨM TÁN THÁN CÔNG ĐỨC CỦA NHƯ LAI

Quyển Thứ Sáu

07.PHẨM PHẬT HIỆN THẦN THÔNG

08.PHẨM THƯA HỎI RỘNG VỀ VIỆC THẤY NHIỀU ĐỨC PHẬT

Quyển Thứ Bảy

09.PHẨM KHEN TƯỚNG TAM MUỘI

10.BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI - PHẨM CHÁNH QUÁN

11.PHẨM TƯ DUY TAM MUỘI

Quyển Thứ Tám

12.PHẨM THỊ HIỆN MỈM CƯỜI

13.PHẨM THẦN THÔNG

Quyển Thứ Chín

14.PHẨM NÓI VỀ TU TẬP TAM MUỘI

Quyển Thứ Mười

15. PHẨM BỒN HẠNH CỦA BỒ TÁT

--- o0o ---

Quyển Thứ Nhất

01. PHẨM TỰA

Bấy giờ Bà - Già - Bà ở trong núi Kỳ Xà Quật, thành Vương Xá cùng với chúng Đại Tỳ kheo là một ngàn hai trăm năm mươi vị, đều là bậc đại A la hán, các lậu đã hết, không còn phiền não, tâm khéo giải thoát, huệ khéo giải thoát, đã điều phục tất cả, giống như con rồng lớn lia bỏ gánh nặng, không còn tái sanh, việc làm đã xong, được chơn tư lợi, trụ bình đẳng trí, nhập giải thoát môn, tự tại, độ thoát các khổ, đến bờ bên kia, chỉ trừ tôn giả A- Nan là không được vậy.

Lại có vô lượng như chúng Bồ tát ma ha tát đều đến từ mười phương thế giới, cùng cu hội với hết thảy chúng Bồ tát ma ha tát.

Lại có vô lượng các thiên tử ở cõi trời Tịnh Cư, tên các vị ấy là: Thiên tử Nan-Đà, Thiên tử Tu Nan-Đà, Thiên tử Chiên Đàn Na, Thiên tử Tu Ma Na, Thiên tử Tự Tại, Thiên tử Đại tự Tại, Thiên tử Nan Thắng, Thiên tử Thiện Oai Quang, như vậy các chúng thiên tử... hơn quá nửa đêm phóng luồng ánh sáng lớn, chiếu thẳng đến núi Kỳ Xà Quật, đều đi đến chỗ đức Phật đánh lễ dưới chân Ngài. Họ liền lấy hương Thiên Đa-ma-la-bạt, hương Thiên trầm thủy, hương Thiên đa già la, hương Thiên mật chiên đàn và hương Nguưu đầu chiên đàn. Như vậy... các thứ hương thơm thành kính tung rải lên trên đức Phật đến hai, ba lần xong lại dùng hoa Thiên tán, hoa Thiên kê bà la, hoa Ma ha kê bà la, hoa Mạn đà la, hoa Ma ha mạn đà la, hoa Mạn thù sa, hoa Ma ha mạn thù sa, hoa A địa mục đa... dùng các thứ hoa như vậy cũng thành kính rải lên trên đức Phật đến hai, ba lần, rồi lại từ từ tiến lên, đến trước đức Phật, nhiễu quanh Ngài ba vòng, một lòng cung kính, chắp tay cuối đầu lạy đức Phật, rồi đứng qua một bên.

Bấy giờ các chúng thiên tử đều nghĩ như vậy : " Nay Bồ tát này nghĩ đến pháp môn tam muội của tất cả Phật, các Như Lai, Ứng Cúng, Đẳng chánh giác ở thời quá khứ đã từng ở trong đại chúng Thiên nhân kia tuyên dương, phân biệt, vì lợi ích hết thảy chúng sanh, nên nay đức Thế tôn của ta há lại không vì đại chúng Thiên nhân, Phạm, Ma, Sa môn, Bà la môn, các loại rồng, Dạ xoa, Càn thất bà, A tu la, Ca lâu la, Khẩn na la, Ma hầu la già, nhân và phi nhân... phu diễn tuyên thuyết diệu pháp như vậy, vì muốn lợi ích tất

cả thế gian, thiên nhân đại chúng, cũng khiến cho các chúng sanh ở đời vị lai đều mong chờ lợi ích".

Bấy giờ Thiên tử Nan Đà, Thiên tử Tu Nan Đà, Thiên tử Chiên Đàn Na, Thiên tử Tu Ma Na, Thiên tử Tụ Tại, Thiên tử Đại Tụ tạ, Thiên tử Nan Thắng, Thiên tử Thiện Oai Quang, như vậy tất cả chúng các Thiên tử suy nghĩ như thế xong, liền bạch đức Phật :

- Bạch thế Tôn Bà Già Bà, nay Bồ tát này nghĩ đến pháp môn Tam muội của Nhất thiết Phật, chư Phật Như Lai Ứng Cúng Đẳng chánh giác ở quá khứ đã từng vì các thiên nhân đại chúng, Phạm, Ma, Sa môn, các loài rồng, Dạ xoa, Càn thát bà, cho đến hết thủy nhân và phi nhân... phu dương diễn thuyết kinh điển như vậy để làm lợi ích các chúng sanh ở thế gian. Cúi mong đức Thế Tôn dù lòng đại từ thương xót, nay vì thiên nhân đại chúng, Phạm, Ma, Sa môn, Bà la môn này và tất cả nhân và phi nhân... kia diễn thuyết pháp môn phương đẳng như vậy, khiến cho các thế gian được nhiều lợi ích, an ổn, khoái lạc.

Bấy giờ đức Thế Tôn với lòng đại bi, vì muốn lợi ích các chúng sanh của tất cả thế gian nên im lặng nhận lời thỉnh cầu các thiên tử này.

Khi ấy các Thiên tử thấy đức Phật im lặng, biết Ngài xót thương, chấp thuận nên đánh lễ dưới chân đức Phật, nhiễu quanh ba vòng, liền ngay ở trong núi Kỳ Xà Quật bỗng nhiên biến mất trở về Thiên cung.

Bấy giờ đức Thế Tôn lúc đêm sắp tàn, trời gần sáng, liền rống lên tiếng rống đại Sư Tử chúa rồi lại mỉm cười. Khi ấy đức Như Lai Ứng Cúng, đẳng chánh giác đã phát ra âm thanh kỳ lạ như vậy xong, trong khoảnh khắc có các chúng Tỳ kheo tinh xá trong núi Kỳ Xà Quật này, nương theo oai thần của Phật, tất cả đều tập hợp tại chỗ đức Như Lai Ứng Cúng, Đẳng chánh giác.

Bấy giờ lại có các chúng Tỳ kheo... ở các chỗ A-lan-nhã khác, có đủ đại thần thông, đại oai đức cũng đều nương theo oai thần của Phật, từ chỗ A-lan-nhã đi đến, vào núi Kỳ Xà Quật, tập hội tại chỗ đức Như Lai.

Bấy giờ vua A Xà Thế, con của bà Vi Đề Hy, chủ nước Mu Già Đà cùng vô lượng trăm ngàn quyến thuộc, trước sau doanh vậy, vào núi Kỳ Xà Quật, tập hội chỗ đức Như Lai.

Khi ấy lại có các Đại tướng Dạ Xoa tên là : Đại tướng A Tra Bà Ca khoáng dã cư dạ xoa, Đại tướng Già Đà Bà Ca Lư hình dạ xoa, Đại tướng Kim Tỳ La Ma Kiệt Ngư dạ xoa, Đại tướng Tu Chỉ Lộ Ma Châm Mao dạ xoa, Đại tướng Ma Ca Đà Lê Trì Hoa Man dạ xoa, ... Như vậy các dạ xoa này đứng đầu cùng các nhóm dạ xoa khác có đại oai thần, có đại thể lực, mỗi nhóm đều cùng vô lượng trăm ngàn quyến thuộc, trước sau doanh vây, vào núi Kỳ Xà Quật, tập hội chỗ đức Như Lai.

Bấy giờ lại có các A tu la vương, tên các vị ấy là : Đại Kiều La Hầu A Tu la vương, Chủng Chủng Khả Uy Tỳ Ma Chất Đa A Tu la vương, Tu Bà Hầu Thiện Tý A tu la vương, Ba Ha La Thư Triền A Tu la vương, có đại oai thần, đầy đủ đại thể lực, nghe âm thanh của Phật, trong lòng run sợ, lông trong người dựng đứng. Họ cùng với vô lượng trăm ngàn quyến thuộc trước sau doanh vây, đi vào núi Kỳ Xà Quật, tập hội chỗ đức Phật.

Khi ấy lại có các đại Long vương ở trong thế giới ba lần ngàn này cùng các quyến thuộc, nghe âm thanh của đức Phật trong lòng sợ hãi, lông trong người dựng đứng, vâng theo oai thần của Phật vào núi Kỳ Xà Quật, vân tập tại chỗ đức Phật.

Bấy giờ trưởng giả Cấp Cô Độc ở thành lớn Xá Bà Đề cùng với vô lượng trăm ngàn quyến thuộc doanh vây, từ Xá Bà Đề đi đến thành Vương Xá, vào núi Kỳ Xà Quật, Vân tập chỗ đức Phật để cung kính cúng dường đức Như Lai, để nghe chánh pháp.

Bấy giờ ở thành lớn Tỳ Xá Ly cũng có vô lượng các Lê Xa tử, đều sanh trong giòng họ Bà La môn rất thanh tịnh, tên những vị ấy : Thiên Tư Lê xa tử, Phục oán thiếu tráng Lê Xa tử, Công đức sanh Lê Xa tử, Vô biên thủ Lê Xa tử, Cử Thủ Lê Xa tử. Nhiên thủ trưởng thủ Lê xa tử, ... Các vị như vậy là bậc thượng thủ, đều đã sống lâu trong Đại thừa Vô thượng, cùng với vô lượng trăm ngàn quyến thuộc trước sau doanh vây, từ Tỳ Xá Ly đi đến thành Vương Xá, vào trong núi Kỳ Xà Quật, tập hội trước đức Phật.

Bấy giờ thành lớn Chiêm Ba lại có vô lượng các trưởng giả tử, vào thời quá khứ đã cúng dường vô lượng vô biên các đức Phật, trồng các căn lành, có đủ đại oai đức, đại thể lực. Tên các vị ấy là : Thiên trụ trưởng giả tử, Lợi Ích trưởng giả tử, Vô biên Tinh tấn Bà la môn tử, Các vị như vậy... làm thượng thủ và vô lượng trưởng giả, cư sĩ sĩ khác, cùng với vô lượng trăm ngàn quyến thuộc, trước sau doanh vây, từ thành Chiêm Ba đến thành Vương Xá,

vào trong núi Kỳ Xà Quật, ở chỗ đức Phật để cung kính cúng dường đức Như Lai và mong được nghe chánh pháp.

Bấy giờ ở thành Ba La Nại có vô lượng nhân chúng khác loại, trong thời quá khứ đã cúng dường vô lượng trăm ngàn các đức Phật, trồng các căn lành, đã được thuần thực, từ Ba La Nại đi đến thành Vương Xá, Vào núi Kỳ Xà Quật, Tập hợp chỗ đức Phật cung kính cúng dường đức Như Lai để nghe chánh pháp.

Bấy giờ ở thành Câu Thi Na lại có vô lượng các lực sĩ Mạc la tử cũng đã từng cúng dường vô lượng trăm ngàn các đức Phật Thế tôn, từ lâu đã huân tập, tu các căn lành nên có đại oai đức, đầy đủ thế lực, cùng với vô lượng quyến thuộc đọanh vây, từ Câu Thi Na đi đến thành Vương Xá, Vào núi Kỳ Xà Quật, tập hợp chỗ đức Phật, cung kính cúng dường đức Như Lai để nghe chánh pháp.

Bấy giờ ở phương Đông, trải qua vô lượng hằng hà sa thế giới, tất cả Đại phạm Thiên vương cùng các thiên chúng khác có đại oai đức, đầy đủ đại thần thông, nghe đức Phật Thế tôn là bậc Đại Sư tử vương, khi cất tiếng rống, làm cho tất cả đều kinh ngạc, lông trong người dựng đứng, họ nương theo thần oai của Phật, cùng với vô lượng ngàn vạn quyến thuộc của thiên chúng vây quanh, đều ở tại chỗ ở của mình đi đến thành Vương Xá ở Ta Bà thế giới này, Vào núi Kỳ Xà Quật, tập hợp chỗ đức Phật.

Như vậy, phương Nam, phương Tây, phương Bắc, tứ duy, trên và dưới đều có vô lượng hằng hà sa thế giới như vậy, có tất cả Đại Phạm thiên vương và các thiên chúng khác, có đại oai đức và đại thần thông, khi nghe tiếng rống của Đại Sư tử vương Phật thế tôn thấy đều kinh sợ, lông trong người dựng đứng, nương theo oai thần của đức Phật cùng với vô lượng ngàn vạn ức quyến thuộc thiên chúng vây quanh, đều từ chỗ ở của mình đi đến đại thành Vương Xá, thế giới Ta Bà này, Vào núi Kỳ Xà Quật, tập hội chỗ Đức Phật.

Bấy giờ trong núi Kỳ Xà Quật đất đai rộng lớn, bằng phẳng như tam thiên đại thiên thế giới này đại chúng đầy nghẹt, không có khoảng trống, như đóng nệm, Song đại chúng này đều có vô lượng đại oai đức lực và đại thần thông, tất cả trời, người, các loài rồng, dạ xoa, Càn thất bà, A tu la, Ca lâu la, Khôn na la, Ma hầu la già, người và phi nhân... thấy đều sung mãn.

Bấy giờ đức Thế tôn biết thiên nhân, đại chúng ở các thế gian, tất cả đã tập hội, Ngài lại phát ra âm thanh trong như chuông của Đại Sư tử vương như

vậy. Khi phát ra âm thanh lớn ấy xong, Ngài từ tinh xá đi ra, đến một chỗ, Ngài lại mỉm cười.

Khi ấy các đại chúng thiên nhân của thế gian thấy việc ấy xong, họ đều cỡi y phục và các vòng hoa của mình, dùng các thứ hương để rải trên đức Phật cúng dường cung kính chí tâm chiêm ngưỡng Ngài.

Bấy giờ trong đại chúng có tôn giả Xá Lợi Phất, tôn giả Mục Kiền Liên, tôn giả Đại Ca Diếp, tôn giả Tu Bồ Đề, tôn giả Phú Lô Na Di Đa La Ni tử, tôn giả La Hầu La, tôn giả Đại kiếp Tân Na, tôn giả Đại Ca Chiên Diên, tôn giả A Nê Lô Đà, tôn giả Hộ Thế, tôn giả Thủ Lung Na, tôn giả Nan Đà, tôn giả A Nan... là những bậc thượng thủ, và tất cả các Đại Thanh văn khác đều là những bậc Đại đức, có đầy đủ đại thần thông đều đến tập hội tại đó.

Bấy giờ trong đại chúng lại có tôn giả Di Lặc Bồ tát ma ha tát, Việt tam giới Bồ tát ma ha tát, Dũng Đại Bộ Bồ tát ma ha tát, Sơ phát tâm tức Chuyển Pháp luân Bồ tát ma ha tát, Thiện tư Bồ tát ma ha tát, Đại âm thanh Bồ tát ma ha tát, Thiện Hành Bộ Bồ tát ma ha tát, Siêu tam thế Bồ tát ma ha tát, Trì Thế Bồ Tát ma ha tát, Văn Thù Sư Lợi Bồ tát ma ha tát, Bất Không Kiến Bồ tát Ma ha tát... là những bậc thượng thủ và vô lượng vô số Bồ tát ma ha tát khác, thời quá khứ ở chỗ vô lượng các đức Như Lai đã trồng các căn lành, huân tu các hạnh, công đức thành tựu viên mãn, từ lâu đã được an trụ nơi A nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Bấy giờ tôn giả Bất Không Kiến Bồ tát ma ha tát thấy đức Phật Thế tôn lại mỉm cười xong, từ tòa đứng dậy, sửa lại y phục, trạch vai bên hữu, quỳ gối mặt xuống đất, chấp tay hướng về đức Phật nói bài kệ :

- Vô thượng lương túc tôn tối thắng.

Vô duyên bất ứng hiện mỉm cười

Tất cả thế gian không ai bằng

Cúi mong Ngài nói vì sao cười,

Thường cho kẻ nghèo các vật dụng,

Cũng nói Đại thừa báu tối diệu

Hay ban mắt sáng cho kẻ mù

Nay Ngài mỉm cười do nhân gì ?

Thế tôn ba cõi không ai bằng

Huống gì thế gian mong luận thắng

Là Đại đạo sư của thế gian

Nay Ngài giải thích vì sao cười ?

Bấy giờ Đức Thế tôn liền bảo Bất Không Kiến Bồ tát ma ha tát :

- Nay Bất Không Kiến ! Nay ngươi thấy các tướng trang nghiêm hai bên tả hữu ở thắng địa này có ưa thích chăng ?

Bất Không Kiến thưa :

- Như vậy, bạch Thế tôn ! Như vậy, Bà Già Bà !

Đức Phật lại bảo :

- Nay Bất Không Kiến ! Ngươi nên biết, nơi địa phương này từ xưa các đức Như Lai Ứng Cúng, Đẳng Chánh giác đã từng thọ dụng, giáo hóa, du hành và sống ở đây.

Khi ấy Bồ tát Bất Không Kiến nghe đức Phật dạy như vậy xong liền cấp tốc đi đến chỗ ấy, đến xong, liền nhập Tam muội, khi trụ vào Tam muội, tự nhiên thành tựu tòa báu thượng diệu, các thứ trang nghiêm đầy đủ. khi trang nghiêm chỗ ngồi xong, trở về chỗ đức Phật, đầu mặt đánh lễ dưới chân đức Phật, bạch rằng :

- Bạch Thế tôn ! Nay chỗ này trang nghiêm như vậy, cúi mong đức Thế tôn cũng nên kịp thời ở nơi thắng địa ấy.

Bấy giờ đức Thế tôn liền đến nơi đó. đến xong liền như pháp thăng tòa. Khi đức Như Lai, bậc Ứng Cúng, đẳng chánh giác thăng lên tòa ấy rồi, như vậy lúc đó thế giới tam thiên đại thiên này, toàn thể đại địa có 6 thứ chấn động đó là :

1- Động biến động Đẳng biến động

2- Chấn biến chấn Đẳng biến chấn

3- Dững biến dững Đẳng biến dững

4- Hồng biến hồng Đẳng biến hồng

5- Khởi biến khởi Đẳng biến khởi

6- Giác biến giác Đẳng biến giác

Vọt lên phía Đông thì biến mất ở Tây.

Vọt lên ở Tây thì biến mất ở Đông.

Vọt lên ở Nam thì biến mất ở Bắc.

Vọt lên ở Bắc thì biến mất ở Nam.

Vọt lên ở giữa thì biến mất ở một bên

Vọt lên một bên thì biến mất ở giữa.

Khi đại địa này chấn động như vậy xong, nhờ thần lực của Phật biến thế giới này có một luồng ánh sáng lớn, khiến cho các chúng sanh đều cảm thọ sự khoái lạc. Bên dưới chiếu đến đại địa ngục A Tỳ. Có các chúng sanh mong hào quang chiếu vào thân mình thì các điều khổ được tiêu diệt, đồng cảm thọ sự khoái lạc. Như vậy các chúng sanh thọ khổ trong các địa ngục và các loài súc sanh sắp bị tàn hại, các ngọc quý thấy ở trong cõi của diêm la vương gặp được ánh sáng này xong, tất cả khổ đau thấy đều tiêu trừ. Sự đói khát thì được no đủ. Không có chúng sanh nào mà không cảm nhận sự an lạc. Ngay lúc ấy, tất cả chúng sanh đều bỏ ác niệm, đều khởi lòng từ, cùng nhau ái lạc, đều ôm lòng từ bi, giống như người thân thuộc nhìn nhau hoan hỷ, hòa hợp, đồng ngồi chung. Bấy giờ họ tán thán rằng :

- Thế tôn ngôi tòa này

Phóng luồng ánh sáng lớn

Đại địa 6 lần động

Khiến chúng sanh hoan hỷ

Như Lai ngồi tòa này

Pháp vương phóng hào quang

Nên biết ngay khi ấy

Chúng sanh đều an vui

Chánh giác ngồi tòa này

Chỗ quy y đại trí

Hào quang lợi chúng sanh

Chiếu khắp cõi Phật này

Lạ thay, Đại thừa ấy

Tối thắng thừa vô thượng

Như lai ngồi tòa này

Lợi ích khó nghĩ lường

Lạ thay, Đại thừa này

Tối thắng thừa vô thượng

Sa môn, bà la môn

Nơi đây nhiều vô lượng.

Bấy giờ đức Thế tôn hiện tướng lưới rộng dài bao trùm cả tam thiên đại thiên thế giới này xong, bảo các Bồ tát ma ha tát và các chúng đại thanh văn

:

- Nay các thiện nam tử ! Các ngươi nên biết, sau nửa đêm hôm qua có các vị trời cõi Tịnh Cư này : Thiên tử Nan Đà, Thiên tử Tu Nan Đà, Thiên tử Chiên đàn, Thiên tử Tu Ma Na, Thiên tử Nan Thắng, cho đến Thiên tử Tu Đa Ba... Cùng vô lượng các Thiên tử có đại oai đức, Đầy đủ đại thần thông phóng luồng ánh sáng rực rỡ chiếu thẳng đến núi Kỳ Xà Quật, đi đến chỗ ta, liền lấy các thứ hương thượng diệu cõi trời. Đó là : Thiên mạc Chiên Đàn, Cho đến hương Thiên- Đa-Ma-la-bạt... rải lên trên ta. Lại dùng các thứ hoa trời, đó là hoa Ưu bát la, cho đến hoa đại mạn Thù sa... cúng dường ta, nhiễu quanh bên hữu ba vòng, Đánh lễ dưới chân ta, đứng qua một bên. Khi họ đứng qua một bên xong, đối với ta có tâm cung kính bội phần, chấp tay im lặng mà đứng. Khi đứng xong họ suy nghĩ : " Nay đây tất cả pháp môn niệm Phật của Bồ Tát mà các đức Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác mà ở thời quá khứ đã từng vì đại chúng thiên nhân kia tuyên dương, giải thích. Chỉ muốn cho các chúng sanh ấy được an lạc. Nay đức Thế tôn của ta cũng sẽ vì Đại chúng Thiên nhân này diễn thuyết pháp môn niệm Phật như vậy để làm cho các chúng sanh được lợi ích an lạc ". Các Thiên tử ấy nghĩ như vậy xong, liền xin ta nói pháp môn này. Bấy giờ ta im lặng nhận lời, chư thiên biết như vậy liền biến mất.

Khi ấy đức Thế tôn liền nói bài tụng :

- Nay Tỳ kheo, sau đêm hôm qua

Thiên vương Tịnh cư Ma hê la

Dẫn các thiên chúng và quyến thuộc

Nan Đà cùng với Tu Nan Đà

Trời Tu Ma Na, Chiên Đàn thấy

Cho đến Nan Thắng, Tu Đa Ba

Phóng ánh sáng lớn khắp thế gian

Thẳng đến trong núi Kỳ Xà Quật

Các vị trời đã đến chỗ ta

Dùng hương hoa trời mà cúng dường
Trước tiên nhiễu quanh ta ba vòng
Đảnh lễ cung kính, đứng một bên
Các Thiên tử lắng yên suy nghĩ :
" Nay Tu Đa La niệm Phật này
Tối thắng quá khứ từng tuyên giảng
Vì xót thương chúng sanh thế gian
Nay đấng Thế tôn đủ thập lực
Sao không diễn thuyết pháp môn này
Lợi ích quần sanh ở thế gian
Đề làm an ổn cho trời, người ? "
Chư thiên nghĩ xong liền thưa thỉnh
Thì ta im lặng mà hứa khả
Vì ta muốn ở núi Kỳ - Xà
Như chư Phật trước đã diễn thuyết
Các trời biết ta đã chấp nhận
Sanh tâm tôn trọng, rất sung sướng
Tất cả thầy đều lạy cung kính
Nhiễu quanh ba vòng rồi biến mất
Này các Tỳ kheo hãy nghe kỹ

Ta nghe các Phật quá khứ nói
Đừng nên sanh nghi sợ pháp này
Trí các Như Lai khó nghĩ lường
Các Phật xưa kia đã hành đạo
Ta trước biết hết không còn nghi
Tất cả Nhân-Trung-Tôn hiện tại
Đã được Bồ Đề mà ta chứng
Đại bi đương lai xót thương đời
Pháp nhân tự nhiên ta giác tri
Nay ta đầy đủ trí vô ngại
Trí lớn như vậy khó đo lường
Vượt khỏi thế gian không ai bằng
Tất cả thế gian không lường được.

--- o0o ---

02.PHẨM BẤT KHÔNG KIẾN BỒN SỰ

Bấy giờ đức Thế tôn bảo tôn giả Xá Lợi Phất, tôn giả Đại Mục Kiền Liên, tôn giả Đại Ca Diếp, tôn giả Tu Bồ Đề, tôn giả Phú Lô Na Di Đa La Ni tử, Các đại đệ tử có đại oai đức, đầy đủ thần thông như vậy, rằng :

- Nay các Tỳ kheo ! Như các người biết, dựa vào cảnh giới của các người, nên ở trước ta, các người hãy rống lên tiếng rống Sư tử. Vì sao vậy ? Nếu các người thuyết pháp thì khiến cho tất cả các vị Thanh Văn, tất cả đại chúng của trời, người này được tin hiểu.

Bấy giờ đức Thế tôn lại bảo Di Lặc Bồ tát ma ha tát, Văn Thù Sư Lợi Bồ tát ma ha tát, Việt Tam Giới Bồ tát Ma Ha tát, Siêu Bất Tur Nghị Bồ tát Ma ha tát, Thiện Hành Bộ Bồ tát ma ha tát, Sơ Phát Tâm tức Chuyên Pháp Luân Bồ tát ma ha tát, Thiện Tư Duy Bồ tát ma ha tát, Đại Âm Thanh Bồ tát ma ha tát, Trì Thế Bồ tát ma ha tát, Bất Không Kiến Bồ Tát ma ha tát...rằng :

- Nay Bất Không Kiến ! Nay ngươi nên rống lên tiếng rống Sư tử, Quyết định thính Phật thuyết về công đức có được tướng mạo chơn thật của chư Phật Thế tôn . Nếu ngươi thính cầu như vậy thì có thể làm lợi ích các loài chúng sanh của tất cả thế gian. Cho nên nay ta đích thân khuyên ngươi.

Khi Bồ tát Bất Không Kiến nghe Phật dạy như vậy xong, liền ở trước Phật dùng kệ tán thán rằng :

-Thế tôn sắc thân vàng , trăm phước

Từ bi, diệu giác, đệ nhất nghĩa

Công Đức trí tuệ không giảm sút

Do duyên gì bỗng khiến con hỏi

Không ai bằng Ngài Nhân trung tôn

Thế gian thắng trí siêu việt hết

Công đức Pháp vương đã cùng tột

Cớ gì hôm nay bảo con thính ?

Phật diệt , thanh tịnh, thiên bậc nhất

Trí huệ nhiệm mầu thật giải thoát

Giải thoát tri kiến, huệ viên mãn

Cớ gì hôm nay bảo con hỏi ?

Oai nghi pháp vương đã đầy đủ

Tối tôn, Hùng tất cả thế gian

Đã được tự lợi và lợi tha

Đại sư vì sao bảo con thỉnh ?

Từ bi Thế tôn thuần từ lâu

Nhiều kiếp thường hành không oán thân

Biện tài vô ngại khó kể lường

Vì sao Thế tôn bảo con hỏi ?

Hay thí của cải cho kẻ nghèo

Cũng mở mắt mù cho thế gian

Thế tôn hay khiến kẻ sợ, an

Vì sao Thế tôn bảo con hỏi ?

Thân Phật, Vật dơ không thể nhiễm

Y phục xưa nay không bụi bặm

Sanh ở vương cung nhà Thánh Vương

Vì sao nay bảo con khuyến thỉnh

Y thánh cách thân 4 ngón tay

Tuy không sát thân vẫn không rớt

Gió lớn Toàn lam thổi chẳng bay

Thánh tôn vì sao bảo con thỉnh ?

Thế tôn lúc đi đường bình thường

Dù đường lồi lõm tự bằng phẳng
Hoặc lên đồi cao vẫn thản nhiên
Vì sao hôm nay bảo con thỉnh ?
Thân tướng Thế tôn đều tròn đầy
Bước đi các khớp không lay động
Con xem Thế tôn lúc xoay người
Đại địa tức thì sáu chấn động
Không ai thân tức bằng Như Lai
Nhân trung tôn tự tại như vậy
Hào quang Thế tôn đã chiếu đến
Khiến cho kẻ điên không mất tâm
Chỉ cần tạm thấy hào quang Ngài
Hoặc khi mất niệm liền nhớ lại
Khi Thế tôn đi chân đạp đất
Chúng sanh bước qua bảy ngày vui
Cho đến mạng chung tùy ý sanh
Nên con quy mạng và ưa thích
Nếu người gặp bệnh bị thống khổ
Đón đau chua xót không chịu nổi
Chỉ nhờ Thế tôn lấy tay sờ

Liên được an ổn không thể nói

Pháp thân Thế tôn đủ thần lực

Là nhờ nhiều kiếp mãi tu trì

Điều đó hoàn toàn không nghi hoặc

Đạo Sư đừng bảo con thưa hỏi

Độc tôn giữa người đủ khả năng

Đại tiên điều phục độ tất cả

Nay con lại bạch Thiên nhân sư

Cho nên đừng bảo con thưa hỏi.

Bấy giờ đức Thế tôn lại bảo Bồ tát Bất Không Kiến :

- Lành thay ! Lành thay ! Nay Bất Không Kiến ! Người muốn ta nói việc này, hãy khéo nhớ nghĩ, ta sẽ giải thuyết.

Bồ tát Bất Không Kiến thưa :

- Như vậy, thưa Thế tôn ! Cúi mong Ngài trình bày, nay con xin lắng nghe.

Đức Phật bảo :

- Nay Bất Không Kiến ! Ta nhớ thời quá khứ, cách đây vô lượng vô biên a tăng tỷ kiếp. Lúc ấy có một vị vua tên là Vô biên tinh tấn, có đại thần thông, có đủ oai đức, dùng chánh pháp giáo hóa nhân dân, sống trong một thành lớn, Phía Đông phía Tây đến ngót 12 do tuần, phía Nam phía Bắc thì chỉ có 7 do tuần rưỡi. Thành này có 7 lớp, riêng mỗi lớp thành đều có 7 báu, đó là : Kim ngân, lưu ly, pha lê, mã não, xà cừ, chơn châu, san hô, hoàn toàn dùng các báu như vậy chạm trở xen kẽ.

Lại nữa, nay Bất Không Kiến ! Nên biết thành ấy có bốn mặt, mỗi mặt có ba cửa, mỗi cửa đều có hai lầu canh đối nhau. Lầu gác cao rộng, trang nghiêm, tráng lệ, đều dùng đầy đủ diệu bảo hợp thành. Ngay trong cửa dựng ngọn cờ

Thắng Tràng của Đế Thích để làm giới hạn. Cho đến các thứ xà nhà, bạc cửa đều chạm các thứ châu báu.

Lại nữa, Này Bất Không Kiến, các cửa thành ấy đều có hai thứ : vàng và bạc đan thành lưới che phủ ở trên. Lại ở trên lưới có các thứ trang sức như lưới vàng, linh bạc, lưới bạc, linh vàng, gió mát thổi động các thứ ấy làm phát ra những âm thanh vi diệu, rất là hòa nhã, giống như nhạc trời.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Thành có 7 lớp. Trong 7 lớp thành có các cấp đều làm bằng châu báu, có lan can mái hiên chạm trổ, the lụa thêu dệt phân minh, bảy báu mà thành màu sắc xen tạp khả ái. Ở lan can vàng thì treo sừng bằng bạc trắng, ở lan can bằng bạc thì treo sừng bằng chân châu. Ở lan can bằng ngọc thì treo sừng bằng lưu ly. Cho đến các thứ tơ năm màu xen lẫn nhau, khoản giữa các châu báu đang treo, ánh chiếu lẫn nhau.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Chung quanh bảy lớp thành ấy đều có hào báu vây quanh. Đó là : kim ngân, lưu ly, pha lê, mã não, các thứ trang nghiêm đều dùng các thứ báu để xây hào, mỗi hào đều có tam cấp bằng bảy báu đủ màu sắc, chia nhau chiếu sáng, vi diệu, đẹp mắt.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Vua Tinh Tấn ấy, trong các hào nước có hoa đẹp chen chúc. Đó là hoa : Ưu Đàm bát, Hoa bát đầu ma, hoa Câu vật đầu, hoa Phân đà lợi, các loại hoa như vậy sáng rực, dễ thương, tươi sạch, mềm mại, hương thơm phản phát khắp nơi. Chúng sanh thọ dụng được vua che chở hết sức.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Vua Tinh Tấn kia ở trên bờ hào ấy trồng các loại hoa, đó là : hoa Ni văn ca da, hoa Bát đế kiến, hoa A địa mục Đa ca, hoa chiêm ba ca, hoa Bà lợi sư ca, hoa câu tỳ la đà, hoa Đạt nô ca lợi ca . Các hoa như vậy hương thơm thanh khiết, thật khả ái, giống như hoa trời, chúng sanh thọ dụng và cũng được bảo vệ hết sức.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Thành kia mỗi cái lớp đều có 7 lớp đường đi, có cây báu Đa la bao bọc chung quanh tươi sáng, khả ái, do bảy báu hiệp thành. Cây làm bằng vàng ròng thì lá bằng bạc trắng, hoa quả cũng vậy, cây bằng bạc trắng thì lá, hoa quả, bằng chơn kim. Cây bằng chơn kim, thì và lá hoa quả bằng lưu ly. Cây bằng lưu ly thì lá và hoa quả bằng pha lê. Cây bằng pha lê thì lá và hoa quả bằng mã não. Cây bằng mã não thì lá và hoa quả bằng xà cừ. Cây bằng xà cừ thì lá và hoa quả bằng xích chơn châu. Cây bằng

xích chơn châu thì lá và hoa bằng san hô. Cây bằng san hô thì lá và hoa bằng chơn kim.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! các cây Đa la hào quang chiếu sáng rất đẹp, gió nhẹ thổi và phát ra âm thanh vi diệu. Nếu ai nghe được thì hoan hỷ, an lạc giống như người chơi nhạc có thể tấu lên âm thanh vi diệu, nếu có người nghe được thì không ai không vui sướng. Cây Đa la ấy khi gió thổi vào phát ra những âm thanh vi diệu khiến cho người nghe cũng lại như vậy.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Trong thành của nhà vua thường có các tiếng âm nhạc như vậy, không phút nào dừng. Đó là tiếng xe, tiếng ngựa, tiếng voi, tiếng chân đi, tiếng trống, tiếng tu và, tiếng đàn không hầu, tiếng đàn cầm, sắc, Tỳ bà, đàn tranh, ống sáo, ống tiêu...Như vậy tất cả âm thanh không phút nào dừng,. Nhà vua thường tuyên lệnh nhân dân trong nước :

- Ai có muốn ăn uống, y phục, voi, ngựa, xe cộ, tùy ý cứ dùng, nhà vua đều cấp cho.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Rừng cây Đa la ngoài thành của nhà vua, người đi đường đến đó nghỉ dưới gốc cây, hoặc ăn, hoặc uống, hoặc nằm, hoặc ngồi, họ nghe các âm thanh vi diệu của cây, không hưởng thọ diệu lạc ngũ dục.

Lại nữa ! Bất Không Kiến ! Vua Tinh Tấn ấy, chỗ gần xa trong thành lớn đều như khoảng cách một mũi tên bay, có đào một cái ao trồng hoa, bốn bờ ao và đáy ao đều làm bằng bốn báu, bốn bên tam cấp đường đi có 7 báu trang nghiêm đó là : Cấp đi bằng vàng ròng thì trang sức bằng bạch ngân. Cấp đi bằng bạch ngân thì trang sức bằng lưu ly. Cấp đi bằng lưu ly thì trang sức bằng pha lê. Cấp đi bằng pha lê thì trang sức bằng mã não. Cấp đi bằng mã não thì trang sức bằng san hô. Cấp đi bằng san hô thì trang sức bằng hô phách, các thứ ngọc báu xen lẫn, ai thấy cũng hoan hỷ.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Trong ao ấy lại có các thứ diệu hoa, đó là : hoa Ưu bát la, hoa Bát đầu ma, hoa Câu vật đầu, hoa Phân đà lợi, các loại hoa như vậy hương thơm ngào ngạt, chúng sanh người được đều rất ưa thích. Trên bờ ao lại trồng các loại hoa, đó là hoa Y Ni ma ca, cho đến hoa Đạt nậu ca lợi, các hoa thật đẹp, giống như hoa trời. Cửa của ao ấy thường mở không đóng, nhân dân đi lại không bị ngăn cấm.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Vua Tịnh Tấn ấy ở trong thành lớn có làm cái viên quán để dạo chơi. Ở trong các vườn lại có các loại cây rừng bảy báu, thường có hoa quả. Nhà vua cùng phu nhân, các người hầu ở hậu cung đồng đi đến đó sung sướng vui chơi. Cửa của viên quán cũng không ngăn cấm nhân dân đến xem, vui chơi hưởng thọ khoái lạc.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Mặt trong của khu vườn ấy cách nhau một mũi tên bắn đều có một ao trồng hoa, cũng dùng vàng .v.v. bốn báu tạo thành. Lại dùng bảy báu để trang hoàng cấp, bệ. Các màu sắc hoa lệ làm cho ai thấy cũng thích nhìn. Trong ao nước này có nhiều loại hoa, đó là : hoa Ưu bát la, cho đến hoa Phân đà lợi. Tất cả loại hoa này thơm, tươi, dễ thương . Trên bờ ao lại có rừng cây đa la và các hoa quả, đó là : hoa Bà Ni chiết Ca, Đà ma na già , cho đến hoa Đạt nậu Ca lợi. Các loại hoa quả này hương thơm, tươi mát, khả ái , nhân dân lấy dùng không bị cấm ngăn.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Vua Tịnh Tấn ấy bẩm tính nhân ái, từ niệm chúng sanh như mẹ thương con, cũng thường đem hết lòng kính thờ Sa môn, Bà la môn, Sát đế lợi, trưởng giả, như con thờ cha.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Thân hình nhà vua cao lớn vạm vỡ, đỉnh đạt khác thường , thân thể tròn đầy, các tướng cụ túc, mặt, mắt đoan chánh, nhan sắc sáng rạng, oai đức rộng lớn, trời người kính yêu.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Nhà vua ấy đời trước đã trồng gốc đức nên đực sanh ở nhà Sát đế lợi. giòng họ cao thượng tôn quý, thế gian không ai bằng, cha mẹ sanh bảy đời thanh tịnh, vợ con quyến thuộc phước vui đoàn tụ, không có một người nào làm điều sai trái.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Vua ấy vì nhờ phước nghiệp nên nhân dân giàu có, thức ăn có cả một trăm vị, gấm vóc, các châu báu để đầy cả kho.

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG

BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

Hết quyển một

--- o0o ---

Quyển Thứ Hai

PHẨM BẤT KHÔNG KIẾN BỒN SỰ (tiếp theo)

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Vua Tinh Tấn ấy nhờ lòng từ ái, thương xót mọi người, rất thích Bồ thí, thường làm thí chú mở đại hội vô ngại, có những Sa môn, Bà la môn, bần cùng, tật bệnh trong thiên hạ, các người đến xin, tùy theo nhu cầu từng người mà cấp cho, không bao giờ dừng.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Vua Tinh Tấn ấy đã thống lĩnh tám vạn bốn ngàn thành ấp, tụ lạc, đều do nghiệp thanh tịnh, nhân tốt chiêu cảm, bảy báu hiệp thành, ở trên các thành, mỗi mỗi lại tạo tám vạn bốn ngàn lầu quán bằng chiên đàn, các cửa bên tả bên hữu, thứ lớp dẫn ra đường đều có nhà cửa, các báu trang nghiêm. Cửa ra vào mở cả ngày lẫn đêm để mọi người nghỉ ngơi, làm cho tất cả đều được sự an ổn lớn. Lại các đường lớn nhỏ trong các thành luôn luôn thấp đèn đuốc, ánh sáng rực rỡ, khiến cho dân chúng đều có sức để làm việc, đồng được hưởng thọ sự an ổn khoái lạc này.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Vua Tinh Tấn lúc ấy có hai người con : Một là Sư Tử , hai là Sư Tử Ý, các căn trong sáng, lanh lợi, thân tướng tròn đầy, có đại oai đức, đầy đủ thần thông, Đồi trước họ đã phát tâm A nậu Đa la tam miệu tam Bồ đề.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Ngay lúc ấy có đức Phật Thế tôn hiệu là Bảo Tụ Như Lai, là bậc Ứng Cúng, đẳng chánh giác, Minh hạnh túc, Thiện thế, Thế gian giải, Vô thượng sĩ, Điều ngự trượng phu, Thiên nhân sư, Phật Thế tôn xuất hiện ở đời. Ngài thường vì thiên, nhân, Phạm, ma, Sa môn, Bà la môn, các loại rồng, dạ xoa, Càn thác bà, A tu la, cho đến tất cả người và chẳng phải người...nêu rõ chánh pháp, phần đầu, phần giữa và phần cuối đều thiện, nghĩa vị sâu kín, lời văn cũng thiện, thuần thực không xen tạp, phạm hạnh thanh bạch.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Khi ấy đức Bảo Tụ Như Lai Ứng cúng, đẳng chánh giác thường cùng với Bảy mươi hai ức trăm ngàn các đại Thanh Văn đệ là bậc A la hán, có đầy đủ thần thông, có đại oai đức, ở gần thành Thiện Trụ để thuyết pháp giáo hóa.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Bây giờ đức Bảo Tụ Như Lai, bậc Ứng cúng, đẳng chánh giác, đứng giờ thọ thực, mang y cầm bát, cùng với bảy mươi hai ức trăm ngàn chúng Đại Thanh Văn, trước sau vây quanh, oai dung trang

nhã, vào thành Thiện Trụ thứ lớp khát thực. Khi ấy vua Tinh Tấn cùng với hai người con vừa ở trên lầu cao, từ xa trông thấy đức Như Lai Bảo Tụ có đại chúng vây quanh, đoan nghiêm thù đặc, oai đức vòi vọi. Những người đi đường trông thấy ai cũng thích nhìn. Các căn của Ngài thanh tịnh, tâm ý thản nhiên, điều phục trên và dưới, hơn cả Xà Ma Đà, đã đạt đến bậc nhất công đức bỉ ngạn, đầy đủ viên mãn tất cả các địa. Nhà vua thấy rồi sanh tâm kỳ đặc, vui mừng vô lượng, liền cùng với hai người con đem đến các vòng hoa, hương xoa, hương bột và các danh hương khác, cùng ra khỏi cửa cung, đem các thứ ấy, rất gấp, đến chỗ đức Như Lai Bảo Tụ, bậc Ứng cúng đấng chánh giác, phụng dâng cúng dường cho phật và đại chúng, đánh lễ dưới chân Phật rồi đứng qua một bên.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Vua Tinh Tấn và hai người con liền cung thỉnh đức Như Lai Bảo Tụ cùng các đại chúng được suốt đời cúng dường về y phục, đồ dùng, ẩm thực, thuốc men...Phàm những gì cần dùng, nhà vua đều dâng cúng đầy đủ, để thánh chúng được an ổn. Vua Tinh Tấn và hai người con ngày xưa đã trồng gốc đức, thường cầu Phật pháp, ngày nay đã được tao phùng, lại mong thọ thỉnh, sanh tâm hoan hỷ, hạnh tốt thâm sâu đặc biệt.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Lúc đó đức Bảo Tụ Như lai, Ứng cúng, Đấng chánh giác, ở trong trời, người thuyết pháp, giáo hóa và hoàn tất, vào lúc nửa đêm Ngài nhập Vô dư Niết Bàn.

Này Bất Không Kiến ! Vua Tinh Tấn nghe tin tức đức Thế tôn đã nhập Niết-bàn rồi, liền cùng với phu nhân và hai người con đốc xuất quần thần và các dân chúng đi đến chỗ Thế tôn Bát Niết - bàn. Đến xong, họ kính lễ dưới chân đức Thế tôn, khóc lóc bi ai, đấm ngực kêu lớn, toàn thân ngã nhào xuống đất như cây bị đổ, bò lê dưới đất, ngất xỉu, thương xót than rằng :

- Đức Thế tôn diệt độ sao mà nhanh quá ! Đức Đại thánh Niết- bàn đã bỏ rơi chúng con. Thế gian bị mù tối vì Đạo sư đã diệt độ. Chúng sanh bị cùng khốn vì thương chủ đã mạng chung ! Thế gian sắp tối tăm vì đèn huệ vụt tắt !

Này Bất Không Kiến ! Vua Tinh Tấn ấy than khóc như vậy, hết sức bi ai, xong mới cùng hai người con đi đến chỗ đức Thế tôn, lấy các hương thủy mặt tắm lên thân của bậc thánh. Lại dùng các loại hương xoa khắp thân Ngài, dùng các vòng hoa kỳ lạ, âm nhạc vi diệu, đầu dâng cúng dường. Sau đó mới dùng y Ca Thi Ca đẹp quần quanh thân Ngài nhiều lớp, rồi đặt trong kim quan và quách sắt. Cái quan ấy lại dùng bảy báu pha lẫn, chát đầy lên

thân Phật như vậy xong, mới chắt xích diêu chiên đàn thanh tịnh cao một do tuần, rộng ở phương giữa một câu- lô- xá, rải các thứ hoa và lấy vòng hoa, thiêu đốt các thứ hương bột, hương xoa thù thắng...rưới dầu Tô- du, sau đó mới dùng lửa trà tỳ sắc thân của đức Như Lai Bảo Tụ.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Khi vương tử của vua tên là Sư Tử đã thấy đức Như Lai Bát Niết-bàn xong, suy nghĩ như vậy : "Bậc Đại sư của trời và người đã bỏ ta mà diệt độ, ngày hôm nay ta vì ý nghĩa gì mà tồn tại ? Nay ta nên theo đức Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác mà diệt độ, há không vui sao ? "

Này Bất Không Kiến ! Khi ấy vương Tử nghĩ như vậy xong lấy các hương thơm tự xoa vào thân mình. Lại lấy các hương huân ướp y phục, lấy gia quần quanh thân. Sau đó đốt lửa thật lớn quanh thân để tự thiêu. Khi ngọn lửa cháy mạnh, vương tử Sư Tử mới ở trong ngọn lửa dữ ấy phát nguyện rộng lớn, cứu độ chúng sanh, ca tán công đức, quy y đức Như Lai bằng bài kệ tụng:

- Tôi thượng tôn cao quý thế gian

Hôm nay bỏ thân nhập Vô dư

Đại sư trời, người chuyên pháp luân

Từ đây chúng con không còn thấy

Pháp vương lợi ích hết muôn loài

Nay đã vứt bỏ, nhập Vô vi

Tuyên giảng Đại Bồ đề như vậy

Không còn thấy nữa chúng vây quanh

Đại Đạo sư Bất khả tư nghị

Từ nay vĩnh viễn không nghe tiếng

Thí kẻ bần cùng tài bảo pháp

Vì chúng diễn thuyết ai cũng thích
Chư thiên, rồng, quý, người, phi nhon
Từ nay mãi mãi không trở lại
Bây giờ thế gian chẳng chỗ nương
Riêng thương đức vua ai che chở
Cùng Sư Tử Ý ai bảo vệ ?
Mãi mãi không nghe phật thuyết pháp
Ta nên bỏ mình mà mạng chung
Riêng sống thế gian có ích gì ?
Vì vậy nay bỏ thân đáng yêu
Nhon đây mới phát nguyện rộng lớn
Con trồng căn lành nơi chỗ Phật
Phụ vương thường kính ngôi tam bảo
Trước nguyện đem các công đức này
Khiến Vua và con chúng pháp thân
Nơi chỗ các Phật bất tư nghị
Cúng dường tu hành các thiện nghiệp
Khắp nguyện quần sanh được phước này
Và khiến con thê không hư vọng
Thế tôn diệt độ con đốt thân

Nếu ai được nghe hay mắt thấy
Tất cả đều đồng Đẳng chánh giác
Chẳng phải hiện tại họ thân chứng
Nếu ai giác ngộ hay trong mộng
Chỉ cần thấy con nay đang làm
Họ liền thành Phật không nghi ngờ
Chẳng phải hiện tại họ thân chứng
Thân con đáng yêu rồi cũng mất
Giống như bọt nước, nào kiên cố
Mong các loài trùng ăn thân con
Đều mau thành được đạo Bồ đề
Nay con thề tu hành tinh tấn
Hoặc bị mắng nhiếc hay khinh chê
Khiến con mau thành Điều ngự sư
Chẳng phải hiện tại họ thân chứng
Khi con cầu Vô thượng chánh giác
Nếu ai từ tâm cùng nhìn nhau
Liền ở thế gian mau thành Phật
Chẳng phải hiện tại người thân chứng
Nay con đã nguyện và chưa nguyện

Chính là thiêu đốt thân đáng yêu
Nếu lời thề này không hư vọng
Khiến con lại thấy Phật diệt độ
Như con vừa được thấy Thế tôn
Khác nào thiên sư lại xuất thế
Nay con tuy bị thiêu cháy hết
Vẫn mong thân sống được thấy Phật
Trí huệ Thế tôn không chướng ngại
Thường chuyên ba đời xe thanh tịnh
Như xưa lợi lạc các chúng sanh
Khiến con thấy Phật từ lửa khởi
Đại sư cứu đời vừa đứng dậy
Như Ngài Phổ -Nhãn oai lực xưa
Phật biết tâm Sư Tử chí thành
Vừa mới đứng dậy hiện thần lực
Rộng vì chúng sanh làm biến hóa
Khiến vô lượng chúng nhàm chán thân
Rốt ráo lợi ích các chúng sanh
Trở lại đốt thân nhập tịch xứ
Đại chúng thấy Phật nhiều thần biến

Lấy ý thanh tịnh khen diệu âm
Diệu pháp chư Phật khó nghĩ lường
Giới và thiền định cũng như vậy
Trí huệ giải thoát khó nghĩ lường
Thần thông biến hóa cũng khó biết
Tuy đã diệt độ con thanh tịnh
Nay con quy mạng, đốt thân mình
Thê tôn oai đức không ai bằng
Thần thông đã đạt đến bỉ ngạn
Diệt độ khiến cho người nhàm chán
Nay con quy y đấng Phổ Nhân
Từ bi tất cả tối tôn thắng
Hay dùng từ tâm biết tâm người
Cứu độ chúng sanh vô biên cõi
Quy mạng bậc Thiện Thệ vô đấng
Trong các thầy thuốc, Ngài đệ nhất
Thường lấy thuốc hay cứu chúng sanh
Hay trừ vô lượng các bệnh khổ
Quy mạng xót thương cứu hộ người
Vì con xung tán các thiện căn

Cung kính cúng dường các công đức

Bỏ thân đáng yêu để được phước

Trước nguyện lợi ích các chúng sanh.

Này Bất Không Kiến ! Khi vương Sư Tử phát đại nguyện này để tự trang nghiêm, sau đó ngọn lửa bốc cao, liền bỏ thân mạng. Bấy giờ tất cả thế gian, trời, người, Phạm, ma, Sa môn, Bà la môn, cho, đến tất cả người và chẳng phải người ... thấy việc này xong đều sanh tâm nhàm chán nhiều đối với thế gian.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Khi vương tử ấy đã bỏ thân mạng rồi, liền sanh lên trời Phạm thiên làm Đại Phạm Vương, là bậc tối tôn, tối thắng giữa Phạm Thiên, có đại oai đức, đầy đủ đại thân thông.

Này Bất Không Kiến ! Khi vương tử ấy sanh ở cung trời Phạm rồi liền tự suy nghĩ : " Ta từ đâu đến ? Làm thiện căn gì mà sanh đến đây có được quả báo công đức đại oai thần lực như vậy ? "

Vị ấy liền tự mình thấy biết phân minh rõ ràng rằng " Ta ở nhân gian làm vương tử Tinh Tấn. Ta và vua cha cúng dường cung kính đầy đủ các thứ và khen ngợi đức Thế tôn Bảo Tự. Khi đức Thế tôn diệt độ, ta liền thiêu thân trong một ngọn lửa lớn tại đó, phát đại thệ nguyện, khen ngợi công đức của Phật. Nhờ thiện căn ấy mà nay sanh ở Phạm cung. Vậy nay ta nên hạ xuống nhân gian an ủi cha ta để báo đáp ân sanh thành. Lại nên cúng dường chỗ đức Như Lai Bảo Tự, thiêu thân nhập Niết- bàn " .

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Khi đại Phạm vương nghĩ như vậy xong, cùng với các quyến thuộc trời biến mất khỏi Phạm thiên, giống như thời gian tráng sĩ co duỗi cánh tay, liền xuống nhân gian, đến chỗ Như Lai Bảo Tự, bậc Ứng cúng, Đẳng chánh giác đã trà tỳ, dùng các thứ hương trời, đó là : Thiên mạc chiên đàn, và Thiên ngư đầu trầm thủy, hương Đa ma la bát... để cúng dường. Lại rải các thứ hoa thượng diệu ở cõi trời. Hoa như bánh xe, như mây biến khắp để cúng dường. Phạm Thiên Sư Tử cúng dường đức Phật xong, mới an ủi phụ vương là vua Tinh Tấn rằng :

- Đại vương nên biết, Vương tử Sư Tử thiêu thân bỏ mạng ấy, nay chính là con vậy. Lúc ấy con liền sanh vào đại Phạm Thiên. Mong vua chớ có u sầu đau khổ nữa. Chỉ nên hoan hỷ, hân hoan vui sướng. Vì sao vậy ? Vì nay vua

đã được đại lợi bậc nhất. Vì sao ? Vì các Phật Thế tôn khó được gặp gỡ, Vậy mà vua đã được gặp Thế tôn Như Lai Bảo Tụ, bậc Ứng cúng, Đẳng chánh giác để tôn trọng, cung kính, cúng dường đầy đủ. Đó là đại lợi hy hữu bậc nhất. Cho nên, Đại vương từ nay về sau chỉ nên một lòng thọ trì pháp này. Và vương đệ Sư Tử Ý cũng nên như vậy, thọ trì pháp này. Lại nên cúng dường Xá lợi Thế tôn, lưu bố khắp nơi, rộng dựng tháp miếu. Con ở trên Phạm cung cũng thường làm như vậy, trì diệu pháp này, tôn phụng Xá lợi.

Nói như vậy xong bỗng nhiên biến mất.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Khi vua Tinh Tấn nhờ nghe vị Phạm thiên nói nên cùng với con là Sư Tử Ý đi đến chỗ Xá lợi của đức Như Lai Bảo Tụ , Ứng Đẳng chánh giác để cung kính lễ bái, ca tụng, tán thán. Đem tất cả hương, tất cả tràng hoa cùng các âm nhạc, các thứ tràng phan, bảo cái để dâng hiến cúng dường. Lại trong khoảnh khắc, trong tám vạn bốn ngàn các thành, đem toàn bảy báu, dựng lên tám vạn bốn ngàn tháp, cao một do-tuần, mỗi tháp bề mặt dài rộng một câu-lô-xá, thù đặc, đoan nghiêm, sáng rạng, khả ái, cung trí xá lợi trong đó để cúng thờ. lại nơi chỗ mỗi mỗi bảo tháp thường đốt lên tám vạn bốn ngàn ngọn đèn sáng, mỗi mỗi ngọn tháp lại dùng tất cả danh hương, tất cả hoa đẹp và dùng vòng hoa, tất cả tràng phan, tất cả bảo cái, tất cả âm nhạc, trống, ốc, sừng, tù và, chuông, linh, khánh, chuông lắc, đầy đủ tất cả, chẳng thiếu thứ gì. Cúng dường như vậy, thọ trì pháp này. Vua Tinh Tấn kia nhờ thiện căn này nên tám vạn bốn ngàn kiếp không sanh nơi ác đạo, và Sư Tử Ý cũng được quả báo như vậy. Địa phủ nhân của vua tên là Thiên Ý, vị đại thần lớn nhất của vua tên là Vô Sân cũng trong tám vạn bốn ngàn kiếp cũng thọ quả báo thù thắng. Như vậy, nhà vua ở trong các kiếp thứ lớp cúng dường sáu vạn các đức Phật, nên lúc sanh ra thường làm thân Chuyển luân vương, lấy chánh pháp để giáo hóa, lợi ích chúng sanh.

Lại nữa, Bất Không Kiến ! Sau khi đức Phật Bảo Tụ diệt độ, thời sau rốt lại có một Bồ tát ma ha tát tên là Phổ Mật Vương, hiện sanh thế gian, vì thế gian nên bỏ nhà xuất gia, thị hiện tu khổ hạnh, đi đến cây Bồ đề, ngồi nơi đạo tràng dùng một niệm huệ đoạn trừ tạp khí vô minh phiền não, liền chứng A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

Này Bất Không Kiến ! Lúc ấy Sư Tử Đại Phạm Thiên vương kia dùng thiên nhân quán thấy đức Như Lai Phổ Mật vương Ứng cúng, Đẳng chánh giác xuất hiện ở thế gian, liền trở lại, đứng trên hư không, cầm các hương trời và đem diệu hoa rải lên trên đức Phật. Sau đó xuống mặt đất nhiễu quanh bên

hữu Phật ba vòng, cung kính chấp tay, đầu mặt lễ bái, khuyến thỉnh đức Thế tôn chuyển Đại pháp luân.

Bấy giờ Sư Tử Phạm vương ấy đứng trước đức Phật, dùng kệ thỉnh rằng :

- Thế tôn nay nên nói diệu pháp

Chúng sanh chúng con rất thích nghe

Trí huệ chiếu soi nay mới phát

Tất cả thế gian không ai bằng

Như Lai, bậc Điều ngự vô thượng

Đầy đủ chí chơn mười danh hiệu

Đại sư lợi đời nay đã hiện

Tự nhiên Chánh giác diệu Bồ đề

Công đức viên mãn trên loài người

Thánh trí tu lậu, đâu phải mới

Thế tôn nên giảng diệu pháp âm

Nay đại chúng này rất thích nghe

Thệ lớn vốn vì độ thế gian

Không nơi nương tựa Ngài che chở

Như lời nguyện xưa nay đã mãn

Đã đến chỗ tịch tịnh vô vi

Nay nên sớm mở cửa cam lồ

Phá bá dây trói khỏi các não

Phạm vương thừa thỉnh nghĩa đã tròn
Bấy giờ Như Lai im lặng nhận
Trong khoảnh khắc đức Phật Phổ Mật
Khiến cho Phạm vương Rất hoan hỷ
Và vô lượng ức chúng trời người
Lắng nghe Thiện thế Chuyển pháp luân
Khi Phạm vương kia mong Phật thuyết
Rộng đem các vật để báo ân
Bấy giờ lại phát lời nguyện lớn
Để cầu đạo vô thượng Bồ đề
Nay ở trước Thế tôn Phổ Mật
Nói các công đức mình đã làm
Nhờ thiện căn này sanh ở đâu
Thường thờ mười phương các Thế tôn
Xưa ở đạo tràng cúng dường Phật
Xin nghe Ngài thuyết pháp lợi sanh
Nhờ chút thiện ấy sanh ở đâu
Nguyện ở trước Phật thường khen ngợi.
Bấy giờ đức Thế tôn lại bảo Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến rằng :

- Nay Bất Không Kiến ! Lúc ấy Phạm Thiên Sư Tử, Vương tử của vua Tinh Tấn, nhờ căn lành thiêu thân mà sanh ở Phạm cung, thứ lớp cúng dường năm ngàn các đức Phật, lắng nghe chánh pháp nên thiện căn tăng trưởng, thường phát nguyện rộng lớn, bất tư nghi.

Nay Bất Không Kiến ! Nay người nên biết, vua Vô Biên Tinh Tấn lúc ấy là người khác chăng ? Chính là thân ta đó.

Khi ấy Bồ tát Bất Không Kiến lại bạch đức Phật :

- Thế tôn, hai vị vương tử là Sư Tử và Sư Tử Ý nay ở chỗ nào ? Vì đời hiện tại cúng dường các đức Phật, đã diệt độ ở đời sau chăng ?

Đức Phật dạy :

- Nay Bất Không Kiến ! Người nên biết, Vương tử Sư Tử Ý lúc đó nay chính là Bồ tát ma ha tát Di Lạc. Còn vương tử Sư Tử lúc ấy nay chính là Bồ tát Bất Không Kiến. Vì người đối với trong Phật pháp của đức Như Lai Bảo Tụ phát thế nguyện rộng lớn, một lần bỏ thân nên khiến cho ba vạn địa chúng thiên nhân phát tâm A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề. Các người ấy cuối cùng sẽ được chứng Đại Bồ đề, không có gì để nghi ngờ việc ấy.

Bấy giờ đức Thế tôn vì tuyên lại nghĩa này nên làm kệ tụng rằng :

- Ta xem quá khứ kiếp lâu xa

Phật hiệu Bảo Tụ, Vô thượng tôn

Không thầy, tự giác, hiện ở đời

Ích lợi trời, người, quần sanh loại

Đầy đủ trăm phước, sắc tướng vàng

Lòng từ hiển phát cửa thật nghĩa

Khai thị chúng sanh đường Bồ đề

Lời dạy dứt sạch nguồn gốc khổ

Bảo Tụ đỉnh đạt hơn mọi người
Bảy mươi hai ức chúng hiền thánh
Ba minh, sáu thông, đầy tám giải
Theo Phật vào thành để khắc thực
Lúc đó ta là vua tối thắng
Vô Biên Tinh Tấn oai lực lớn
Thường dẫn hai con theo hai bên
Nhân tuần du xem ở lầu cao
Xa thấy điều phục đại tiên thân
Chúng đại Tỳ kheo đều vây quanh
Lúc đó ta, hai con xuống gặp
Chạy đến trước Vô đẳng tôn thắng
Đã đến chỗ Đại sư Thiên Thệ
Đặt bày các vật cúng vi diệu
Đánh lễ chân Ngài, miệng nói rằng :
- Cung thỉnh Như Lai và tăng chúng
Suốt đời con dâng y thực thầy
Đầy đủ tám vạn bốn ngàn năm
Cùng với hai con, tâm tịnh tín
Vì cầu đạo Bồ đề vô thượng

Bạc tôn quý giữa người Niết -bàn
Tạo dựng tám vạn bốn ngàn tháp
Các báu xen kẽ chiếu ánh sáng
Chỉ vì người báu để thân lại
Tại chỗ tháp báu trong mỗi thành
Đều thấp vô lượng trăm ngàn đèn
Hương hoa, âm nhạc, trống, chuông, linh
Nhà vua cúng dường cho đức Phật
Nhân trồng thiện căn tốt như vậy
Thứ lớp gặp được sáu vạn Phật
Đều đến cúng dường, và thừa sự
Đề cầu vô thượng Đại Bồ Đề
- Nay Bất Không Kiến ! chớ có nghi
Xưa kia thống lãnh đại địa này
Vua trí sâu ấy là thân ta
Hiệu là Vô Biên Tinh Tấn lực
Thường dùng hoa hương đem cúng dường
Giáo hóa tất cả các chúng sanh
Thấp đến vô lượng trăm ngàn đèn
Trừ tối cho đời bằng ánh sáng

Đem cho của cải không hề thôi
Lắng nghe chánh pháp cũng không chán
Tinh tấn khổ hạnh không phút ngưng
Vì chúng Vô thượng đại Niết-bàn
Người đến chỗ Như Lai Bảo Tụ
Dùng y quần thân, lấy lửa đốt
Giống như tim đèn thấm dầu mỡ
Phút chốc lửa cháy liền tiêu sạch
Lúc đó thân người lửa cháy mạnh
Sắc thân không động, thần không kinh
Vào ngày người báu đã diệt độ
Ngài làm như vậy vì thế gian
Lúc lửa lớn như vậy cháy gấp
Người còn phương tiện nào khuyến tỉnh
Nguyện thấy Thế tôn từ lửa dậy
Đại bi cứu đời hiện thân hình
Nguyện con hôm nay nếu thành tựu
Mới được như ý bỏ thân mạng
Chỉ cần tạm thấy như xưa kia
Công đức đạt được Bất tư nghị

Nếu con có các lời thệ nguyện
Mong cho tất cả đều hòa hợp
Nếu con đương lai mà thành Phật
Mong nơi lửa lớn thấy thế gian
Trí Phật thanh tịnh không chướng ngại
Ở nơi ba đời vẫn thẳng nhiên
Sư Tử chiếu sáng tâm thuần tịnh
Phật nhờ tinh thành từ lửa hiện
Bất Không Kiến giữ nguyện lực này
Giúp đời khoanh khắc nên niệm khởi
Nhơn đó lại phát thệ trang nghiêm
Nguyện bất tư nghị thật khó lường
Thế tôn từ lúc đốt lửa này
Tất cả đều được tâm nhàm chán
Lại dùng tịnh ý tán thán rằng
Phật oai hy hữu khó lường được
Tướng tốt vô biên lửa cháy mạnh
Pháp vương ứng niệm bỗng khởi lên
Vì Phật Thế tôn hiện thân biến
Vô số chúng được tâm giải thoát

Này Bất Không Kiến biết Sư Tử
Đại từ ứng cảm bỗng ngồi lại
Do thấy thân biến của thế tôn
Ngàn số chúng phát tâm Bồ đề
Đại bi lợi ích cho đời xong
Trở lại nằm yên trong lửa dữ
Lúc đó Sư Tử bỏ thân mạng
Một niệm vãng sanh trời Đại Phạm
Liên từ Phạm cung về cõi Phật
Cúng dường đầy đủ Nhân trung tôn
Phụng trì hương hoa trời vi diệu
Rải lên trên Phật, bỏ thân mạng
Sau khi Phật Bảo Tụ Niết-bàn
Thời gian như vậy chẳng bao lâu
Lại có Phổ Mật Thiên nhân sư
Vì lợi thế gian nên xuất hiện
Ngồi nơi Đạo thọ Đẳng chí chơn
Là Thiên trung thiên, hiệu Đại Giác
Đại Phạm thiên vương mới cúng dường
Cung kính đánh lễ Lương túc tôn

Thỉnh chuyên pháp luân lợi thế gian
Phật biết tâm tịnh, im lặng nhận
Phạm vương nghe xong rất vui mừng
Thân được an lạc tâm thư thái
Lại phát nguyện lớn rất dị thường
Trồng các căn lành bất tư nghi
Một kiếp gặp được năm ngàn Phật
Đều được thân cận để cúng dường
Kẻ trí không nên có nghi ngờ
Sur Tử lúc đó chính là người
Bất Không Kiến là con của ta
Sau người thờ Phật năm ngàn vị
Ta thấy rất rõ người thiêu thân
Cầu đạo vô thượng Bồ đề này
Người lại ở vô lượng ngàn Phật
Tại đó khi diệt độ xá lợi
Cũng thiêu vô lượng thân kính yêu
Vì muốn người vui tự mình khổ
Ta biết người nay và đời sau
Vô lượng ngàn đời tu mãi mãi

Hoặc Phật hiện tại, hoặc Niết-bàn
Ngươi thường nói lên lời thành thật
Trải qua vô lượng trăm ngàn đời
Thần lực của ta mới biết ngươi
Bất Không phát nguyện này từ lâu
Quả báo bấy giờ đều hiện rõ
Ngươi ở trước các Phật, Đại sư
Hành bất tư nghị đều viên mãn
Thường hay ca ngợi Lương túc tôn
Khổ hạnh huân tu các đại thế
Nay là kệ tán Đại Pháp vương
Là do nhân duyên tốt kiếp trước
Lại ở trước Phật Phổ-Mật vương
Gìn giữ vô biên nguyện tối thượng
Nay ngươi được quả báo như vậy
Nhờ Phật Như Lai hiện oai thần
Khi Bất Không Kiến ở trước chúng
Cung kính chấp tay đánh lễ Phật
Thưa hỏi Thiên tôn Điều ngự sư
Từ bi lợi ích cho chúng sanh :

- Đại tiên, con đã thệ nguyện gì ?

Mà nay xả bỏ vô lượng kiếp

Cúi mong Thế tôn nói tóm lược

Con mong Thánh nói mới hiểu rõ

- Bất Không ! Việc ngươi làm đời trước

Nay ta vì ngươi nói đơn giản

Ngươi ở chỗ Như Lai Vân Âm

Đã phát nguyện rộng lớn như vậy

Nếu như chư Phật chứng Bồ đề

Bấy giờ thân con thường thờ phụng

Lại ở chỗ Phật Đế Tràng Phổ Nhãn

Lúc ấy cũng phát thệ nguyện lớn

Thế gian nếu có tối đạo sư

Bấy giờ con liền theo đạo ấy

Ngươi ở chỗ Như Lai Nhật Đăng

Cũng phát các hạnh nguyện thắng diệu

Này Bất Không Kiến ! chỉ ta biết

Tạo dựng các báu chỗ kinh hành

Hoặc xa tinh xá Phật tráng lệ

Hoặc làm cảnh lạ tăng già- lam

Đều dùng bảy báu vi diệu tạo
Dâng lên chư Phật các tư cụ
Bạc chúng tôn kính bất tư nghị
Su Tử giữa người Phật Thiện sanh
Cầm long thất bảo, các đồ dùng
Cung phụng Thiên trung tôn siêu thế
Ở chỗ đức Như Lai Phổ Nhãn
Bấy giờ lại phát diệu hạnh nguyện
Rộng thí đèn sáng, vật cúng dường
Phụng hiến thế gian thầy trời người
Ngươi đối vô lượng Phật như vậy
Qua ngàn vạn ức na do tha
Tự chịu cần khổ, chúng sanh an
Phát nguyện rộng lớn trang nghiêm này
Ngươi ở trước Phật Phổ Nhãn Vương
Đã phát nguyện thành, nay ta nói
Như Ngài tu hành mà thành Phật
Ta đã rải hoa khắp mặt đất
Ngươi ở chỗ Phật Vân Lô Âm
Vì thế gian nên phát nguyện này

Nếu có chúng sanh nghe tên ta
Mong họ liền thành Phật tức khắc
Lại ở chỗ Phật Đế Thích Tràng
Rộng rãi cúng dường rồi thề nguyện :

" Phàm tôi ở đâu, hoặc thấy nghe
Tất cả đều được thành Phật Đạo ".

Ngươi ở chỗ Như Lai Phật Đấng
Phụng cúng thất bảo chỗ, kinh hành
Phật Vô Biên Oai sở đại minh

Lúc đó ngươi phát lời nguyện rằng :
" Thường thí chỗ tốt diệu trang nghiêm
Nguyện cõi Phật con cũng như vậy ".

Ngươi ở chỗ Như Lai Nguyệt Thượng
Nguyện được thiên cung đẹp bậc nhất
Đức Phật ở trong mà du hóa

Chúng sanh vào đó đều thành Phật
Ngươi ở trước Thiên thế Tháo dục
Thật làm như vậy nguyện chí thành

Nếu lúc trời hè rất oi ả
Thân tâm chúng sanh lìa nóng bức

Ngươi ở chỗ Phật Ương Kỳ la
Nguyện cúng đèn sáng trừ mê hoặc
Nếu chỗ ngươi xả thí thân mạng
Với các loài ăn thịt chúng sanh
Thấy đều thành Phật không còn nghi
Chẳng phải họ hiện tại thân chúng
Hoặc trong lúc tỉnh hay mộng寐
Nếu có chúng sanh nghe tên tôi
Tất cả thành Phật không còn nghi
Chẳng phải họ hiện tại thân chúng
Khi ngươi đối tinh tấn đồng mãnh
Nếu ai ghét thương đối với ngươi
Tất cả đều sẽ thành Pháp vương
Chẳng phải họ hiện tại được chúng
Vô lượng đời trước ngươi sinh ra
Với họ luôn nguyện cầu Bồ đề
Nay ta nói ngươi công đức thật
Đương lai chắc được vô thượng tôn
Nếu có cảm thú và chúng khác
Chúng chắc thành Phật đừng nghi nữa

Các loài ăn thịt của thân người
Tất cả tự nhiên chúng pháp thân
Ta biết người có đến ngàn hạnh
Điều làm lợi ích các chúng sanh
Nếu ai nghe được mà sanh nghi
Thời đó chưa đến, ta không nói
Phàm ta đã nói các việc người
Nếu có chúng sanh mong thích nghe
Thầy đều thành Phật không còn nghi
Chẳng phải họ hiện tại thân chúng
Nếu ai muốn thấy Thế tôn cứu
Chuyển thắng pháp luân thanh tịnh này
Nghe xong, phá sạch các phiền não
Vì chúng Bồ đề nên thích nghe
Nếu ai muốn thấy Phật ba đời
Cung kính cúng dường thượng phước điền
Tích tụ đầy đủ các công đức
Trước phải thọ trì tam muội này
Vì lợi thế gian trời, người vậy
Thế tôn tuyên thuyết việc này xong

Liên xuống pháp tòa đi thông thả

Trở về tĩnh tọa nơi phòng thất.

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG - QUYỂN HAI (Hết)

--- o0o ---

Quyển Thứ Ba

03.PHẨM THẦN BIẾN

Bấy giờ tôn giả Xá Lợi Phất, tôn giả Đại Mục kiền Liên, tôn giả Đại Ca Diếp, tôn giả A-Nan và các thiên, nhân, Phạm, Ma, Sa môn, Bà la môn...đều nghĩ như vậy : " Do nhân gì, duyên gì, nay đức Thế tôn, Như Lai , Ứng cúng, Đấng chánh giác của chúng ta ở trong thiên nhân đại chúng, vì các Phạm, Ma, Xa môn, Bà la môn, các loài rồng, Dạ xoa, Càn thất bà, A tu la cho đến người và chẳng phải người, tuyên thuyết pháp môn tên gọi là Niệm Phật tam muội, xong, mà Ngài chưa giải thích, Ngài liền từ tòa đứng dậy, trở về chỗ cũ, im lặng tĩnh tọa ?".

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến suy nghĩ như vậy : " Nay chúng thiên, nhân , Phạm, ma, Sa môn, Bà la môn, và tất cả các loài rồng, Dạ xoa, càn thất bà kia... đại chúng đều tập hợp cả tại đây, mà đức Thế tôn lại trở về chỗ cũ nhập định. Nay ta cũng nên hiện một chút thần thông. Khi hiện thần thông xong, khiến cho tất cả hội chúng đều xưng tán công đức đại từ của Thế tôn ".

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến suy nghĩ như vậy xong, liền nhập Tam muội. Nhờ năng lực Tam muội nên khiến cho ba ngàn đại thiên thế giới này được trang nghiêm vi diệu, tất cả vật dụng đều làm bằng bảy báu. Đó là : kim ngân, lưu ly, pha lê, mã não, xà cừ, san hô và chơn châu. Dùng các báu như vậy để trang sức. Mặt đất bằng phẳng như lòng bàn tay, tất cả đại địa đều có châu báu như vậy. Các rừng cây đa la có tám đường xen kẽ, lưới giăng bên trong. Tất cả cây ấy trang nghiêm khả ái. Cây đa la bằng vàng, thì lá và hoa bằng bạch ngân. Cây đa la bằng bạc thì lá và hoa bằng lưu ly. Cây bằng lưu ly thì lá và hoa bằng pha lê. Cây bằng pha lê thì lá và hoa bằng mã não. Cây bằng mã não thì lá và hoa bằng xà cừ. Cây bằng xà cừ thì lá và hoa bằng chơn châu. Cây bằng xích chơn châu thì lá và hoa bằng vàng ròng. Như vậy nơi nơi đều treo lọng tơ năm màu, theo các linh vàng lưới báu, che trên

bằng tràng phang, tất cả đều làm bằng tạp bảo. Lại đem các thứ vi diệu trang nghiêm ấy bao bọc chung quanh chỗ ở đức Thế tôn. Tất cả loại hoa đều khả ái. Đó là : Hoa ưu bát la, hoa Ba đầu ma, hoa Câu vật đầu, hoa Phân đà lợi, tất cả loại hoa như vậy đều có thật nhiều. Trong thế giới này có đầy đủ các thứ trang nghiêm thanh tịnh vi diệu như vậy.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến nhờ năng lực Tam muội lại hiện việc trang nghiêm như vậy, khiến cho đại chúng trong thế giới ba lần ngàn này, cho đến trời, rồng, dạ xoa, Càn thất bà, A tu la, Khẩn na la, Ma hầu la già, người và chẳng phải người... tất cả chúng hóa làm các tòa báu đại liên hoa. Hoa ấy có đủ vô lượng ngàn cánh thanh tịnh, mềm mại, giống như áo trời Ca da lân ni, khiến cho chúng sanh đều thấy nhau, biết lẫn nhau. Họ đều được ngồi trên tòa hoa.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến lại ở trong định, hiện việc đại thân thông như vậy lần nữa, khiến cho tất cả đại địa của thế giới ba lần ngàn này sáu thứ chấn động. Đó là:

Động biến động - đẳng biến động

dũng biến dũng - đẳng biến dũng

Khởi biến khởi - đẳng biến khởi

chấn biến chấn - đẳng biến chấn

hông biến hông - đẳng biến hông

giác biến giác - đẳng biến giác

Đó là sáu. Mỗi lần có ba thứ chấn động, hợp lại thành mười tám tướng. Như vậy cho đến vọt lên ở giữa thì biến mất ở một bên; vọt lên ở một bên thì biến mất ở giữa. Giống như cái bát xích viên đồng (bát đồng đỏ tròn) ở nước Ma Già Đà, đặt trên tảng đá, nghiêng chuyển không định, tự nhiên phát ra âm thanh. như thế giới ba lần ngàn này không đánh, không gõ mà tự nhiên phát ra tiếng. Việc này cũng như vậy. Ngay khi chấn động kêu lên, các chúng sanh kia nghe tiếng mà giác ngộ. Tất cả họ đều cảm thọ sự vui thích thượng diệu. Giống như thế giới Bất Động ở phương Đông, cũng như quốc độ An lạc ở phương Tây, các chúng sanh ở trong đó đều cảm thọ khoái lạc. Việc nghe tiếng mà được an lạc cũng lại như vậy.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến nhờ ở trong Tam muội, tâm trở thành thanh tịnh, không có cấu trược, tùy thuận điều hòa, nhu nhuyễn, xa lìa thô tháo, vắng lặng không biến động. Tâm Ngài thâm mật một cách sâu xa, khắp khiến mọi người an lạc. Sau đó lại làm thần thông như vậy : Khiến cho thế giới ba lần ngàn này mưa khắp hư không, lửa bỗng bốc cháy, không làm cho thân tâm chúng sanh hoại diệt, mà các chúng sanh ấy mong lửa chạm vào thân mình. Tất cả đều được cảm thọ sự vui thù thắng vì diệu này. Giống như tỳ kheo nhập hỏa tam muội, điềm nhiên an lạc, chúng sanh xúc chạm lửa ấy, vui thích cũng như vậy.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến dùng năng lực Tam muội lại làm sự đại thần thông như vậy khiến cho thế giới ba lần ngàn này mưa hương chiên đàn cõi trời, bột mịn mùi hương vi diệu bay khắp cả thế giới ba lần ngàn. Nếu có chúng sanh ngửi được mùi hương này, liền được sự vui thù thắng bậc nhất như vậy. Giống như đức Như Lai Thích Ca Ứng cúng Đấng chánh giác thời quá khứ, lúc hành Bồ tát hạnh, ở trước đức Phật Thế tôn Nhiên Đăng thọ ký Bồ đề xong, được diệu lạc hy hữu, bất tư nghị; khi các chúng sanh ngửi được diệu hương cõi trời cũng được sự vui Bất tư nghị biến khắp thân tâm cũng lại như vậy.

Bấy giờ tôn giả A-Nan ở trong chúng suy nghĩ như vậy : " Hôm nay vì nhân duyên gì ta bỗng thấy các việc trang nghiêm hy hữu, bất khả tư nghị như vậy ? Sự đại thần biến này do ai làm ra ? Đức Thế tôn của ta đã trở về phòng tịnh tọa nên không làm ra sự đại thần thông này. Há lại các đại Thanh văn trong chúng có thể làm ra việc này sao ? vì trong chúng hội này có rất nhiều bậc đại nhân thuộc hàng Long tượng. Người làm ra được việc ấy, ngoài Ngài Bồ tát Di Lạc, Bồ tát Văn Thù Sư Lợi, Bồ tát Việt Tam Giới, cho đến Bồ tát Bất Không Kiến... hoặc là do các Bồ tát ma ha tát có đầy đủ oai quang hiện ra việc này chăng ? ".

Bấy giờ tôn giả A-Nan nghĩ như vậy xong, liền bạch tôn giả Đại Mục Kiền Liên :

- Thưa Đại đức, tôi nghe đức Thế tôn thường nói như vậy : " Người thần thông bậc nhất trong các đệ tử của ta, đó là Mục Liên vậy ". Nay sự hiện điềm lành này chẳng phải do Đại đức làm ra chăng ?

Bấy giờ tôn giả Đại Mục Kiền Liên đáp rằng :

- Này A-Nan ! Nhon giả ! Điềm lành lạ thường ấy chẳng phải tôi có thể làm ra được. Vì sao vậy ? Tôi nhớ lại thuở xưa, một thời tôi lấy thế giới ba lần ngàn này đem ngậm trong miệng. Lúc đó chúng sanh thậm chí không có một niệm kinh sợ, có giác tưởng đến và đi.

Này A-Nan, tôi lại nhớ thuở xưa ở tại cung điện Phạm thiên phát ra một âm thanh thật lớn, vang khắp thế giới ba lần ngàn này.

Này A-Nan, tôi lại nhớ thuở xưa ở trước đức Thế tôn rống lên tiếng rống của Sư tử, có thể ngậm núi Tu-Di ở trong miệng, có thể vượt qua một kiếp hoặc giảm một kiếp, như vậy là chuyện thường.

Này A-Nan, tôi lại nhớ thuở xưa đi đến thế giới Dương Viêm, tại nơi đó phát ra âm thanh trùm khắp cả thế giới ấy, làm cho ai cũng nghe biết.

Này A-Nan tôi lại nhớ thuở xưa ở tại cõi Diêm Phù Đề mà có thể lay động Thiên cung Đạo lợi, đại điện Nan Thắng.

Này A-Nan, tôi lại nhớ thuở xưa đi đến chỗ các Long Vương Nan-Đà, Ưu Ba Nan Đà. Các loài rồng ấy phun lửa rất độc như vậy, mà lúc ấy tôi đã hàng phục, khiến cho chúng an trụ nơi thiện giới. Đồng thời tôi cũng từng hạ nhục Ác ma Ba Tuần.

Này A-Nan, tôi nhớ thuở xưa đi đến phương Đông, đứng nơi thế giới ba lần ngàn kia tại đó có một thành lớn tên là Bảo Môn có đến sáu vạn ức ngàn gia đình. Tại đó, tôi liền đối với trong sáu vạn ức ngàn gia đình, mỗi mỗi đều hiện thân của Mục liên, vì chúng sanh ấy diễn thuyết các pháp vô thường, khổ, không, vô ngã, điều khiến cho họ an trụ nơi chánh pháp như vậy.

Này A-Nan, Tôi tuy trước kia có thể làm những biến hóa như vậy, nhưng từ xưa đến nay chưa từng thấy sự thần biến như thế này, làm sao để tạo ra ?

Này A-Nan, nay tôi ở trên tòa đại Liên hoa này quán xem mười phương, mỗi mỗi cõi Phật vô lượng vô biên, đồng với tên của đức Thích Ca Thế tôn đều trở về phòng mình tỉnh tọa, im lặng, mà tôi thấy quốc độ của chư Phật kia cũng như xem thế giới Ta Bà này.

Này A-Nan, vừa rồi tôi cũng dùng thiên nhãn quán sát nhân duyên thần biến này khắp nơi mà rốt cùng vẫn không biết nó từ đâu đến ?

Bấy giờ tôn giả Đại Mục Kiền Liên vì nói lại rõ nghĩa này nên làm kệ tụng :

- Tôi đã thành tựu bốn thần túc

Cùng hàng không ai sánh bằng tôi

Chỉ có Thế tôn Thiên nhân sư

Thần thông người khác không ai bằng

Tôi từng nuốt gọn cõi Phật này

Chúng sanh đại địa chẳng hay biết

Tôi lại từng đến cung Phạm thiên

Nói một tiếng vang khắp thế giới

Tôi lại từng ở trước Thế tôn

Nuốt núi Tu Di cả một kiếp

Tôi phát tiếng lớn ở Viêm giới

Khiến cõi Phật này ai cũng nghe

Tôi làm chấn động cung Đế Thích

Nơi ấy chúng Thiên nữ đang ngồi

Tôi lại đi đến chỗ Nan-Đà

Hàng phục Đại độc Long như vậy

Tôi lại nhớ xưa làm thần biến

Thân ở nơi đây hiện phương Đông

Tôi khiến sáu vạn ức ngàn nhà

Ai Ai cũng đều thấy thân tôi

A-Nan, nay tôi đã quán khắp

Chưa từng thấy Đại thân thông này

Riêng tôi cho là rất hy hữu

Nhưng thân thông này tôi không làm

Nay tôi ngồi tòa Đại liên hoa

Cũng thấy chúng sanh ngồi trong hoa

Lại thấy chư Phật đại oai vương

Quán sát khắp cả mười phương cõi

Quyết định Thiên tôn tự tại làm

Hay là Đại sĩ mới làm ra

Như vậy, đại oai thần phi thường

Xưa nay chưa thấy nay mới thấy.

Khi ấy tôn giả Đại Mục Kiền Liên rống lên những tiếng rống sư tử như vậy, thì mười ngàn thiên nhân trong đại chúng được con mắt thanh tịnh.

Bấy giờ tôn giả A-Nan thưa tôn giả Xá Lợi Phất rằng :

- Thưa Đại đức, Tôi đích thân nghe đức Phật nói như vậy : " Bạc trí tuệ số một trong các đệ tử Thanh Văn lớn của ta, chính là Xá Lợi Phất vậy ". Nay sự thần biến này há không phải là do Đại đức làm ra sao?

Khi ấy tôn giả Xá Lợi Phất nói với tôn giả A-Nan:

- Nay A-Nan !. Điềm lành dị thường này không phải sức tôi có thể bì kịp. Vì sao? Tôi nhớ từ 20 năm trở lại đây, tinh cần tu tập với Tỳ Xá Da, một lòng

quán sát cầu được thật tướng của pháp, nhưng vẫn không thể biết được ngần mé các pháp.

Này A-Nan, tôi lại nhớ thuở xưa tôi lấy một tấm ca sa dũi trên mặt đất. Lúc ấy tôn giả Đại Mục Liên là đệ nhất thượng tọa, thần thông như vậy, vẫn không thể lấy tấm y đó được. Thậm chí không thể giở tấm y ấy lên khỏi mặt đất, nói gì đến việc vác giỏ cao lên.

Tôi lại nhớ thuở xưa ở trước đức Thế Tôn rống lên tiếng rống Sư tử, cũng như đối với tất cả các vị đầy đủ thần thông, các đại Thanh Văn và hàng hữu học, vô học, trời, người, Phạm, ma, Sa môn, Bà la môn, cho đến tất cả các loài rồng, dạ xoa, Càn thất bà, A tu la... Trước các đại chúng. Khi ấy có ngoại đạo Ba Lợi Ba Xà đi đến chỗ tôi, cùng tôi tranh luận về việc nhập các thiên định, rồi lại muốn cùng tôi so sánh về việc ẩn thân không hiện, tranh nhau về tiếng rống Sư tử. Ngay lúc đó, tôi nêu cao chí trượng phu, làm việc của bậc trượng phu, mới nói các việc bất tư nghị như thế này: " Chỉ trừ đức Thế Tôn là bậc thầy biết tất cả và Bồ tát ma ha tát Di Lặc, Các vị Nhất sanh bồ xứ, lại trừ các vị Bồ tát ma ha tát thành tựu pháp nhẫn thậm thâm, lại trừ các Bồ tát ma ha tát đã được Hải Đức Tam Muội, lại trừ các vị Bồ tát ma ha tát khéo trụ nơi Tam muội, lại trừ các Bồ tát ma ha tát được Tam muội chư Phật hiện tiền, trừ các đại Bồ tát ma ha tát như vậy ra, có các đại đệ tử Thanh Văn của đức Thế Tôn khi đến hỏi tôi về việc ẩn giấu thân, cho đến ngoại đạo Ba Lợi Ba Xà... lại hỏi tôi khi ẩn mất thân thì trụ ở nơi nào?

Này A-Nan ! Khi đó tôi làm đại thần biến như vậy Thì tất cả Thanh Văn hoặc Bích Chi Phật cũng đều không thể biến thân của tôi ở chỗ nào, cho đến khi nói : Không nghe tiếng tôi, hoàn toàn không thể biết thân tôi ở chỗ nào.

Này A Nan, tôi thường siêng năng thực hành hạnh đại trượng phu, Cũng lại thành tựu việc người đại trí. Này A Nan, tâm tôi tùy theo hành động của tôi, chẳng phải tôi tùy theo tâm hành.

Này A-Nan , nay tôi tự biết thân ngồi ở tòa đại liên hoa, cũng thấy tất cả trời, người, đại chúng đều ngồi ở tòa đại liên hoa kia.

Này A-Nan , tôi lại thấy trong các thế giới tất cả mười phương vô lượng vô biên bất khả tư nghị kia đều có các đức Phật Thế tôn, đều ngồi dưới cây Bồ đề nơi đạo tràng thành Đẳng chánh giác, thành tựu đầy đủ vô lượng vô biên đại oai đức lực, chư thiên đại chúng cung kính vây quanh. Đại Phạm thiên vương thỉnh Phật chuyển pháp luân, thưa rằng :

Bạch Thế tôn, nếu bây giờ Ngài chuyển pháp luân, chúng con xin tùy thuận.

Này A-Nan, tôi nghe tiếng nói ấy, tôi thấy việc ấy, nay đây các quốc độ của Phật vô lượng vô biên như vậy, đều làm bằng bảy báu, tơ lụa đủ màu, treo các linh vàng, phủ lưới lên trên, các thứ cung điện trang nghiêm vi diệu như thế giới Ta bà này.

Này A-Nan, vừa rồi tôi cũng nghĩ như vậy : " Hiện nay việc đại trang nghiêm bất tư nghi, này há không phải do đại thần thông của đức Thế tôn làm ra chăng ? hay là các vị Bồ tát ma ha tát tu tập thiện căn sâu dày, đầy đủ phước đức mới có thể hiện đại thần biến như hiện nay chăng ? Hay là các đại đệ tử trong chúng Thanh văn của đức Thế tôn đã trồng căn lành từ lâu, có đầy đủ đại oai đức làm ra chăng ?

Bấy giờ tôn giả Xá Lợi Phất vì muốn nói rõ lại nghĩa này nên làm bài kệ tụng :

- Thần lực Thế tôn khó nghĩ lường

Công đức Như Lai cũng như vậy

Tất cả Thanh văn đại đệ tử

Hữu học, vô học đầy cõi trời

Trong các người trí, tôi bậc nhất

Làm gì có người lại hơn tôi

Chỉ trừ chư Phật, các Như Lai

Và các Bồ tát hành Bồ đề

Tôi tự quán sát các pháp tướng

Đầy đủ ngót cả hai mươi năm

Cầu các chánh pháp không tới đích

Trí huệ của tôi hơn mọi người
Nay tôi ở trước Phật Thế tôn
Muốn đem trí này Sư tử rống
Đối với tất cả các ngoại đạo
Trừ Đại Thanh văn muốn thấy tôi
Hoàn toàn không thể thấy thân tôi
và các thần biến tôi tạo ra
Chỉ trừ Như Lai đẳng chánh giác
Và các Phật tử Đại Bồ tát
Mới biết thân tôi ở chỗ nào
Không phải ngoại đạo và Thanh văn
Thiền định giải thoát khó nghĩ bàn
Tâm này theo tôi mà hồi chuyển
Tôi tu hạnh chơn không trượng phu
Nhơn giả, nghiệp tôi thường như vậy
Tôi có thắng thần thông như thế
Tất cả Thanh văn không thể vào
Song nay tôi thấy khắp mười phương
Thần lực như vậy tôi không bằng
Nay tôi ngồi tòa Đại liên hoa

Thấy khắp mười phương vô lượng cõi

Trong vô lượng cõi đều có phật

Đều đến cây Phật ngồi đạo tràng

Cõi ấy các báu rất trang nghiêm

Đoan chánh vi diệu rất khả ái

Khi ấy tôi cũng nghĩ như vậy :

Quyết định Như Lai hiện thân thông

Hoặc đại đệ tử Ngài làm ra

Hoặc các Bồ tát Bất Không Kiến

Khi tôn giả Xá Lợi Phất rống lên tiếng rống Sư tử như vậy thì trong chúng có một vạn ba ngàn người xa lìa trần cấu, được pháp nhãn thanh tịnh.

Bấy giờ tôn giả A-Nan lại suy nghĩ như vậy : " Tôn giả Đại Ca Diếp có đại oai đức, đầy đủ thân thông, nay sự biến hóa này có thể do Ngài làm ra chăng ? Vậy nay ta cũng nên hỏi Ngài thử xem thế nào "

Bấy giờ tôn giả A-Nan liền thưa tôn giả Ma Ha Ca Diếp rằng :

- Thưa Đại đức, Tôi đích thân nghe đức Như lai nói rằng : " Người đầu đà đệ nhất trong các đệ tử của ta chính là Đại Ca Diếp " Vậy sự đại thân biến bất tư nghị này há không phải do đại đức làm ra sao ?

Bấy giờ tôn giả Đại Ca Diếp trả lời tôn giả A-Nan rằng :

- Nay nhân giả ! Sự biến hóa lạ thường ấy không phải sức tôi có thể làm ra được. Vì sao ? Vì tôi nhớ một thời rất lâu, ở trước đức Thế tôn rống lên tiếng rống sư tử.

Này A-Nan, lúc ấy tôi đối với núi chúa Tu Di và Đại Thiết vi, cho đến các núi thuộc Hắc sơn khác ở trong thế giới ba ngàn lần này, chỉ dùng miệng thổi một hơi là có thể làm cho tất cả các thứ ấy tiêu tan, khiến cho không còn

lấy một hạt bụi nhỏ. Có các chúng sanh đứng trên núi ấy vẫn không bị tổn hại, mà họ cũng chẳng hay biết gì về việc các hòn núi đều bị hủy diệt hoàn toàn ấy.

Này A-Nan, lại có một thời tất cả biển lớn, sông lớn, sông nhỏ, ao đầm, các vũng nước, cho đến vô lượng ức do tha, trăm ngàn vũng nước trong thế giới ba lần ngàn này, tôi chỉ lấy miệng thổi một cái, làm cho tất cả đều khô cạn, nhưng các chúng sanh trong đó đều không hay không biết, cũng không khổ não gì cả.

Này A-Nan, Lại có một thời tôi ở chỗ đức Như Lai và các trời, người, Phạm, Ma, Sa môn, Bà la môn, tất cả thế gian, trước các đại chúng, rống lên tiếng rống Sư tử, rống hiện sự thần biến. Này A-Nan, nay tôi chỉ có oai lực như vậy, có thể làm thần thông tự tại như vậy.

Này A-Nan, Tôi nhớ một thời ở trước đức Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác, Vì các thế gian, trời, người, Phạm, Ma, Sa môn, Bà la môn, tất cả đại chúng rống lên tiếng rống sư tử, bạch thế tôn rằng : " Con có thể đối với trong thế giới ba lần ngàn này dùng miệng thổi một cái liền khiến cho luồng lửa lớn cháy sạch tất cả. Giống như lúc kiếp thiêu, nhưng vẫn không làm cho chúng sanh nào bị tổn hại, cũng khiến cho chúng sanh hoàn toàn không hay không biết gì cả".

Này A-Nan, tôi quả thật có đầy đủ thần thông như vậy. Này A-Nan, tôi nhớ một thời dùng thiên nhãn xem thấy ở phương Đông, trải qua ức trăm ngàn thế giới có một cõi Phật lửa cháy dữ dội. Khi thấy như thế, tôi suy nghĩ như vậy : " Bây giờ ta nên thị hiện thần thông." Khi nghĩ như vậy, tôi liền nhập Tam muội, ở trong Tam muội tôi dùng miệng thổi một cái, qua đến ngàn ức thế giới ở phương Đông, Làm cho ngọn lửa ấy vụt tắt tức thì. Khi ngọn lửa ấy tắt rồi tôi liền xuất định, liền thấy cõi ấy trở lại như xưa.

Này A-Nan, bây giờ tôi chỉ có thần lực như vậy. Này A-Nan, nay trong chúng này có các chúng sanh, hoặc trời, hoặc người, hoặc Phạm, hoặc ma, hoặc Sa môn, Bà la môn phần nhiều có tâm nghi, cho tôi nói dối nên họ không tin. Vậy hãy chờ đức Thế tôn sau khi từ tam muội đứng dậy, họ cứ tự ý đến mà hỏi Ngài. Nhưng nay đức Thế tôn tuy nhập Tam muội mà Ngài vẫn biết rõ việc này, cũng như nghe tiếng tôi nói.

Bây giờ đức Thế tôn vẫn ngồi chỗ cũ, trụ trong Tam muội, từ xa bảo tôn giả A-Nan :

- Đúng như vậy ! Đúng như vậy ! Đúng như Đại Ca Diếp nói lên tiếng rống Sư tử là chân thật không hư ngụy. Người nên nhớ mà thọ trì.

Khi chư, thiên, nhân, tất cả đại chúng nghe đức Phật dạy như thế, nên đối với tôn giả Ca Diếp sanh tâm hiềm có, khởi lên tư tưởng cho là khó gặp được.

Lúc tôn giả Ma ha Ca Diếp đi rống lên những tiếng rống Sư tử như vậy... có ba ức người đối với trong các pháp xa lìa trần cấu. Lại có tám mươi lăm na-do-tha trăm ngàn chư thiên xa lìa trần cấu. Lại có tám mươi lăm na-do-tha trăm ngàn chư thiên xa lìa trần cấu, được con mắt pháp thanh tịnh.

Bảy giờ Bồ tát ma-ha-tát Bất Không Kiến, Bồ tát Di Lạc, Bồ tát Văn Thù Sư Lợi, Bồ tát Việt Tam Giới, như vậy là vô lượng vô biên các Bồ tát ma ha tát khác... từ xưa đến nay đã trang phục bằng áo giáp thế nguyện rộng lớn như vậy, nghe tôn giả Đại Ca Diếp rống lên tiếng rống Sư tử, liền hóa hoa nhóm lại như núi Tu-Di, cho đến tung lên tôn giả Ca Diếp đến hai ba lần. Lại hóa làm nhiều lọng bảy báu to lớn đứng giữa hư không, che trên danh tôn giả Đại Ca Diếp và che trên tất cả đại chúng Thanh Văn.

Khi tôn giả Đại Ca Diếp thấy các lọng bảy báu như vậy... liền bảo tôn giả A-Nan :

Này tôn giả A-Nan, Nay trong chúng này quyết định có vị Đại thừa cao hạnh Bồ tát ma ha tát mới có thể làm việc đại thần thông như vậy, nên nay lại hiện đại thần biến này.

Này A-Nan ! Nay tôi ngồi ở tòa đại liên này đã thấy chư Phật Thế tôn vô lượng vô biên không thể kể xiết ở các phương, lại thấy các cõi ấy đều do bảy báu tạo thành trang nghiêm, tráng lệ lạ thường, xem rất khả ái. Các chúng sanh ở đó lại có các quả báo thù thắng, thượng diệu như vậy. Nay tôi thấy khắp như cõi trời Đao Lợi. Tất cả chư thiên đắm say mĩ hoa, thường đội ngọc anh lạc, thân sắc chư thiên như mặt trăng sáng, ở trên hư không có hóa lọng báu, trên đầu các chúng sanh ở đó đều có lọng báu, như trên đầu của tôi che long bảy báu không có sai khác.

Này A-Nan, tôi lại thấy cõi nước các đức Phật ấy có các Bồ đề từ trời Đâu Xuất nhập vào thai mẹ. Này A-Nan, khi tôi thấy việc thần thông như vậy, hết sức hoan hỷ, hân hoan vô lượng.

Này A-Nan : Tôi lại nhớ nghĩ sự kỳ lạ như vậy, sự hy hữu như vậy, há lại do dự tùy nghi. Hạ liệt chúng sanh kia mà có thể rống lên được tiếng đại sư tử như vậy sao?

Bấy giờ tôn giả Đại ca Diếp lại làm sáng nghĩa này bằng bài kệ tụng :

- A-Nan, hồ nước lớn mười phương

Biển cả, sông to, các dòng nước

Tôi dùng miệng thổi một hơi gió

Làm chúng khô cạn không còn gì

Từng ở chỗ Thế tôn Chánh giác

Trong cõi đó tôi làm thần biến

Khi tôi làm khô tất cả nước

Chúng sanh không hại cũng không bết

Tất cả núi non trong cõi này

Tu di, Thiết vi, Hắc sơn thủy

Chỉ thổi một hơi khiến tiêu sạch

Nhơn giả, tôi trụ đạo như vậy

Tất cả chúng sanh ở Tu di

Và các núi khác vẫn bất động

Lúc đó khiến chúng không tổn, giác

Trí giả, tôi có đạo như vậy

Tôi dùng thần thông thiêu cõi này

Miệng thổi một hơi đều bốc cháy
Các chúng sanh kia chẳng hay biết
Ngay trong lúc đó không hủy hoại
Xưa tôi ở trong cõi Phật này
Xa thấy phương Đông lửa bốc cháy
Miệng thổi một hơi khiến tắt liền
Thần thông như vậy khó nghĩ lường
Nay tôi thấy thần thông lớn này
Tâm nghĩ kỳ lạ, rất hy hữu
Đệ tử chư Phật không nghĩ lường
Tất cả các hành cũng như vậy
Tôi nay ngồi trên hoa sen này
Quán thấy các cõi diệu trang nghiêm
Bồ tát xuống từ trời Đâu Suất
Nhập vào thai Mẹ chấm dứt sanh
Điều đó chắc là các Thanh văn
Tâm được tự tại bậc thần thông
Hay là Bồ tát Bất Không Kiến
Hay ngài Di- Lạc, Văn Thù thầy ?...

Bấy giờ tôn giả A-Nan lại suy nghĩ : " Tôn giả Phú Lô Na Di Đa la Ni tứ đối với tất cả pháp đã đạt đến bi ngạn (rốt ráo). Có địa oai đức, đầy đủ thần thông, hoặc Ngài có làm việc địa sự như vậy, Nay ta cũng nên hỏi thử có phải ngài làm ra chăng ? ". Tôn giả A-Nan nghĩ như vậy rồi, liền thưa tôn giả Phú Lô Này A-Nan rằng :

- Thưa đại đức ! Tôi thân cận đức Phật, được nghe như vậy : " Người thuyết pháp bậc nhất trong các đệ tử đại Thanh văn của ta, chính là Phú Lô Na Di Đa La Ni Tử. Vậy việc thần biến trang nghiêm bất tư nghị đó, há không phải do ngài làm ra chăng ?

Khi ấy tôn giả Phú Lô Na đáp :

- Này tôn giả A-Nan, diêm lành dị thường đó chẳng phải sức tôi mà có thể làm được. Vì sao vậy ? Tôi nhớ thuở xưa có các chúng sanh cần dùng thần thông để giáo hóa họ, tôi liền vì họ nắm lấy thế giới ba lần ngàn này, lấy tay sờ mó để khai thị cho họ. Ngay khi ấy không có chúng sanh nào có ý tưởng kinh sợ, họ cũng chẳng hay biết gì cả. Chỉ có các chúng sanh cần giáo hóa với thần thông ấy mới có thể thấy tay tôi sờ thế giới.

Này A-Nan, thí như tráng sĩ dùng cánh tay mặt nắm bốn trăm đồng tiền vàng (ca li sa ban Na), tay trái xoay ngược lại chẳng khó khăn gì. Cũng như vậy, A-Nan ! Tôi nắm thế giới ba lần ngàn này dùng tay xoay ngược lại chẳng khó khăn gì, cũng giống như vậy.

Này A-Nan ! Tôi nhớ một thời ở trước đức Thế tôn, tôi chỉ dùng một lòng tay, lấy tất cả nước của thế giới ba lần ngàn này cho chúng chảy vào giữ lòng tay tôi mà không có một chúng sanh nào có ý tưởng là bị tổn giảm.

Này A-Nan ! Vào một thuở xưa, trong lúc đầu đêm, tôi dùng thiên nhãn tịnh thấy xa hơn người thường, quán xem thế giới ba lần ngàn này, suy nghĩ như vậy : " Trong thế giới này lại có những loại chúng sanh nào ? Đối với trong các pháp, tâm ta sanh nghi hoặc, ta phải giải thích để được trừ bỏ mối nghi ấy ". Tôi liền quán xem thế giới ba lần ngàn này có tất cả vô lượng chúng sanh của tứ thiên hạ nghi hoặc các pháp. Tôi lại sanh ra ý nghĩ : " Nay ta nên không rời chỗ ngồi này, không lia định này, vì các chúng sanh đoạn trừ lưới nghi này."

Này A-Nan ! Khi nghĩ như vậy, tôi liền nhập định tâm thanh tịnh rõ ràng, sáng suốt, thành tựu vắng lặng bất động, vì các chúng sanh ấy tuyên nói các

pháp, quyết định đoạn trừ lưới nghi, không bị chướng ngại, khiến cho các chúng sanh ấy đều nghĩ rằng : " Hôm nay chúng ta đều nhờ tôn giả Phú Lô Na Di Đa La Ni Tử riêng ở nước ta, Vì ta mà tuyên thuyết " .

Này A-Nan, vào lúc đầu đêm, khi tôi thuyết pháp, liền có một vạn bốn ngàn chúng sanh đều được an trụ trong chánh pháp của Phật. Lại có ba vạn chúng sanh hộ trì cấm giới. Lại khiến cho sáu vạn chúng sanh tin Phật, Pháp, Tăng, quy y Tam Bảo. Mọi sự tốt đẹp, sau đó mới từ Tam muội đứng dậy.

Này A-Nan, tôi chỉ có sự thuyết pháp, khéo léo cắt đứt các sự nghi ngờ khác cho chúng sanh như vậy.

Này A-Nan, tôi lại nhớ ở thế giới này tôi dùng thiên nhãn quán xem về phương Bắc, qua ba vạn cõi Phật có một thế giới tên là Phục Oán. Trong thế giới ấy có một chúng sanh, phần nhiều nghi ngờ đối với các pháp. Vì chúng sanh ấy có căn tánh Thanh văn nên dễ thọ hóa. Nhưng đức Thế tôn ở đó đã Niết bàn. Lúc ấy tôi liền nghĩ rằng : " Nay tôi cũng không nên đứng dậy khỏi chỗ này, không đến chỗ đó mà vì chúng sanh ấy giải thích lưới nghi.

Khi nghĩ như vậy, liền nhập Tam muội, ở trong Tam muội, vì thế giới ấy, vô lượng vô biên không thể tính kể, A tăng kỳ các chúng sanh diễn nói chánh pháp, khiến cho họ được các pháp quang minh.

Này A-Nan, tôi chỉ có đầy đủ sự thần thông của Thanh văn. Nay chúng này nếu có người nghi ngờ, hãy chờ đức Thế tôn xuất hiện, thưa hỏi thì tự biết.

Khi tôn giả nói như vậy, nhờ thần lực của Phật nên phát tiếng nói trên hư không, bảo tôn giả A-Nan :

- Này A-Nan, đúng như vậy ! Đúng như vậy ! Đúng như tiếng rống Đại Sư tử của Phú Lô Na. Ngươi nên nhớ mà thọ trì.

Bấy giờ chư thiên, thế nhân, A tu la... tất cả đại chúng nghe việc này xong phát tâm hiếm có, sanh tưởng kỳ đặc nói như vậy :

- Thật là hy hữu, thật là hiếm có. Bậc Thanh Văn mà có thể kiến lập được việc lớn này, huông chi là Bồ tát, chư Phật Thế tôn ?.

Bấy giờ tôn giả Phú Lô Này A-Na Di Na La Ni Tử, để nói rõ lại nghĩa này, nên làm bài kệ tụng :

- Về việc thuyết sự, tôi không đạt

Các lậu sanh ra đều diệt trừ

Nhờ Phật Như Lai dứt sạch cả

Đại tôn thần biến vượt thế gian

Tôi nắm cõi này và các núi

Dùng tay xoay chuyển hay sờ mó

Lúc ấy không động một chúng sanh

Tôi chỉ có thần thông lực này

Các dòng nước tam thiên thế giới

Có người hoặc thấy hoặc không nghe

Nước ấy chỉ nằm kẻ tay tôi

Nhưng các chúng sanh không tồn diệt

Đầu đêm tôi dùng thiên nhãn xem

Những chúng sanh nào tâm nghi hoặc

Mong cầu thiện căn và các pháp

Muốn dùng thần lực để trừ nghi

Khi tôi sanh ý nghĩ như vậy

Không lia chỗ ngồi, cũng không đến

Tôi đã tuyên thuyết pháp chánh đạo

Khiến họ nghe rồi phá tâm nghi

Khi tôi thuyết pháp như vậy rồi
Khiến bốn vạn ngàn trụ Thánh pháp
Ba vạn người gìn giữ cấm giới
Sáu vạn chánh tín thọ tam quy
Tôi lại nhớ vào lúc đầu đêm
Phóng xuất thần thông thật vi diệu
Quán xem ba vạn cõi phương Bắc
Thấy một cõi Phật tên Phục Oán
Các chúng sanh trong cõi Phật ấy
Chỉ có một người rất nghi hoặc
Tôi tuy không đến chỉ tuyên thuyết
Khiến y bảo rằng : Riêng y nghe
A-Nan, trí tôi chánh như thế
Thần thông như vậy Phật tự biết
Chúng sanh nếu có ai nghi hoặc
Chỉ nên quyết định hỏi Thế tôn
Nay tôi ngồi trên tòa sen này
Thấy một Thế tôn Bát Niết-bàn
Phật đó dùng lửa để trà tỳ
Từ ngoài các phương cũng như vậy

Tâm tôi quán Phật rất hy hữu

Là không thể lường, khó làm được

Chính là Thế tôn hay Thanh văn

Mà tôi thấy Phật hay diệt độ.

Bấy giờ tôn giả A-Nan lại nghĩ : " Tôn giả La Hầu La là con của đức Thế tôn, đối với tất cả pháp đã được rốt ráo, có đại oai đức, đầy đủ đại thần thông, có khi làm ra việc lớn này chẳng ?".

Tôn giả A-Nan nghĩ như vậy liền thưa tôn giả La Hầu La :

- Thưa Đại đức, tôi đích thân nghe đức Phật nói như vậy : " Trong số các đại đệ tử Thanh Văn của ta, người trì giới bậc nhất chính là La Vân ". Vậy sự thần biến trang nghiêm bất tư nghị này há chẳng phải do đại đức làm ra sao ?

Bấy giờ tôn giả La Hầu La trả lời tôn giả A-Nan

- Tôn giả A-Nan, Đức Thế tôn đại bi che chở tất cả, Tuy khen ngợi tôi là người siêng năng trì giới đầy đủ thần thông. Nhưng việc hiện thần biến hôm nay đặc biệt phi thường, không thể đo lường được. Từ lúc sanh ra đến nay tôi chưa từng thấy bao giờ, cũng chưa từng nghĩ tới, cũng lại không phân biệt, huống lại có thể làm được sự thần biến như vậy sao ?

Này tôn giả A-Nan, Sự đại trang nghiêm này thật chẳng phải do tôi làm ra. Vì sao vậy? Tôi nhớ thuở xưa chỉ có thế giới ba lần ngàn này là rộng lớn như vậy. Đó là trăm ức tứ thiên hạ, trăm ức mặt trời, mặt trăng, trăm ức đại hải, trăm ức Tu-Di, Trăm ức núi Đại Thiết -Vi. Như vậy các Hắc sơn khác, đem tất cả đều để trên đầu một sợi lông, lúc ấy thân tôi vẫn như xưa, chúng sanh không khác. Tất cả đại địa, Tu-Di, các núi, cho đến đại hải và các dòng nước chảy, thấy đều yên ổn, không bị xúc phạm, chấn động lẫn nhau, tất cả đều không có sự bức bách, tổn thương lẫn nhau.

Này tôn giả A-Nan, tôi chỉ có thần lực tự tại ấy.

Này tôn giả A-Nan ! Thuở xưa có một thời tôi lấy đại hải và các tiểu hải, sông lớn, sông nhỏ, cho đến các khe nước nhỏ ở thế giới ba lần ngàn này,

đem tất cả bỏ trong một sợi lông. Ngay lúc đó thân tôi không bị tổn , chúng sanh không bị hại, nước các biển lớn và các dòng sông, cho đến nước các khe suối nhỏ, thủy đều như trước, không xô đẩy lẫn nhau, những người sống trong đó đều biết thân mình ở trong nước.

Tôn giả A-Nan ! Thuở xưa, một thời tôi ở đây nhập thiền định xong, liền ở phía Đông-Bắc, đến một thế giới chỗ Phật Thế tôn hiện là Nan Thắng Oai Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác, Minh hạnh túc, Thiên thế, Thế gian giải, Vô thượng sĩ, Điều ngự trượng phu, Thiên nhân sư, Phật Thế tôn, tôi hiện thân đến lễ kính. Khi lễ kính xong liền trở về, trước vua Tịnh Phạn, thành Ca Dục La của thế giới này cầu xin một nắm hương bột chiên đàn. Khi xin được hương rồi, liền đem đến cúng dường đức Thế tôn ở cõi Phật ấy, mùi hương bay khắp. Ngay khi ấy liền vì đức Phật Nan Thắng Oai kia hóa làm một lầu quán, xe voi phân minh, cao một vạn do tuần, xen kẽ tất cả các châu báu trang nghiêm vi diệu. Lại dùng hương trời làm lọng bảy báu che lên trên đức Phật, cao một vạn ức tám ngàn do tuần, rộng tám ngàn do tuần. Lại ở thế giới ấy, vì tất cả chúng sanh, mỗi mỗi hóa thành lầu quán chiên đàn, voi, xe cao một trăm do tuần, rộng năm mươi do tuần, bốn trụ vuông vức, ngay thẳng, tùy ý vui thích, khiến cho các chúng sanh kia đầy đủ sự trang nghiêm, mọi người đều không chướng ngại.

Thưa tôn giả A-Nan, tôi chỉ có thần thông Thanh Văn, rất ráo cứu cánh như vậy. Nay ở trong chúng, nếu có người đối với tôi mà có lòng sanh nghi hoặc thì cứ tùy ý thưa hỏi đức Thế tôn. Đức Thế tôn tuy ở chỗ tịch định, nhưng vẫn chứng biết việc này.

Bấy giờ tôn giả La Hầu La muốn trùng tuyên lại nghĩa này nên nói bài kệ :

- Tôi từng nắm ba ngàn thế giới

Trăm ức tứ thiên cùng Thiết vi

Đề tất cả trong lỗ chân lông

A-Nan, tôi có sức như vậy

Diêm Phù Đề này lớn như thế

Tất cả đều cùng không biết nhau

Tất cả đều vào lỗ chân lông
A-Nan, sức thần thông của tôi
Núi Tu Di này rất cao rộng
Thiết Vi, các núi không tùy nghi
Thấy đều để vào lỗ chân lông
A-Nan, biết sức thần thông tôi
Tất cả thấy đều không bức xúc
Mà thấy vào trong một sợi lông
Lúc đó thân tôi không biết mỗi
Chúng cũng không biết ở sợi lông
Các hồ nước ba ngàn đại thiên
Các rãnh, các sông và đại hải
Một hơi hút hết đặt trên lông
Tôi chỉ có đại thần thông ấy
Cõi này các vùng nước như vậy
Biển lớn, các sông và núi nhỏ
Tất cả thấy đều chẳng hay biết
Khi tôi để chúng lỗ chân lông
A-Nan, tôi có thần thông này
Thấy mười phương các Bồ tát ấy

Thí bỏ đầu, mắt, và vợ, ý con

Chí cầu tạo Bồ đề vô thượng

Tôi thấy thân biến, cho hy hữu

Chắc là Thế tôn đã làm ra

Hoặc Bất Không Kiến hay Di Lạc

Hoặc là đại đệ tử Thanh văn.

Bấy giờ tôn giả La Hầu La rống lên những tiếng sư tử như vậy thì có tám mươi bảy ức một trăm ngàn Na do tha các thiên, nhân... Ở trong đại chúng ấy xa lìa trần cấu, được pháp nhãn thanh tịnh. Các thiên nhân ấy đảnh pháp, chúng pháp xong, dùng bột hương chiên đàn cõi trời, thành kính tung lên trên tôn giả La Hầu La đến hai, ba lần. Cúng dường như vậy xong, lại nói rằng :

- Thật hy hữu ! Thật hy hữu ! Phật tử thanh tịnh, Hành đại thừa chơn chánh như vậy, tròng các căn lành đối với các pháp, nay mới có thể rống lên tiếng rống đại Sư tử như vậy.

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG

BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

Hết quyển thứ ba

--- o0o ---

Quyển Thứ Tư

PHẨM THÂN BIẾN (tiếp theo)

Bấy giờ tôn giả A-Nan lại suy nghĩ như vậy : " Tôn giả Tu Bồ Đề khéo tu hạnh không tranh cãi. Đối với tất cả pháp đã đạt đến tốt ráo, có đại oai đức, đầy đủ thần thông. Có thể sự biến hóa bất tư nghị này do ngài làm ra chăng ? Nay ta nên hỏi thử xem. "

Khi tôn giả A-Nan nghĩ như vậy xong, mới thưa tôn giả Tu Bồ Đề :

- Thưa Đại đức ! Tôi đích thân nghe đức Phật nói như vậy !" Trong các đại đệ tử Thanh văn của ta, người hiểu nghĩa Không đệ nhất chính là Tu Bồ Đề ", vậy việc trang nghiêm bất tư nghị này há không phải do đại đức làm ra chăng ?

Tôn giả Tu Bồ Đề trả lời tôn giả A-Nan rằng :

- Nay tôn giả A-Nan ! Đức Thế tôn tuy nói tôi tu nghĩa Không, vô tránh (không tranh cãi) bậc nhất. Nhưng sự thần biến này không phải sức của tôi có thể làm được. Vì sao vậy ? Tôi nhớ một thời tôi nhập Tam muội, như sự rộng lớn của thế giới ba lần ngàn này, tôi đặt lên đầu một sợi lông, xoay vần qua lại như bánh xe của người thợ làm đồ gốm. Ngay lúc ấy không có một chúng sanh nào có tâm kinh sợ, cũng không hay biết chỗ ở của chính mình.

Này tôn giả A-Nan ! tôi nhớ thuở xưa ở trước đức Như Lai, muốn rống lên tiếng Sư tử, nên bạch rằng :

- Bạch Thế tôn ! Như sự rộng lớn của thế giới ba lần ngàn này, như vậy con có thể dùng miệng thổi một hơi nhỏ khiến cho nó đều bị tan mất. Lại khiến cho các chúng sanh ở trong đó không kinh không sợ, không có ý tưởng qua lại.

Tôn giả A-Nan, ngay lúc đó tôi ở trước đức Thế tôn đã từng thị hiện sự thần thông như vậy. Nay tôn giả A-Nan, tôi nhớ một thời lại ở trước đức Phật rống lên tiếng Sư tử, bạch rằng :

- Bạch Thế tôn, nay con có thể lấy thế giới ba lần ngàn như thế có tất cả chúng sanh ở trong đó, đều đặt trên một ngón chân, đưa lên đến trời Hữu Đảnh. Sau đó đưa họ trở về chỗ cũ, khiến cho các chúng sanh ấy hoàn toàn vắng lặng không có tiếng động, không bị bức bách nhau, không có ý tưởng đến và về.

- Nay tôn giả A-Nan, tôi nhớ một thời an tọa trong Tam muội, tôi thấy hiện ở phía trước, về phương Đông có sáu vạn các đức Phật. Cũng như vậy phương Nam, phương Tây, phương Bắc, bốn phương phụ, trên và dưới, vô lượng vô biên trăm ngàn thế giới, mỗi phương đều có sáu vạn các đức Phật thế tôn, trước đây tôi chưa từng thấy, nay đều thấy biết tất cả.

Này tôn giả A-Nan, ngay lúc đó tôi ở cõi Diêm Phù Đề, nhờ định tâm này lại phát ra thần lực, đi đến bên trời Đế Thích, trên đỉnh núi Tu-Di, cầm một chén hương bột chiên đàn, đến trong vô lượng các thế giới cúng dường các đức Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác ấy. Các loài chúng sanh ở các thế giới kia thấy đều rõ ràng thấy tôi đứng trong cõi diêm Phù Đề này cúng dường, thừa sự các đức Thế tôn ấy. Họ biết tôi là đại đệ tử Thanh văn của đức Thích Ca Mâu Ni Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác ở cõi Ta Bà này. Đối với trong cửa Không, Vô tránh Tam muội, tôi là bậc nhất.

Này tôn giả A-Nan, nay hoặc trời, hoặc người, hoặc Phạm, hoặc ma, hoặc Sa môn, Bà la môn... ở trong chúng này đối với điều tôi nói mà có lòng nghi, vì ấy có thể đến hỏi đức Thế tôn là thầy của tôi. Hiện nay ngài đang ở trong tịch tịnh, tự chứng biết.

Bấy giờ nhờ thần lực của Phật, ở trong không trung phát một âm thanh lớn bảo tôn giả A-Nan rằng :

- Này A-Nan ! Đúng như vậy ! Đúng như vậy ! Như Thượng tọa Tu Bồ Đề vừa rồi rống lên tiếng Sư tử, người nên thọ trì như vậy.

Khi ấy các thiên, nhân, Phạm, ma, Sa môn, Bà La môn ... thấy, nghe việc ấy xong, lông trong người đều dựng đứng, phát tâm hy hữu, được điều chưa từng có, nói như vậy :

- Thật là hy hữu ! Thật là điều chưa từng thấy việc lớn như vậy. Cho đến các đệ tử của đức Thế tôn, còn có thần thông thù thắng vi diệu, đại oai đức lực, huống gì cảnh giới thần thông Tam muội của chư Phật mà có thể suy lường, có thể tuyên thuyết được sao.

Bấy giờ tôn giả Tu Bồ Đề thấy trời, người, Phạm, ma, sa môn, Bà la môn của các thế gian sanh tâm hy hữu rồi, để nói rõ lại nghĩa này, ngài nói kệ tụng :

- Tôi ở thiên định, giải thoát môn

Tam muội vô tránh thuộc bậc nhất

Xưa tôi từng ở chỗ Thế tôn

Hiện sức thần thông, không biên tế

Tôi chuyên ba ngàn thế giới địa
Tất cả dồn vào lỗ chân lông
Như bánh xe thợ gốm xoay tròn
Chúng sanh an nhiên không hay biết
Xưa tôi ở trước đức Như Lai
Phân tán các núi và đại địa
Nhưng chúng sanh ấy không tổn diệt
Nhờ trụ của thần thông như vậy
Tôi lấy cõi này và chúng sanh
Để lòng tay, đưa lên Hữu Đảnh
Đến khi đưa xuống, chúng không biết
Tất cả đều nhờ thần thông này
Tôi từng nhập định quán phương Đông
Thấy có sáu vạn các Thế tôn
Phương Nam, Tây, Bắc cũng như vậy
Sáu vạn Như Lai không hề thiếu
Lại bốn phương phụ và trên dưới
Chư Phật cũng đủ sáu mươi ngàn
Thân tướng sắc vàng đều như nhau
Tôi lấy hương trời tung rải khắp

Khiến các chúng sanh đều thấy biết

Đều nói : Ta có Tu Bồ Đề

Cũng khiến Thế tôn Mâu Ni này

Trong thiên Thanh văn là bậc nhất

Nay tôi rống lên tiếng Sư tử

Nếu ai có nghi xin hỏi Phật

Phật phát tiếng lớn mới bảo rằng :

Đúng vậy, A-Nan nên thọ trì

Tôi diệt chúng sanh và ngã tâm

Cho đến tướng Phật không còn sót

Hạnh không, vô tránh không ai bằng

Tôi thật trụ Tam ma đề này.

--- o0o ---

04. PHẨM BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

SỰ THẦN THÔNG CỦA BỒ TÁT DI LẶC

Bấy giờ Bồ tát Di Lặc nghĩ như vậy : " Nay các chúng đệ tử đại Thanh văn của đức Thế tôn có đại oai đức, đầy đủ thần thông, ai cũng tự trình bày tiến rống Sư tử của mình. Nay ta cũng nên đối với trời, người, Phạm, ma, Sa môn, Bà la môn, trước các đại chúng này của tất cả thế gian, hiện một chút thần thông của Bồ tát ".

Khi Bồ tát Di Lặc nghĩ như vậy rồi liền nói với tôn giả A-Nan :

- Tôi nhớ thuở xưa, có lần vào lúc sáng sớm, mặc y, ôm bát đến chỗ đức Thế tôn, đánh lễ dưới chân đức Phật, bạch rằng :

- Bạch Thế tôn ! Nay con muốn vào thành Vương Xá này như pháp mà khát thực.

Thưa như vậy xong, tôi liền ra đi.

Này tôn giả A-Nan, hôm đó tôi lại nghĩ như vậy : " Nay nhà nào thí đồ ăn cho ta trước tiên, ta cần phải làm cho người ấy an trụ nơi A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề trước tiên, sau đó mới nhận các món ăn của người ấy.

Này tôn giả A-Nan, khi nghĩ như vậy rồi, tôi liền vào đại thành thứ lớp khát thực. Đi đến một nhà đại tánh Bà la môn, đứng im lặng trước cửa.

Này tôn giả A-Nan ! Vị đại tánh Bà la môn ấy biết tôi đi khát thực, thấy tôi đứng im lặng, liền thưa rằng :

- Lành thay, A Dật Đa, thánh giả A Dật Đa ! hôm nay vì có gì mà hạ cố đến đây ? Ngài cần gì ? mong Ngài thọ nhận đồ ăn của con.

Này tôn giả A-Nan, tôi liền bảo Bà la môn ấy

- Này Đại Bà la môn, nay nếu người có thể gieo căn lành nơi A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, sau đó ta mới thọ nhận đồ dâng cúng của người.

Khi ấy Bà la môn liền thưa với tôi :

- Nhân giả, nếu ngài có thể đem đồ ăn này phân cúng khắp mười phương hằng hà sa tát cả Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác, sau đó con sẽ phát tâm A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, hết lòng siêng tu các hạnh Bồ tát. Vì sao vậy ? Vì con trước đây cũng ở chỗ các đức Như Lai trồng tất cả các căn lành.

Này tôn giả A-Nan, lúc ấy tôi lại nói với Bà la môn ấy :

- Này Đại Bà la môn, nay người đã có thể kiến lập chí nguyện như vậy, ta sẽ thọ thức ăn, phân bố cúng dường hằng hà sa đức Như Lai, A La ha Tam miệu Tam Phật đà, không còn nghĩ gì nữa.

Bấy giờ Bà la môn lại thưa với tôi :

- Thừa thánh giả A Dật Đa ! Ngài chỉ thọ nhận món ăn của con phân chia phụng hiếu hằng hà sa đức Như Lai, con liền phát lời thệ nguyện cũng làm như lời thệ nguyện.

Này tôn giả A-Nan, tôi lại nói với Bà la môn ấy:

- Này Đại Bà la môn, nay người có thể phát ra lời thệ chắc thật như thế, hành động như lời thệ ấy. Ta nhận thức ăn của người, phân chia cúng dường cho hằng hà sa đức Như Lai.

Này tôn giả A-Nan, Bà la môn ấy cúng dường cho tôi đến lần thứ ba. Tôi cũng từ mẫn khuyên ông ta phát tâm như thế.

Này tôn giả A-Nan, lúc ấy tôi cùng Bà la môn cùng nhau trao đổi qua lại như vậy xong, sau đó tôi bảo Bà la môn:

- Này Đại Bà la môn, như lời người nói, mau đem đồ ẩm thực đến đây để ta sẽ vì người phân bố cúng dường hằng hà sa đức Thế tôn.

Này tôn giả A-Nan, lúc ấy Bà la môn nghe tôi nói như vậy liền trao thức ăn cho tôi, tôi liền thọ nhận, ở trước mặt ông, như thời gian khẩy móng tay, tôi phân bố cúng dường cho hằng hà sa đức Như Lai.

Này tôn giả A-Nan, ngay khi tôi phân bố thức ăn của ông ta để cúng dường cho hằng hà sa đức Như Lai rồi, sau đó tôi trở lại nhà Bà la môn ấy.

Này tôn giả A-Nan, khi Bà la môn ấy thấy thần thông vô ngại như vậy của tôi, tâm sanh kính sợ, lông trong người dựng đứng. Sau đó vui mừng nhảy nhót thật lâu, liền mang các thứ ẩm thực thượng diệu dâng cúng cho tôi, mong tôi được no đủ. Khi tôi thọ nhận rồi, tự ý thọ thực. Bà la môn kia sau đó mới đem tất cả châu báu, tất cả các thứ hương, tất cả các thứ hoa, tất cả vòng hoa, tất cả thứ thượng diệu, đầy đủ các ngọc anh lạc... đi theo tôi, đến chỗ đức Thế tôn cung kính cấp tay, đánh lễ dưới chân đức Phật, liền ở trước đức Phật phát tâm A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề. Lại phát lời nguyện rằng :

- Nếu có chúng sanh nào nghe tôi dâng cúng một bát cơm thiện căn này, liền trụ nơi địa vị bất thối chuyển. Bạch Thế tôn, nếu lời nguyện của con mà chắc chắn thành tựu A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề thì nhờ thiện căn này khiến cho con đời vị lai lúc thành Bồ đề cũng có các chúng Thanh văn vô lượng vô

biên như vậy, đều là bậc thanh tịnh đại A-la hán như nay không khác. Nếu lời thệ nguyện của con mà chân thật không hư dối thì nhờ nhân duyên ấy khiến cho tất cả đại địa vị của thế giới ba lần ngàn này sáu thứ chấn động.

Khi đại Bà la môn ấy phát nguyện này, nhờ thần lực của đức Phật, tức thì ngay lúc đó tất cả đại địa của thế giới ba lần ngàn này sáu thứ chấn động.

Này tôn giả A-Nan, nay hoặc có trời, hoặc có người ở trong chúng này, nếu đối với điều tôi nói mà sanh tâm nghi ngờ, chờ lúc đức Thế tôn xuất định hãy đến thưa hỏi.

Này tôn giả A-Nan, nay tôi chưa thành A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề mà đã có đủ đại oai đức lực như vậy, đối với tất cả thần thông đã đạt đến cứu cánh.

Này tôn giả A-Nan, tôi nhớ thuở xưa vô lượng vô biên a tăng kỳ kiếp có đức Phật Thế tôn hiệu là Nhiên Đăng Như Lai, Ứng cúng, Đăng chánh giác xuất hiện ở thế gian. Lúc đó tôi ở trước đức Phật Nhiên Đăng đạt được Niêm Phật Tam muội của tất cả Bồ tát. Khi đạt được Tam muội rồi, tất cả chư Phật ở các phương hiện ra thuyết pháp. Các đức Phật Thế tôn ấy thường hiện ở trước tôi.

Lại nữa, khi tôi được Tam muội này rồi, liền đối với trong vô lượng vô biên kiếp, dùng thần thông này giáo hóa vô lượng vô biên chúng sanh, khiến cho tất cả đều an trụ trong A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, giống như đại Bà la môn trong thành Vương xá hiện nay.

Này tôn giả A-Nan, tôi lại nhớ thuở xưa ở chỗ đức Như Lai Liên Hoa Thượng, bậc Ứng cúng, Đăng chánh giác, dùng một thần thông giáo hóa thành thực ba vạn ức trăm ngàn chúng sanh, đều khiến cho an trụ trong A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

Này tôn giả A-Nan, tôi lại từng ở chỗ Phật Thế tôn tối thượng bất thối chuyển hạnh, được một tam muội tên là Phổ Minh. Khi được Tam muội ấy, tôi giáo hóa thành thực sáu vạn tám ngàn chư thiên của dục giới, đều khiến cho phát tâm A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

Này tôn giả A-Nan, nên biết Bồ tát ma ha tát, tất cả đều có bất khả tư nghị đại thần thông lực đệ nhất rốt ráo như vậy.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Di Lạc vì làm rõ lại nghĩa này nên nói bài tụng:

- Sáng sớm tôi từng mang y bát

Thưa hỏi Thích Sư dạy minh hạnh

Lúc ấy đánh lễ, chào Như Lai

" Thế tôn, nay con đi khát thực "

Đại sư bảo tôi như thế này:

" Người đi, nhớ nghĩ lợi chúng sanh

Ta Niết- bàn rồi, người thành Phật

Trông các công đức đều tròn đầy "

A-Nan, lúc ấy tôi nghĩ rằng:

Chưa biết nay nên xin đâu trước

Đối với nhà nào thọ thực trước

Ta nên dạy họ trụ Bồ đề.

Lúc đi khát thực tôi ngang qua

Liền gặp đại tánh Bà la môn

Với tâm cung kính, khen " Thiện lai "

Hy hữu xa đến, A-Dật-Đa

Nay con tự hỏi ngài đến muôn

Mong ngài ngồi xuống nhận thức ăn

Diệu pháp Đại sĩ khó nghĩ lường

Nay con dâng cúng món ăn ngon.

Lúc ấy tôi nói Bà la môn:

Ngươi hãy phát tâm Bồ đề trước

Lợi ích trời, người, đại chúng thầy

Sau đó ta mới nhận thức ăn

Bà la môn ấy lại nói tôi:

" Nay A Đạt Đa, nếu bây giờ

Vì tôi cúng dường vô số Phật

Như thế, tôi phát tâm Bồ đề ".

Tôi lại hứa với Bà La môn:

" Ngươi đổi Bồ đề chớ thôi lui

Ta đem cơm ngươi dâng chư Phật

Khiến thân ngươi được đại quả báo ".

Bà la môn ấy lại thề rằng:

" Xin vì con, cúng các Như Lai

Chư Phật thắng tôn nếu thọ nhận

Con hành Bồ đề không còn nghi ".

Bà la môn ấy tin ta nói

Phát tâm chí thành cúng dường ta

Ta đem vật cúng dâng chư Phật

Khiến Bà la môn thấy phút chốc
Ông đã thấy đại thần thông của ta
Hoặc sợ, hoặc mừng thêm đồ ngon
Cúng dường ta rồi đến chỗ Phật
Lại phát tâm Vô thượng Bồ đề
Khi Bà la môn phát tâm xong
Lại thề rộng lớn khó nghĩ bàn
Nếu có Bồ tát nào nghe được
Đối với thế giới mau thành Phật
Xưa tôi ở trước Phật Nhiên Đăng
Đạt được Tam muội thắng vi diệu
Gọi là Bồ tát niệm chú Phật
Thường dùng nhạc hay khó so lường
Xưa tôi ở chỗ Phật Nhiên Đăng
Khi được thắng niệm Tam muội này
Tôi liền được thấy Phật mười phương
Nhờ oai đức Phật nên thấy được
Nếu ai trụ trong Tam muội này
Hay hiện vô biên các thần biến
Các việc làm trăm tăng kỳ kiếp

Đều làm lợi ích cho chúng sanh
Tôi ở chỗ Phật Liên Hoa Thượng
Nhờ được Tam muội, hiện thân thông
Đầy đủ bảy vạn các chúng sanh
Đều do tôi ở đạo Bồ đề
Tôi ở trước Như Lai tối thượng
Siêng năng tinh cần tu phạm hạnh
Đã được Tam muội sanh thật tốt
Hay thí sự vui khó kể lường
Tôi ở chỗ Phật tối thượng hạnh
Được một tam muội tên Phổ Minh
Khi Phật Nguyệt Thượng trụ thiên cao
Trước Phật Ca Diếp được định sâu
A-Nan, đại thần thông như vậy
Đều là thưở xưa tôi thành tựu
Dùng sức thần thông tự tại này
Tôi đã tu, thấy các Như lai
Nếu ai muốn thấy các Thế tôn
Muốn chuyên Diệu pháp luân vô thượng
Muốn cứu chúng sanh khỏi biển khổ

Người ấy nên học diệu định này.

Bấy giờ ở trong chúng, Phạm, ma, Sa môn, Bà la môn, trời, người, A tu la, tất cả thế gian được nghe tiếng rống Sư tử của Bồ tát ma ha tát Di Lạc, thấy đều hết sức hoan hỷ, sanh tâm kỳ đặc, khen là chưa từng có.

--- o0o ---

05. PHẨM BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

TÁN THÁN ÂM THANH VI DIỆU BIỆN TÀI THÙ THẮNG CỦA PHẬT

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến thấy các đại chúng trời, người, Phạm, ma, Sa môn, Bà la môn, các loài rồng, dạ xoa, Càn thất bà, A tu la... được điều chưa từng có, sanh tâm kỳ đặc, hoặc có lúc kinh sợ, lông trong người dựng đứng, vì thấy việc này nên nhất tâm an tường, từ Tam muội đứng dậy, liền bảo tôn giả A-Nan:

- Nay Đại đức! Lành thay! Lành thay! Chư Phật Thế tôn hết sức hy hữu, rất là hy hữu. Vì sao như vậy? Vì các đức Như Lai, Ứng cúng, Đăng chánh giác, cho đến hay có lòng đại từ đại bi, đầy đủ vô lượng các công đức...

Này tôn giả A-Nan, các đức Như Lai, Ứng cúng, Đăng chánh giác có thể thực chứng A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, các ngài giác ngộ tất cả pháp không sanh, thấy tất cả pháp không thể nắm bắt được, sau đó đối với thành Ba la nại, trong rừng Lộc Uyển, chỗ ở của tiên xưa, ba lần chuyển mười hai hành vô thượng diệu pháp luân, nhưng pháp luân này, từ đầu tôi chưa hề thấy, tất cả thế gian hoặc Phạm, hoặc ma, hoặc thiên, hoặc nhân, hoặc Sa môn, Bà la môn mà có thể như pháp chuyển như vậy. Những gì gọi là Tam chuyển pháp luân? Sao gọi là Thập nhị hành?

Đó là: đây là khổ, đây là tập, đây là khổ diệt, đây là khổ diệt đạo. Cho đến: khổ này đã biết, tập này đã đoạn, diệt này đã chứng, đạo này đã tu. Đó là ba lần chuyển. Ba lần chuyển như vậy gọi là Thập nhị hành. Lại đây là Tám thánh đạo phần; trong đó có vô lượng văn tự, vô lượng danh cú, vô lượng ngôn ngữ âm thanh, vô lượng nghĩa thú, vô lượng giải thích, song nói nghĩa này nhằm mục đích để khai thị, để luận nghị, để phân biệt, để hiển thị nghĩa sâu kín, để dễ biết, để được đầy đủ.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến lại bảo tôn giả A-Nan:

- Này tôn giả A-Nan, vì vậy tôi nói : " Chư Phật Thế tôn hết sức hy hữu. Các đức Như Lai, Ứng cúng, Đăng chánh giác, có lòng từ bi rộng lớn, đầy đủ công đức. Các đức Phật Thế tôn đã chứng được A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề rồi, nên sau đó vì các chúng Thanh văn... đối với trong sự vô giáo pháp, mới dùng giáo thuyết, trong pháp vô ngôn mới dùng ngôn thuyết, trong pháp vô tướng mới dùng tướng thuyết, trong sự vô chúng đắc, giáo lệnh chúng đắc. Tuy không có ngôn ngữ để nói, tướng mạo để được, mà các bậc trí giả đều đã giác ngộ, các bậc hiền thiện cũng được chứng tri. Các A la hán đều được giải thoát đối với sanh tử từ vô thủy.

Lại nữa, này tôn giả A-Nan, thí như có người ôm một bó cỏ bảo rằng:" Mồn chận đứng dòng nước lớn của sông Hằng ", ý tôn giả thế nào? Người ấy có làm được chăng?

Tôn giả A-Nan đáp:

- Thưa đại sĩ, không được. Vì sao? Vì điều người ấy làm không đúng với sự đời, nói chỉ đến chuyện được hay không!

Bồ tát Bất Không Kiến nói:

- Đúng vậy, này tôn giả A-Nan! Đức Như lai, bậc Ứng cúng, Đăng chánh giác vì các Thanh văn nên đối với pháp vô ngôn lại dùng ngôn thuyết, đối với trong sự vô danh tướng thì dùng danh tướng để nói, việc ấy cũng như vậy.

Lại nữa, này tôn giả A-Nan, thí như có người vốn không có miệng lưỡi, muốn dùng một tiếng nói vang khắp các thế gian, ai cũng đều nghe biết. Ý tôn giả thế nào? Người ấy có làm được chăng?

Tôn giả A-Nan đáp:

- Thưa đại sĩ, không được. Vì sao vậy? Vì việc người ấy làm ngược với thế gian, nói chỉ đến chuyện được hay không.

Bồ tát Bất Không Kiến nói:

- Đúng như vậy, tôn giả A-Nan, đức Như Lai, bậc Ứng cúng, Đẳng chánh giác vì các Thanh văn, trong cái không ngôn thuyết, Ngài lại dùng ngôn thuyết. Với pháp không danh tướng Ngài dùng danh tướng để thuyết, việc ấy cũng như vậy.

Lại nữa, này tôn giả A-Nan, thí như có người tay cầm cây bút đẹp, muốn viết lên hư không, mong thành văn tự. Ý tôn giả thế nào? Người ấy có làm được không?

Tôn giả A-Nan đáp:

- Thưa đại sĩ, không được. Vì việc người ấy làm ngược với thế gian. Sao lại hỏi được hay không?

Bồ tát Bất Không Kiến nói:

- Đúng như vậy, tôn giả A-Nan, đức Như Lai, bậc Ứng cúng, Đẳng chánh giác, vì các Thanh văn nên trong pháp vô ngôn, ngài lại dùng ngôn thuyết, với pháp không danh tướng ngài dùng danh tướng để thuyết. Việc ấy cũng như vậy.

Lại nữa, này tôn giả A-Nan, thí như có người vốn không có tay chân từ lúc sanh ra, muốn chú thuật, kỹ năng, mà nói to rằng: "Tôi có thể gánh núi Tu-Di Sơn Vương ". Ý tôn giả thế nào? Người ấy có thể làm được chăng?

Tôn giả A-Nan đáp:

- Thưa đại sĩ! không được. Điều người ấy nói ngược với thế gian. Sao lại hỏi được chăng?

Bồ tát Bất Không Kiến nói:

- Đúng như vậy, tôn giả A-Nan. Đức Như Lai, bậc Ứng cúng, Đẳng chánh giác vì các Thanh văn nên trong pháp vô ngôn, ngài lại dùng ngôn thuyết, với pháp không danh tướng, ngài lại dùng danh tướng để thuyết. Nghĩa ấy cũng như thế.

Lại nữa, này tôn giả A-Nan, cũng như có người đến bên biển lớn, hoặc cầm một tấm ván, hoặc mang một chiếc thuyền con, hoặc muốn thân lợi qua, hoặc muốn thân được nổi nên kẻ ấy rộng bày phương tiện, nói như vậy: "Tôi

qua biển cả, lên bờ bên kia ". Ý tôn giả thế nào? Người đó có làm được chăng?

Tôn giả A-Nan đáp:

- Thưa đại sĩ, không được. Vì tất cả thế gian vốn không có việc này. Sao lại nói được hay không?

Bồ tát Bất Không Kiến nói:

- Đúng như vậy, A-Nan! Đức Như Lai, bậc Ứng cúng, Đẳng chánh giác, vì các Thanh văn nên đối trong pháp vô ngôn lại dùng lời nói để tuyên thuyết. Với pháp vô danh tướng lại dùng danh tướng để thuyết. Nghĩa ấy cũng vậy.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến để làm rõ lại nghĩa này, nói bài kệ tụng:

- Chư Phật đại từ khó nghĩ lường

Thường đem lòng thương soi tất cả

Vô lượng ức na-da-tha kiếp

Chánh giác, pháp môn sâu như vậy

Bổn tánh các pháp vốn không sanh

Nhân duyên tập hội không đến, đi

Vô thượng Thiên sư tuy khéo nói

Nhưng tự tánh nó thường tịch diệt

Chánh pháp chư Phật khó so lường

Thế tôn từ ái nên diễn thuyết

Hay mở pháp khó thấy như vậy

Lợi ích thế gian các trời, người

Pháp bất khả thuyết khó được nghe
Thập lục dũng mãnh hay rộng thuyết
Hiện thị đạo thanh lương tối thượng
An ổn thế gian chúng trời người
Thế tôn khéo nói pháp vô tướng
Không thấy tự nhiên mà giác tri
Phá hoại tất cả các ngoại đạo
Phàm ngu chẳng biết sự thật này
Biển trí chư Phật khó trắc lường
Tuyên nói pháp giới cũng vô tận
Tất cả Thanh văn đều đã chứng
Khai thị chuyên biến bất tư nghị
N như lời người đem cỏ bít sông Hằng
Tôn giả, tôi cho chẳng làm được
Chánh giác chuyên xe Vô sanh kia
Tôi cho việc ấy mới khó hơn.
Nếu người tay cầm bút năm màu
Vô số màu sắc họa hư không
Trong không ngôn ngữ đặt ngôn ngữ
Tôi cho điều ấy khó hơn kia.

Nếu người không tay cũng không chân

Mong công Tu-Di qua biển cả

Trong pháp vô tướng chuyển sự tướng

Tôi cho việc ấy khó hơn kia.

Nếu người không lưỡi cũng không miệng

Một tiếng vang khắp cõi hằng sa

Trong pháp không chứng, khiến có chứng

Tôi cho việc ấy khó hơn kia.

Bấy giờ tôn giả Bất Không Kiến Bồ tát ma ha tát bảo tôn giả A-Nan:

- Nay tôn giả, các đức Phật Như Lai, bậc Ứng cúng, Đẳng chánh giác, rất là hy hữu, hay đối với vô lượng A tăng kỳ kiếp, biết rõ, thông đạt tất cả các pháp rốt ráo đến bờ bên kia, hiệu là Phật Thế tôn. Nhưng các đức Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác, tùy thuận các căn sai biệt của chúng sanh, tùy sự ưa thích, âm thanh vi diệu tự nhiên xuất hiện, tuyên thuyết cùng khắp, các thứ cú môn; đó là: nếu chúng sanh thích làm Bồ thí, đức Như Lai sẽ vì họ tán thán Bồ thí ba la mật. Kẻ ấy cũng nghĩ là đức Thế tôn vì tôi tuyên thuyết pháp thí. Nếu có chúng sanh ưa thích tu cấm giới, đức Như Lai sẽ vì họ tán dương Thi ba la mật (trì giới ba-la-mật). Kẻ ấy lại sanh ý nghĩ: " Đức Thế tôn đã vì ta tuyên thuyết giới pháp ". Nếu có chúng sanh ưa thích hành nhẫn nhục đức Như Lai sẽ vì họ tán dương Sằn-đề (nhẫn nhục) ba la mật. Kẻ ấy cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì ta tuyên thuyết pháp nhẫn nhục. Nếu có chúng sanh ưa thích hành tinh tấn, đức Như Lai sẽ vì họ tán dương Tỳ lê đa (tinh tấn) ba la mật. Kẻ ấy cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì họ tuyên thuyết pháp tinh tấn. Nếu có chúng sanh ưa thích tập thiền định, đức Như Lai sẽ vì họ tán dương thiền ba la mật. Kẻ ấy cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì mình tuyên thuyết pháp thiền. Nếu có chúng sanh ưa thích cầu trí tuệ, đức Như Lai sẽ vì họ khen ngợi, nói về Bát-nhã ba la mật. Kẻ ấy cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì mình tuyên thuyết trí tuệ. Nếu có chúng sanh ưa thích cầu giải thoát, đức Như Lai sẽ vì họ tán thán sự giải thoát. Kẻ ấy cũng nghĩ là đức Thế tôn đã vì mình tuyên thuyết sự giải thoát. Nếu có

chúng sanh ưa thích tu giải thoát tri kiến, đức Như Lai sẽ vì họ tán thán sự giải thoát tri kiến. Kẻ ấy cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì mình tuyên thuyết sự giải thoát tri kiến. Nếu có chúng sanh ưa thích sanh lên cõi trời, đức Như Lai sẽ vì họ tán thán pháp sanh lên cõi trời. Kẻ ấy cũng có ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì mình tuyên thuyết pháp sanh thiên. Nếu có chúng sanh ưa thích tu pháp vô thường, đức Như Lai sẽ vì kẻ ấy tán thuyết pháp vô thường. Kẻ ấy cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì mình tuyên thuyết pháp vô thường. Hoặc có các chúng sanh thích tu về khổ hạnh, đức Như Lai sẽ vì họ tán thán nói về các khổ hạnh. Họ cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì mình tuyên thuyết pháp khổ hạnh. Hoặc có các chúng sanh thích tu về vô ngã, đức Như Lai sẽ vì họ tán thán nói về vô ngã. Kẻ ấy cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì mình tuyên thuyết về pháp vô ngã. Hoặc có các chúng sanh thích tu về sự không tịch, đức Như Lai sẽ vì họ tán thán nói về pháp không tịch. Họ cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì họ tuyên thuyết về pháp không tịch. Hoặc có các chúng sanh thích tu pháp bất tịnh, đức Như Lai sẽ vì họ tán thán nói về pháp bất tịnh. Họ cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì mình tuyên thuyết pháp bất tịnh. Hoặc có các chúng sanh ưa thích sanh lên cõi trời, đức Như Lai sẽ vì họ nói về pháp sanh lên cõi trời. Họ cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì mình nói pháp sanh lên cõi trời.

Này tôn giả, cho đến có các chúng sanh thích các thứ pháp, đức Như Lai sẽ vì họ nói các thứ pháp. Họ cũng sanh ý nghĩ là đức Thế tôn đã vì họ nói các thứ pháp.

Bấy giờ Bồ tát Bất Không Kiến muốn nêu rõ lại nghĩa này nên nói bài kệ:

- Chư Phật Thế tôn đủ viên âm

Tùy loại chúng sanh tự nhiên nói

Vì ý họ thích nên muốn nghe

Như Lai tùy thuận nên nói ra

Hoặc có chúng sanh thích bố thí

Như Lai vì họ khen đàn độ

Hoặc có chúng sanh thích trì giới

Như Lai vì họ khen Thi-la

Hoặc có chúng sanh thích nhĩ nhục

Như Lai vì họ khen Sần-đề

Hoặc có chúng sanh thích tinh tấn

Như Lai tán thán Tỳ-lê-da

Hoặc có chúng sanh thích Tam muội

Như Lai vì họ khen thiền định

Hoặc có chúng sanh thích trí tuệ

Như Lai vì họ khen Bát-nhã

Hoặc có chúng sanh thích giải thoát

Như Lai vì họ khen giải thoát

Hoặc có chúng sanh tu vô thường

Liền nói họ nghe pháp vô thường

Nếu họ muốn nghe khổ bất tịnh

Liền khiến họ nghe khổ bất tịnh

Hoặc họ thích nghe không, vô ngã

Tiếng bất tư nghị khen không tịch

Nếu họ thích nghe Duyên-giác thừa

Diệu Âm Thế tôn nói Duyên giác

Nếu họ thích nghe các Phật thừa

Đấng Lương túc khen Bồ đề đạo

Cho đến họ thích sanh thiên cung

Tiếng Ngài chỉ rõ việc sanh thiên

Diệu âm như vậy khó nghĩ nghĩ

Tùy loại chúng sanh đều ứng hiện

Chúng sanh đã nghe âm thanh tịnh

Ai mà không chúng đạo Bồ đề.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến lại bảo tôn giả A-Nan:

- Này tôn giả A-Nan! Chư Phật Thế tôn thù đặc, hy hữu, Ứng cúng, Đẳng chánh giác, hay có thiện căn rực sáng như vậy, Vì sao? Vì chư Phật Thế tôn từ xa xưa đến nay hay cúng dường vô lượng, vô biên hằng hà sa số các đức Như Lai.

Lại nữa, các Ngài thường hành các việc bố thí, nhẫn nhục, tinh tấn. Đó là xả bỏ thân mạng, đầu, mắt, tủy não... việc khó làm, Ngài làm được, các thứ khổ hạnh, điều phục thân tâm, sau đó mới chứng A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề (vô thượng chánh đẳng chánh giác). Khi chứng Bồ đề rồi liền có đầy đủ vô lượng biện tài, thuyết pháp cho người khác. Những biện tài gì? Đó là: biện tài bất tư nghị, biện tài vô thượng, biện tài vô thắng, biện tài vô thủ trước, biện tài diệu giải thoát, biện tài vô chướng ngại, biện tài khéo hòa hợp, biện tài tương ưng, biện tài xí thành, biện tài vô hữu vấn, biện tài dự biết, biện tài tạo ra tướng, biện tài không tạo ra tướng, biện tài tịnh im lặng, biện tài không khiếm nhược, biện tài trừ sân hận, biện tài các thứ văn tự trang nghiêm, biện tài các thứ từ cú trang nghiêm, biện tài nghĩa cú trang nghiêm, biện tài câu văn sâu sắc trang nghiêm, biện tài hiển hiện thâm nghĩa, biện tài đối với điều sâu xa chỉ cho thấy cạn cợt dễ hiểu, biện tài vô biên thí dụ, biện tài nhanh chóng, biện tài khéo giải quyết nghi, biện tài thành tựu không bờ mé, biện tài hay hỏi, biện tài hỏi lược, đáp rộng, biện tài lợi ích, biện tài không hủy báng, biện tài khéo suy lường, biện tài không bế tắc, biện tài không hổ thẹn, biện tài đầy đủ, thành tựu sự xa lìa hủy báng, biện tài đầy đủ thành tựu sự khen ngợi của người trí, biện tài đầy đủ tâm vô úy, biện tài đầy đủ sự không thấp kém, biện tài đầy đủ sự không sai lầm câu văn, biện tài đầy

đủ sự không quên, biện tài đầy đủ sự không mất, biện tài đầy đủ sự tùy tâm thuyết pháp, biện tài đầy đủ sự biết người khác chí tâm thuyết pháp, biện tài đầy đủ sự khai mở, sự không ướ trước, biện tài hay nói âm cú, đầy đủ sự trang nghiêm, biện tài đầy đủ sự hay nói về quá khứ, biện tài đầy đủ năng thuyết về vị lai, biện tài đầy đủ năng thuyết về hiện tại, biện tài thánh giả đầy đủ, biện tài đầy đủ sự biết diệu trí vô sanh, biện tài đầy đủ hay khiến tất cả chúng sanh hoan hỷ.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến nói lại nghĩa này nên nói bài kệ:

-Cúng dường bậc tối thắng

Vô số vô biên lượng

Hay chứng đạo vô thượng

Đại đạo sư thế gian

Tông tập các thiện căn

Được sự khó nghĩ bàn

Vô chướng, lại vô ngại

Vô lượng cũng vô biên

Hòa hợp nghĩa giải thoát

Bậc tôn thắng vô thượng

Khéo nói đứt lưới nghi

Tùy hỏi mà giải thích

Các thứ giáo bí mật

Và dùng các thí dụ

Đầy đủ biện trang nghiêm

Tiếng hay khó so lường
Thanh tịnh đều tương ứng
Quyết rõ pháp an trụ
Không nghĩ, không thể hoại
Cũng không tâm sợ hãi
Tiếng hay cùng với trí
Không kinh, không hủy tổn
Không làm câu trang nghiêm
An lạc không quên mất
Không làm các phương hướng
Được tâm sạch không cần
Quá khứ cùng đương lai
Hiện tại vô quái ngại
Phàm thánh chuyển bình đẳng
Biện tài tự mình có
Xa gần cùng lúc nghe
Khi tiếng Phật nói ra
Nước biển có thể lường
Giọt nước có thể đếm
Chư Phật đại danh xưng

Biện tài khó lường đượ

Hư không có thể tận

Tu Di dễ cân lường

Thiên nhân sư vô thượng

Biện tài sâu khó lường

KINH ĐẠI TẬP PHƯƠNG ĐĂNG, BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

Hết quyển Bốn.

--- o0o ---

Quyển Thứ Năm

PHẨM KHEN BIỆN TÀI THÙ THẮNG, ÂM THANH VI DIỆU CỦA PHẬT (tiếp theo)

Bây giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến bảo tôn giả A- Nan:

- Nay tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn là tiếng Đại Phạm, là tiếng Đại Sư Tử, là tiếng đại hùng lẫm, là tiếng đại Long vương, là tiếng trống lớn vi diệu, là tiếng ca lớn vi diệu, là tiếng tuyệt hay, là tiếng gió lớn, là tiếng mây lớn, là tiếng sấm lớn.

Này tôn giả A-Nan ! Chư Phật Thế tôn là tiếng rất lành, là tiếng bất tư nghị, là tiếng vô lượng, là tiếng vô biên, là tiếng bất khả xưng, là tiếng đầy đủ, là tiếng vô ngại, là tiếng Ca lãng tần già...

Này tôn giả A-Nan ! Chư Phật Thế tôn là tiếng viên mãn, chư Như Lai là tiếng khả chứng, chư Như Lai là tiếng khả tri, chư Như Lai là tiếng trí sâu xa, chư Như Lai là tiếng thanh tịnh bất khả hoại, chư Như Lai là tiếng vô cầu, chư Như Lai là tiếng không chỉ trích, la mắng, chư Như Lai là tiếng không phá hoại, chư Như Lai là tiếng tuyệt hay, chư Như Lai là tiếng tuyệt hay tối thượng, chư Như Lai là tiếng không sức mẽ, chư Như Lai là tiếng không khiếm nhược, chư Như Lai là tiếng đầy đủ tất cả công đức.

Này A-Nan ! Chư Phật Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác khi phát ra tiếng nói, nếu muốn dùng một âm thanh lan khắp một cõi Phật, liền có thể làm cho lan khắp. Nếu muốn lan khắp hai cõi Phật , hoặc ba, hoặc bốn, hoặc năm, hoặc mười, cho đến trăm ngàn cõi Phật, cho đến một ức na do tha, cho đến vô lượng vô biên a tăng kỳ thế giới không thể tính biết được. Đức Như Lai thế Tôn lại xuất ra vô lượng vô biên a tăng kỳ không thể đếm, không thể biết, âm thanh lạ thường như vậy tùy duyên làm cho lan khắp các thế giới ấy, khiến cho các chúng sanh được nghe tiếng nói của đức Như Lai đều suy nghĩ rằng : " Nay đức Thế tôn riêng vì ta mà chuyển pháp luân như vậy "

Này tôn giả A-Nan ! Chư Phật Thế tôn có âm thanh bất khả tư nghị như vậy ...

Này tôn giả A-Nan! Chư Phật Thế tôn có âm thanh như vậy, có lợi ích như vậy.

Này tôn giả A-Nan! Thí như mặt trời vì các loài chúng sanh ở cõi Diêm Phù Đề làm lợi ích lớn cho người có mắt. Lợi ích thế nào? Đó là ánh sáng chiếu rõ tất cả sự vật. Như vậy, này tôn giả A Nan! Các đức Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác với âm thanh thanh tịnh, khi tiếng ấy vang đến đâu, có thể vì tất cả tín căn của chúng sanh tùy nghi tuyên thuyết, làm lợi ích lớn, ý nghĩa ấy cũng như vậy.

Lại nữa, này tôn giả A-Nan! Thí như đêm trăng rằm mùa thu, ánh sáng thanh tịnh tròn đầy, người ở cõi Diêm Phù Đề thấy ánh trăng rằm thì hoan hỷ. Cũng như vậy, này tôn giả A-Nan, các đức Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác, tiếng nói tròn đầy, hay làm tất cả pháp âm chiếu sáng, người nghe hoan hỷ, được lợi ích lớn. Nghĩa ấy cũng như vậy.

Lại nữa, này tôn giả A-Nan! Thí như nước trong biển cả bình đẳng một vị, thường trụ đạm nhiên, khó vào, khó qua, trong đó có nhiều trân báu kỳ lạ, có thể làm lợi ích lớn cho tất cả chúng sanh, hoặc người, hoặc phi nhân. Cũng như vậy, này tôn giả A-Nan! các đức Như lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác tiếng nói tròn đầy, bình đẳng một vị, khó vào, khó lường, vi diệu mà hay làm an lạc tất cả chúng sanh. Nghĩa ấy cũng như vậy.

Lại nữa, này tôn giả A-Nan! Thí như đại địa gìn giữ tất cả núi rừng, sông biển, thành lớn của vua, tụ lạc của nhân dân, lại hay sanh trưởng các mầm mộng, gốc, cành, hoa, quả, lợi ích an lạc tất cả chúng sanh. Cũng vậy, này tôn giả A-Nan! các đức Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác, với âm thanh

che chở tất cả, gìn giữ tất cả, khiến cho không bị tổn hại, lại hay sanh trường hoa quả công đức, thiện căn của chúng sanh, lợi ích thế gian. Nghĩa ấy cũng như vậy

Lại nữa, này tôn giả A-Nan! Thí như hư không dung chứa tất cả, khiến cho chúng sanh, các thứ tạo tác, qua lại du hý, làm lợi ích lớn. Cũng như vậy, này tôn giả A-Nan, các đức Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác, âm thanh to lớn, biến mãn tất cả, hay khiến cho chúng sanh phần lớn các việc làm, thọ dụng qua lại, không ai không được lợi ích. Nghĩa ấy cũng như vậy.

Lại nữa, này tôn giả A-Nan! Thí như cây Ba lợi chất đa ở cõi Tam thập tam thiên, khi nó nở hoa có thể khiến cho Chư thiên ở cõi Tam thập tam thiên đều sanh hoan hỷ, được nhiều khoái lạc. Cũng vậy, này A-Nan! Các đức Như Lai, bậc Ứng cúng, Đẳng chánh giác, khi phát ra tiếng nói hay vì tất cả chúng sanh mở cửa cam lồ, khiến cho các chúng sanh... chúng được thường lạc. Ý nghĩa ở đây cũng như vậy.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến vì làm sáng nghĩa này nên nói kệ tụng:

- Đại phạm âm Thế tôn chơn thiện

Diệu âm Sư tử , Ngưu vương rống

Tối thượng Long, rống vang thế giới

Tiếng trượng phu độ lượng hùng, sáng

Tiếng hùng mạnh như mây, sấm, gió

Tiếng bất tư nghị thật vô lượng

Chuyên khắp mười phương vô biên cõi

Chỗ đến vô ngại, ai cũng nghe

Tiếng nói Như Lai rất hoàn hảo

Thế gian không gì làm chướng ngại

Cũng như tiếng Ca lãg tần già
Nghe rất trong suốt, rất vi diệu
Thánh không mong báo, người vật vui
Dạy cho chúng được tiếng tối thắng
Thâm cú giải thoát không ai bằng
Thế gian không ai hủy hoại được
Tiếng vi diệu không bẻ, không sút
Tương tục không dứt, thật hòa hiệp
Cứu độ thế gian không cùng tận
Đầy đủ tất cả tiếng công đức
Điều phục trượng phu, tiếng như ý
Tiếng Ngài vang khắp cả ba cõi
Tất cả chúng sanh nghĩ vui mừng
Đều cho vì mình Phật nói pháp
Nếu muốn tiếng lan một thế giới
Hoặc hai, ba, bốn cùng với năm
Hoặc mười, hai mươi, đến năm mươi
Trăm ngàn ức số lại hơn trước
Hoặc lại hơn cả hằng sa cõi
Đều làm sung mãn tất cả cõi

Khiến chúng sanh kia không nghĩ khác

Đều nghĩ : tiếng ấy chỉ vì mình

Thí như mặt trời khi xuất hiện

Làm cho Diêm Phù đều chiếu sáng

Như vậy Thế tôn, Thiên nhân sư

Tiếng pháp quang minh chiếu thế gian

Giống trăng mùa thu giữa các sao

Tròn trịa, đầy đặn, trong sáng nhất

Nó làm lợi lớn cõi Diêm phù

Chúng sanh thấy trăng đều hoan hỷ

Tiếng Thế tôn cũng giống trăng rằm

Bất tư nghi, tịnh hơn thế gian

Nếu ai nghe được tâm không chán

Vì các chúng sanh làm lợi ích

Giống như nước biển cả vắng lặng

Sâu rộng vô biên khó đến đáy

Trong đó thường hiện các báu lạ

Vì làm lợi ích các thế gian

Như vậy chư Phật đại danh xưng

Tiếng Ngài sâu xa và vô cùng

Hằng dạy chúng chúng âm thanh tịnh
Cùng các sự vui không thể hoại
Hoặc với ba ngàn các đại địa
Hay đem đến chúng sanh các loại
Tiếng chư Phật vang khắp như vậy
Sanh thành lợi ích tất cả chúng
Thí như hư không hay dung chứa
Chim bay quần sanh đều lợi ích
Như vậy tiếng tức tôn rộng chứa
Hằng làm thắng thiện lợi chúng sanh
Giống cây Chát-da-la Đao Lợi
Nở hoa làm chư thiên hoan lạc
Như vậy tiếng cam lồ chư Phật
Hay làm lợi ích các chúng sanh
Tôn giả, nếu tôi mãn một kiếp
Hay là trăm kiếp khen tiếng Phật
Đòi đòi, không thể khen hết được
Tiếng Phật bất tư nghị, như vậy
Giả sử mười phương các chúng sanh
Thảy đều dùng miệng mãi ca ngợi

Rốt cuộc chẳng khen được phần nhỏ

Tiếng Phật khó nghĩ nghĩ như vậy

Các điều âm thế tôn như vậy

Trang nghiêm cụ túc không ai bằng

Nếu ai hay sanh tâm hoan hỷ

Thì họ không sợ rơi ác đạo

Tiếng Phật khó nghĩ nghĩ như vậy

Vi diệu đệ nhất không gì bằng

Nếu có Bồ Đề được vui này

Không lâu sẽ thành Phật pháp vương.

Bấy giờ tứ thiên vương, Thiên chủ Đế Thích. Thiên vương Tu Dạ Ma, Thiên vương Đâu Xuất Đà, Thiên vương Hóa Lạc, Thiên vương Ma Hóa Tự Tại, con của Ma vương, Đạo sư Thái tử, Đại Phạm thiên vương, Chủ của thế giới Ta Bà, cho đến Thiên vương Tịnh Cư và tất cả chư thiên có đại oai đức khác, cùng với vô lượng các thiên tử trong cõi Dục giới, Sắc giới... nghe Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến khen ngợi công đức âm thanh của đức Thế tôn xong, tất đều sanh tâm tôn trọng đối với Bồ tát Bất Không Kiến, hoan hỷ, nháy nhót, không thể kèm chế được. Họ đều dùng hương bột diệu chiên đàn cõi trời, hoa trời và vòng hoa, y phục đẹp cõi trời, tràng hoa, bảo cái, chạm trổ đủ màu, tung rải, che trên Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến.

Khi ấy ở trong hội có sáu vạn ức na-do-tha, trăm ngàn vị trời dục giới, sắc giới, nghe nói về công đức âm thanh của đức Như Lai, vì sắp chứng đắc nên phát tâm A nậu đa la tam miệu Tam Bồ Đề, trông các căn lành.

Lại có năm ngàn Tỳ kheo mặc giáp tinh tấn, trông các căn lành, đối với A nậu đa la tam miệu tam Bồ Đề.

Lại có bảy trăm ngàn vạn ức các Tỳ kheo nhất tâm A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề và thế nguyện rộng lớn.

Lại có trăm ngàn Ưu bà tát đều từ tòa hoa sen báu đứng dậy, đi thẳng đến chỗ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến.

Lại có hai ức na-do-tha, trăm ngàn người nữ đều tự cởi các ngọc anh lạc báu đang trang sức trên người, tung lên hư không, dừng lại trên người Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến, họ đều các căn lành nơi A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

--- o0o ---

06. PHẨM TÁN THÁN CÔNG ĐỨC CỦA NHƯ LAI

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến lại bảo tôn giả A-Nan :

- Nay tôn giả A-Nan ! Chư Phật Thế tôn hết sức hy hữu. Vì công đức các đức Như Lai đầy đủ, từ cõi trời giáng xuống đầy đủ, nhập thai đầy đủ, trụ thai đầy đủ, xuất thai đầy đủ, mẹ sanh đầy đủ, thiện căn đầy đủ, các tướng đầy đủ, các vẻ đẹp đầy đủ, trang nghiêm đầy đủ, xuất gia đầy đủ, nhập định đầy đủ, nhập đại định đầy đủ, thâm tâm đầy đủ, chí tâm đầy đủ, chơn tín đầy đủ, vô úy đầy đủ, giới thân đầy đủ, định thân đầy đủ, huệ thân đầy đủ, giải thoát thân đầy đủ, giải thoát tri kiến thân đầy đủ, các thần thông đầy đủ, chứng trí đầy đủ, đến nhất thiết chứng tri rốt ráo đệ nhất, đến từ đại từ rốt ráo đệ nhất, đến bi đại bi rốt ráo đệ nhất, đến hỷ đại hỷ rốt ráo đệ nhất, đến xả đại xả rốt ráo đệ nhất, đến tối thắng vô đẳng rốt ráo đệ nhất, đến chư oai nghi rốt ráo đệ nhất, đến chư thần thông rốt ráo đệ nhất, đến nhất thiết các pháp vô ngại rốt ráo đệ nhất, đến thị xứ phi xứ lực rốt ráo đệ nhất, đến chư khai đạo lợi ích rốt ráo đệ nhất, đến Xa ma tha Tỳ bà xá na rốt ráo đệ nhất, đến tất cả thiên định giải thoát tam ma bạt đề rốt ráo đệ nhất, đến vô tham, vô sân, vô si, vô mạn, vô phóng dật, vô tật đố, vô nhuệ, xả ly các sai lầm, giải thoát năm đường, đến bốn vô úy rốt ráo đệ nhất, khiến cho tất chúng sanh trông các căn lành, thọ nghiệp quả báo, phát khởi giáo luận rốt ráo đệ nhất, khiến cho tất cả chúng sanh đối với các nhóm giáo hạnh không bẻ, không sứt, không ô trược, không xen tạp thành chí trọng phư, không bị xúc phạm được người trí khen ngợi, không có lỗi lầm. Tất cả thế gian, hoặc trời, hoặc người, hoặc Phạm, hoặc ma, Sa môn, Bà la môn, cho đến không ai có thể như pháp chê trách, hủy báng một cách phi lý được.

Nay tôn giả A-Nan ! Công đức thù thắng của chư Phật Thế tôn trong loài chúng sanh của tất cả thế gian, thậm chí không ai có thể trắc lường, tuyên

thuyết về giới... Công đức của Như Lai mà biết được một phần nhỏ. Vậy nơi nào có lại có thể hơn Ngài.

Này tôn giả A-Nan ! Từ nay các vị phải nên như thế mà quán. Hư không giới rộng lớn như vậy, bốn phương của hư không rộng lớn như thế, tôi đều biết rõ ngần mé, hạng lượng của nó, nhưng công đức của chư Phật không thể trắc lường.

Như vậy A-Nan ! Tất cả giới tụ, tất cả định tụ, tất cả huệ tụ và giải thoát tụ, giải thoát tri kiến tụ, cho đến tất cả oai nghi, thần thông, lợi ích, vô ngại của chư Phật Thế tôn là không thể nói được, không thể hiển thị, không thể biết được, không thể vào được. Vì sao vậy ? Này tôn giả A-Nan, các công đức của chư Phật thế tôn đều không có ngần mé. Vì sao vậy ? Vì chư Phật Thế tôn có vô lượng giới hạnh, có vô lượng định hạnh, có vô lượng huệ hạnh, có vô lượng giải thoát hạnh, có vô lượng giải thoát tri kiến, cho đến có vô lượng công đức cả thảy. Cho nên, này tôn giả A-Nan, nên biết các chư Phật Thế tôn có đầy đủ các thứ như vậy.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến muốn làm rõ lại nghĩa này, nên nói kệ tụng:

- Khi Thế tôn giáng hạ nhập thai

Trụ bất tư nghi, xuất cũng vậy

Sanh nhà giàu sang , mẹ hơn người

Các công đức tối thượng bậc nhất

Thân Ngài có đủ ba hai tướng

Đầy đủ vẻ đẹp trang nghiêm thân

Việc làm chư Phật bất tư nghi

Bởi do nhiều kiếp mãi tập

Siêu việt hơn người cầu xuất gia

Thành tựu thiên định đại Tam muội

Tâm chánh, tín nhuần rất kiên cố
Tất cả phương tiện đều biết rõ
Giới hạnh Tam muội đều đầy đủ
Trí huệ thành mãn không ai bằng
Giải thoát tri kiến cũng đã đạt
Thần thông oai đức đả rôt ráo
Hay diệt khổ đau cứu chúng sanh
Từ bi hạnh chính là đứng đầu
Hỷ xả diệu hạnh cũng bình đẳng
Chư Phật Thế tôn tự chúng biết
Thân, khẩu thường hợp với ý hành
Việc làm trí tuệ khó nghĩ lường
Oai nghi siêu tuyệt hơn thế gian
Thần lực Pháp vương đã rôt ráo
Tam muội không tranh , thấy như pháp
Pháp đúng, pháp sai đều biết rõ
Thiền định, giải thoát khó suy lường
Hay làm lợi ích các chúng sanh
Định, huệ, chí, quán đã thành tựu
Hào quang chiếu khắp diệt tâm dơ

Không có tham, sân, các lỗi lầm
Giải thoát vô úy đều khéo học
Giới hạnh không bề, cũng không yếu
Không trược, không tạp, rất thanh tịnh
Chúng sanh gặp Ngài không sân nã
Không cầu quả báo trí khen ngợi
Trong không làm lỗi, ngoài không hoại
Giả sử trời, người và Phạm, Ma
Hoặc lại Sa môn, Bà la môn
Không thể chê trách, thường thanh tịnh
Hư không còn có thể cùng tận
Các phương cũng có thể tột đỉnh
Vô thượng điều ngự, Thiên nhân sư
Giới hạnh thanh tịnh ai lường được
Biển cả có thể miệng uống khô
Vô biên dòng nước cũng như vậy
Hào quang chư Phật không thể biết
Giới hạnh thanh tịnh ai lường được
Tu-Di có thể miệng thổi tan
Đại, Tiểu Thiết vi cũng như vậy

Diệu hạnh chư Phật không thể biết

Giới hạnh thanh tịnh khó cùng tận.

Bấy giờ Bồ Tát ma ha tát Bất Không Kiến suy nghĩ như vậy : " Hiện nay đức Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác nếu hạ oai thần giáng lâm hội này thì tốt đẹp biết bao ! Nay ta cũng nên vì các Bồ tát ma ha tát hỏi đức Thế tôn về pháp môn niệm Phật Tam muội vì diệu của tất cả Bồ tát mà trước đây đức Như Lai đã hiển thị danh xưng ấy, bây giờ Ngài nên vì các đệ tử diễn thuyết pháp này, nói rõ nghĩa lý. Bạch đức Thế tôn, Ngài có thể ra khỏi thiền tịch an ổn chăng ? " .

Bấy giờ đức Thế tôn biết Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến nghĩ như vậy, nhờ thần lực của Phật nên tức thời ngay tại hội đó, thế giới ba lần ngàn của đại địa có sáu thứ chấn động, đó là : động, dũng, khởi, chấn, hống, giác. Như vậy đầy đủ mười tám tướng động, cho đến sự vọt lên, biến mất... Chấn động như vậy xong, thì đức Thế tôn lại dùng thần lực phóng luồng ánh sáng lớn chiếu soi thế giới ba lần ngàn này, khi luồng ánh sáng ấy xuất hiện, khiến cho tất cả tinh tú thiên cung, Nguyệt thiên tử cung, Nhật thiên tử cung, cho đến cung điện các cõi trời Dục giới, ánh sáng của chúng biến mất không hiện.

Lại có vô lượng vô biên bất khả tư nghị a tăng kỳ hằng hà sa số các Phạm thiên cung như vậy, tất cả oai quang của chúng thấy đều tăm tối, cho đến tất cả thiên cung ở Sắc giới vì nhờ hào quang của Phật nên cũng đều không hiện. Khi ấy ánh sáng đó đã tắt, chỉ có ánh sáng thân của Phật Thế tôn là rực sáng.

Bấy giờ đức Thế tôn với lòng đại từ chiếu diệu, vì muốn làm lợi ích các chúng sanh nên từ thiền định đứng dậy, đi một cách từ từ, an lạc, đến chỗ đại chúng mà họ đang vây quanh, quán sát Bồ Tát ma ha tát Bất Không Kiến và tất cả chúng rồi, khi ấy chư thiên và loài người, hoặc Phạm, ma, Sa môn, Bà la môn, các loài rồng, Dạ xoa, A tu la, của tất cả thế gian này thấy hào quang của đức Phật thấy đều từ tòa liên hoa đang ngồi đứng dậy đến trước đức Phật cung kính chấp tay lễ kính đức Thế tôn rồi trở về chỗ ngồi.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến từ xa trông thấy đức Thế tôn, thân tướng rực rỡ, đoan nghiêm, thù đặc, các căn tịch tịnh như voi chúa được điều

phục, tâm ý trong sáng như nước lã trong, tất chúng tử đầy đủ, tất cát viên mãn, từ đàng kia đến đây, càng sanh tâm vui mừng.

Khi ấy Bồ tát ma ha tát Bát Không Kiến bảo tôn giả A-Nan :

- Này tôn giả A-Nan, người xem đức Thế tôn từ thiên định đứng dậy, đức Như Lai Thế tôn từ thiên thất đến đây chắc chắn Ngài sẽ khai diễn sự chơn thật đệ nhất, không hề hy vọng. Đức Như Lai Thế tôn nói lời vi diệu, nói lời chơn chánh, nói lời thành thật, nói lời như thật, nói lời không khác, nói lời hiền thiện, tâm Ngài khéo duy, thường làm việc lành, thân nghiệp không lỗi, khẩu nghiệp không lỗi, ý nghiệp không lỗi, tất cả công đức đều được đầy đủ, đó là đầy đủ giới tụ tối thượng bậc nhất, đầy đủ định tụ tối thượng bậc nhất, đầy đủ thật huệ tụ tối thượng bậc nhất, đầy đủ giải thoát tụ tối thượng bậc nhất, đầy đủ giải thoát tri kiến tụ tối thượng bậc nhất, đầy đủ oai nghi tối thượng bậc nhất, đầy đủ thần thông tối thượng bậc nhất, đầy đủ lợi ích tối thượng bậc nhất, đầy đủ biện tài bất tư nghị tối thượng bậc nhất, đầy đủ thành tựu tối thượng bậc nhất, đầy đủ vi diệu tối thượng bậc nhất, đầy đủ bất thối chuyển tối thượng bậc nhất, đầy đủ nhập thai tối thượng bậc nhất, đầy đủ sự trụ thai tối thượng bậc nhất, đầy đủ dự sanh ra trong gia đình tối thượng bậc nhất, đầy đủ công đức viên mãn tối thượng bậc nhất, đầy đủ các tướng bất tư nghị tối thượng bậc nhất, đầy đủ các vẻ đẹp bất tư nghị tối thượng bậc nhất, đầy đủ nghiệp quá khứ tối thượng bậc nhất, đầy đủ thiện căn tối thượng bậc nhất, đầy đủ sự phát tâm trọn vẹn tối thượng bậc nhất, đầy đủ tín tâm, đầy đủ sự phá trừ phiền não, đầy đủ sự phá trừ lớn phiền não, đầy đủ sự từ bỏ gia đình, đầy đủ sự biết về năm chủng loại... Đó là đầy đủ giới thân bậc nhất, đầy đủ định thân bậc nhất, đầy đủ huệ thân bậc nhất, đầy đủ giải thoát thân bậc nhất, đầy đủ giải thoát tri kiến thân bậc nhất, đã đạt đến thần thông rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến trí chúng tất cả rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến phân biệt pháp rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến phân biệt nghĩa rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến phân biệt biện tài rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến định tịch rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến sự minh đạt rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến căn-lực-giác đạo rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến lòng từ và đại từ rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến lòng bi và đại bi rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến tâm hỷ và đại hỷ rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến tâm xả và đại xả rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến oai nghi bất tư nghị rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến sự hổ thẹn rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến tự tại đối với tất cả pháp rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến quá khứ tri kiến vô ngại rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến trí vị lai tri kiến vô ngại rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến trí hiện tại tri kiến vô ngại rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến thân nghiệp tùy trí, huệ hành rốt ráo bậc nhất, đã đạt đến khẩu nghiệp tùy trí huệ hành rốt ráo bậc nhất.

Này tôn giả A-Nan ! Đức Như Lai, Bạc Ứng cúng, Đẳng chánh giác, trong một niệm có thể biết một cách rõ ràng về tâm, tâm sở hành của tất cả chúng sanh, hoặc thiện, hoặc ác, hoặc sạch, hoặc dơ...

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến lại bảo tôn giả A-Nan :

- Này tôn giả A-Nan ! chư Phật Thế tôn giống như biển cả, vì tịnh giới tự thăm thăm như đáy biển.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như núi Tu-Di, vì Tam muội tự không thể lay động.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như hư không, vì trí huệ tự không có biên giới.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như hư không vì thu nhiếp tất cả chúng sanh mà không chướng ngại.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như mặt trời, vì chiếu sáng các thế gian.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như đồng lửa lớn, vì đốt các củi phiền não của tất cả chúng sanh.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như sông, như hào, như ao, như suối, vì rửa sạch các dơ bẩn sanh, lão, bệnh, tử của chúng sanh.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn như bậc lương y, vì hay trị lành tất cả dịch bệnh khổ đau của tất cả chúng sanh.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn như đám mây mưa lớn vì hay dùng nước pháp tưới ướt cây khô của chúng sanh.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn như vua Sư tử, vì hay phá trừ sự đại ngã mạn của tất cả chúng sanh .

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như chiếc thuyền lớn, vì hay đưa chúng sanh qua sông sanh tử.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như lực sĩ cõi trời, vì hay hàng phục tất cả lực sĩ của thế gian.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như hoa Ưu đàm, vì tất cả thế gian khó được thấy.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như cây hoa Ba lợi chất đa, vì có ba mươi hai tướng đại nhân, rất đáng yêu thích.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn giống như cha mẹ vì hay đem lại sự lợi ích an lạc cho tất cả chúng sanh.

Này tôn giả A-Nan, chư Phật Thế tôn luôn làm lợi ích, an lạc, vì hay khiến tất cả chúng sanh được an trú.

Này tôn giả A-Nan, nếu có người nói :

-" Đức Như Lai xuất thế có vô lượng biện tài ", người nói như vậy gọi là khéo nói về đức Như Lai. Hoặc nói: " Đức Như Lai xuất thế có biện tài không thể nghĩ bàn ", đó gọi là khéo nói.

Này tôn giả A-Nan, cho đến nói một cách tóm lược như vậy:" Đức Như Lai xuất thế có biện tài vô biên, đức Như Lai xuất thế có biện tài vô ngại, đức Như Lai xuất thế có biện tài không chấp thủ, đấm trước, đức Như Lai xuất thế có biện tài thắng giải thoát, đức Như Lai xuất thế có biện tài tùy thuận nghĩa, biện tài tương ưng nghĩa, biện tài thanh tịnh vi diệu, biện tài khéo hỏi, biện tài bậc thượng, biện tài vô thượng, biện tài từ, biện tài đại từ, biện tài bi, biện tài đại bi, biện tài hỷ, biện tài đại hỷ, biện tài xả, biện tài đại xả, đức Phật xuất thế có biện tài lợi ích ".

Này tôn giả A-Nan, nếu có người nói: " Đức Như Lai xuất thế có đầy đủ lợi ích tất cả chúng sanh ", gọi người ấy là khéo nói về đức Như Lai.

Này tôn giả A-Nan, nếu người nói một cách chơn chánh " Đồng nghĩa với sự biện tài, lợi ích chúng sanh, chính là đức Như Lai xuất thế ở thế gian ".

Lại nói; nếu bảo:" Sự biện tài lợi ích của Ngài là vì làm tất cả chúng sanh được lợi ích nên âm thanh Ngài đều khiến cho đầy đủ khắp nơi, vì vậy mà đức Như Lai xuất hiện ở thế gian ". Người ấy cũng gọi là khéo nói về đức Như Lai.

Này tôn giả A-Nan, nếu có người nói: " Chúng sanh không chỗ nương, chúng sanh không chỗ tựa, chúng sanh không ai cứu, chúng sanh không ai che chở, chúng sanh không ai xót thương. Đức Như Lai xuất thế là làm chỗ nương, chỗ tựa, vì cứu, vì che chở, vì xót thương chúng sanh ". Như vậy là khéo nói về đức Như Lai.

Này tôn giả A-Nan! Giả sử nay tôi trải qua một kiếp hay giảm một kiếp, mãi mãi ca ngợi công đức biện tài của chư Phật Thế tôn, rốt cuộc cũng không nói được một phần. Lại trải qua vô lượng kiếp số diễn thuyết đầy đủ về công đức biện tài của đức Như Lai, Ứng cúng, Đăng chánh giác, rốt cuộc cũng không nói được một phần nhỏ.

Này tôn giả A-Nan! Thí như có người già bệnh, ốm yếu, đi đến trong đại chúng nói như vậy :

- Mọi người nên biết, tôi tuy tuổi đã già yếu, bị bệnh hoạn tấn công nhưng vẫn có thể dùng đầu một sợi lông hút nước biển cả, làm cho khô cạn tức khắc.

Người ấy hoàn toàn không có thần thông, chú thuật gì cả mà dám quả quyết một cách mạnh mẽ như vậy, này Tôn giả ý Ngài thế nào? Điều người ấy nói có thực hiện được không?

Tôn giả A-Nan đáp :

- Không được thừa đại sĩ.

Bồ tát Bất Không Kiến lại nói :

- Lời của người ấy thì Chư Thiên và loài người của tất cả thế gian, chưa thể làm việc hy hữu này. Như vậy mà người khôn khổ ấy lại nói có thể dùng đầu một sợi lông mà làm khô hết nước biển cả như người ấy nghĩ chăng?

Tôn giả A-Nan đáp :

- Chẳng được, thừa đại sĩ.

- Như vậy, này tôn giả, việc này vốn không có y cứ, nói chi việc thủ tín. Nay tôi khen nói công đức biện tài của chư Phật Thế tôn, rốt cuộc cũng không được một phần nhỏ. Việc này cũng như vậy.

Này tôn giả A-Nan, hãy để việc ấy lại. Giả sử nay đức Phật trở lại tự khen một chút công đức Ngài, cho dù trải qua ức trăm ngàn na do tha kiếp cũng không thể nói hết, huống chi là người khác mà tán thán.

Này tôn giả A-Nan! Hãy để việc ấy lại. Nay tôi lại nói : " Giả sử tất cả chúng sanh của đại địa này có bao nhiêu chủng loại, hoặc có chân, hoặc không chân, hoặc hai chân, bốn chân, cho đến có nhiều chân. Hoặc có sắc, không sắc, hữu tướng, vô tướng, chẳng phải có tướng, chẳng phải không tướng, thế giới như vậy và lấy mười phương vô lượng vô biên tất cả chúng sanh trong các thế giới, giả sử tất cả trong một lúc đều thành Phật, các Thế tôn ấy trải qua vô lượng kiếp đều trở lại tán thán một chút công đức của Phật, rốt cuộc cũng không thể khen hết.

Này tôn giả A-Nan! nên biết, tất cả chư Phật Thế tôn mới có đầy đủ công đức bất khả tư nghị như vậy.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát vì để làm rõ nghĩa này nên nói kệ tụng :

- Tôn giả hãy xem Pháp vương đến

Tất cả thế gian nên cúng dường

Công đức oai quang rất hiển hách

Tất cả trí đầy khó lung lay

Lời hay tối thượng, Phật chơn thuyết

Nói thật, nói đúng, nói không khác

Khéo nói thánh pháp, biết chơn thật

Thân, miệng không lỗi, ý cũng vậy

Tâm không nghĩ khác, dứt phân biệt

Giới hạnh tối thắng, Tam muội sâu
Trí huệ giải thoát thật siêu việt
Tri kiến giải thoát không ai bằng
Oai nghi đầy đủ bất tư nghi
Thần thông vô thượng, trí như thật
Lợi ích thế gian vô hạn lượng
Biện tài diệu hạnh cũng vô cùng
Từ trời hạ sanh Tượng Ngưu Vương
Nhập thai thành tựu hơn thế gian
Trụ thai lạ thường không ai bằng
Sanh nhà đầy đủ, mẹ tôn quý
Thành tựu các căn đẹp bậc nhất
Tướng đẹp, tròn đầy bất tư nghi
Tốt đẹp đầy đặn rất trang nghiêm
Tất cả phân minh đời chiêm ngưỡng
Đầy đủ chơn tâm, tín thanh tịnh
Thiền định trừ dơ, có oai lớn
Vứt bỏ thế dục, thích xuất gia
Thành tựu Bồ đề được năm thứ
Đã vượt thần thông đạt đệ nhất

Trí huệ vô ngại cũng vô biên
VớI Xa-ma-tha, Tỳ-xá-na
Pháp vương thông đạt, được tự tại
Nước trong biển cả rộng mà sâu
Hoặc dùng sợi lông để dò được
Điều ngự trượng phu, giới thanh tịnh
Tuy quá nhiều kiếp không thể biết
Tu-Di tuy vững có thể động
Dùng tay đưa đến Phạm thiên cung
Khi chư Phật mới trụ thiên đình
Không ai có thể loạn động được
Hư không dung chứa vẫn cùng tận
Bốn phương tuy rộng biết giới hạn
Trọn không thấy được cảnh chánh giác
Tư duy phân biệt chỗ này nọ
Tôn giả, đại địa thật rộng lớn
Nhưng vẫn biết nó rộng bao nhiêu
Nhân trung tôn xa lìa phiền não
Tâm ý thức Ngài không cùng tận
Mặt trời chiếu sáng phá tăm tối

Xem các thiện ác hoặc thấy sắc
Thế gian sự tự tại như vậy
Hay phá mây vô minh đen tối
Ví như trăng thu ra khỏi mây
Chúng sanh không thấy đều hoan hỷ
Pháp vương trí sáng như trăng rằm
Như xem sắc đẹp ai không thích?
Như đèn sáng đêm dài tăm tối
Để người mắt sáng thấy đường đi
Trí giả thế gian trừ tăm tối
Mãi dùng pháp quang chiếu chúng sanh
Bậc tự tại hay bày thuốc pháp
Đại sư trời người vì chúng sanh
Tất cả các hữu đều diệt hết
Cho nên gọi Phật: Vua ánh sáng
Thánh trí như nước sông và suối
Hay rửa sạch sanh, lão, bệnh, tử
Như Đại Y Vương cho thuốc hay
Điều ngự hay trừ các tật khổ
Giống như Long Vương đổ mưa lớn

Làm nước tràn đầy các đại địa
Như vậy chư Phật hành từ bi
Sung mãn những người ưa nghe pháp
Khi vua đại Sư tử rống lên
Hàng phục các ác thú thế gian
Thế tôn cũng vậy, quyết định thuyết
Phá trừ tâm ngã mạn ngoại đạo
Như thuyền bè lớn thường qua lại
Đưa chở những người đến và đi
Chư Phật cũng vậy biến cùng khắp
Cứu chúng thường chìm bốn dòng nước
Hoa Ưu-đàm-bát đời hiếm có
Ở Diêm Phù Đề rất khó thấy
Thế tôn trời người rất khó gặp
Chỗ quy y tất cả thế gian
Như khi hoa cây Ba-Lợi nở
Tam thập tam thiên rất vui mừng
Tướng tốt đại nhân hiện ở đời
Chúng sanh xem thấy đều hoan hỷ
Thần biến Thế tôn không cùng tận

Như hiện nay tôi đang tuyên thuyết

Tôi đã khen công đức chư Phật

Rốt ráo lợi ích các chúng sanh.

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM
MUỘI

(Hết quyển năm)

--- o0o ---

Quyển Thứ Sáu

07.PHẨM PHẬT HIỆN THẦN THÔNG

Bấy giờ đức Thế tôn từ trong ca sa hiện ra một cánh tay sắc vàng, xoa trên đánh Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến, lại hiện ra tướng lưới rộng dài, liền bảo Bồ tát Bất Không Kiến rằng :

- Lành thay ! Lành thay ! Nay Bất Không Kiến ! Nay người có thể vì các chúng sanh khen ngợi công đức chơn thật của đức Như Lai, Ứng cúng, đấng chánh giác.

Này Bất Không Kiến ! Nếu có người nói : " Khi chúng sanh ở thế gian không được cứu hộ, trong đó chắc chắn họ có thể được cứu hộ. Phật xuất hiện ở thế gian để cứu hộ chúng sanh." Nay Bất Không Kiến nên biết, chính người đó khéo nói về đức Như Lai.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Nếu lại có người nói : " Khi chúng sanh ở thế gian không có chỗ nương tựa, chính khi ấy chắc chắn có bậc biện tài bất tư nghi, biện tài vô lượng xuất hiện ở thế gian, có thể làm chỗ nương tựa lớn cho chúng sanh. Nay Bất Không Kiến ! Nên biết chính người ấy khéo nói về đức Như Lai.

Lại nữa, này, Bất Không Kiến ! Nếu lại nói rằng : " Chúng sanh ở thế gian hành động nhiều tham dục, hành động nhiều sân hận, hành động nhiều ngu si, chắc chắn khi ấy có bậc đại sư không tham dục, sân hận và ngu si xuất

hiện ở đời đề trừ ba độc cho chúng sanh ", này Bất Không Kiên! Nên biết đó chính là khéo nói về đức Như Lai.

Lại nữa, này Bất Không Kiên ! Nếu lại nói rằng : " Chúng sanh ở thế gian khi có nhiều sân hận, khi có nhiều tật đố, lúc ấy chắc chắn có bậc đại sư xa lìa san tham, tật đố, thích làm bố thí xuất hiện ở thế gian, phá trừ san tham, tật đố cho chúng sanh ", này Bất Không Kiên, nên biết đó chính là khéo nói về đức Như Lai.

Lại nữa, này Bất Không Kiên ! Nếu lại nói : " Chúng sanh ở thế gian không có hạnh biết xấu hổ, e thẹn, ngay khi ấy chắc chắn có bậc đại sư biết xấu hổ, e thẹn xuất hiện ở đời đề trừ bỏ sự không hổ thẹn của chúng sanh " này Bất Không Kiên, nên biết đó chính là người khéo nói về đức Như Lai.

Lại nữa, này Bất Không Kiên ! nếu lại bảo rằng : " Chúng sanh ở thế gian làm nhiều việc cống cao, kiêu mạn. Ngay khi ấy chắc chắn có bậc đại sư hòa kính, điều phục nhu nhuyển xuất hiện ở đời đề trừ bỏ sự kiêu mạn cho chúng sanh " nên biết đó chính là kẻ khéo nói về đức Như Lai.

Lại nữa, này Bất Không Kiên, nếu lại bảo rằng : " Chúng sanh ở thế gian không có tâm từ bi, không thể thực hành hỷ, xả, phần lớn hành động theo tâm sân hận, uế trược độc hại. Ngay khi ấy chắc chắn có bậc đại sư đoạn trừ sân nhuế, độc hại đầy đủ tứ đẳng (từ, bi, hỷ, xả) xuất hiện ở đời, dạy họ tu từ bi, làm việc đại lợi ích. " Này Bất Không Kiên, nên biết đó chính là khéo nói về đức Như Lai.

Lại nữa, này Bất Không Kiên ! Nếu lại nói rằng : " Thế gian hoặc có chúng sanh làm nhiều điều ác, không có lòng lành. Ngay khi ấy có bậc đạo sư hay dạy họ sanh các căn lành, thiện căn đã có từ trước khiến cho tăng trưởng, làm những việc đại lợi như vậy xuất hiện thế gian ". Này Bất Không Kiên ! Nên biết như vậy là kẻ khéo nói về đức Như Lai.

Lại nữa, này Bất Không Kiên ! Nếu lại bảo rằng : " Bệnh của chúng sanh ở đời năm trược tăng trưởng, thế gian có bậc đại nhân hay làm lợi ích dẫn dắt chúng sanh ra khỏi cuộc đời bằng pháp an lạc ", này Bất Không Kiên, nên biết lời nói ấy là chỉ cho ta. Vì sao vậy ? Vì nay ta xuất hiện ở đời ác năm trược, tuyên dương diệu pháp, đoạn trừ tà cầu, hay làm lợi ích cho các chúng sanh vậy.

Bấy giờ đức Thế tôn khi đưa tay xoa đầu Bồ tát Bất Không Kiến, liền dùng thần lực, trong khoảnh một niệm khiến cho đại chúng này đều thấy vô lượng vô biên bất khả thuyết a tăng kỳ tất cả quốc độ của chư Phật hiện tại ở phương Đông. Các đức Phật Thế tôn ở trong quốc độ ấy đều chưa diệt độ và tất cả cảnh giới của chúng sanh ở đó thấy đều hiện tiền, cũng nghe âm thanh thuyết pháp của đức Phật ở đó, cũng thấy cõi ấy thanh tịnh, trang nghiêm, đầy đủ các thứ.

Như vậy cho đến phương Nam, phương Tây, phương Bắc, bốn phương phụ, trên dưới mười phương có các tịnh độ của chư Phật. Tất cả cảnh giới rõ ràng trước mắt như xem quả xoài trong lòng bàn tay.

Lại nữa, khi đức Thế Tôn lấy tay xoa trên đỉnh đầu Bồ tát Ma ha tát Bất Không Kiến, nhờ thần lực của Phật và nhân duyên bốn nguyện của Bồ tát Bất Không Kiến, trong khoảng một niệm, khiến cho đại chúng thấy mười phương vô lượng vô biên a tăng kỳ không thể đếm được chư Phật quá khứ đã nhập niết bàn, cho đến các cõi đó thanh tịnh trang nghiêm, mỗi mỗi rõ ràng như xem lòng bàn tay.

Lại nhờ thần lực của Phật mà đại chúng cũng thấy chư Phật Thế tôn ở đương lai, cõi nước thanh tịnh, trang nghiêm cụ túc.

Bấy giờ Bồ tát Ma Ha tát Bất Không Kiến nhờ sức mạnh bốn nguyện nương theo oai thần của Phật thấy khắp mười phương ba đời các đức Phật và các cõi Phật ấy thanh tịnh trang nghiêm, muốn nói lại nghĩa này nên từ tòa đứng dậy, giữ oai nghi ngay thẳng, trạch áo vai bên hữu, Quý gối mặt xuống đất, Chắp tay hướng về đức Phật nói kệ tụng :

- Tất cả nước ba ngàn thế giới

Nếu muốn đo lường có thể biết

Điều ngự trượng phu, thầy trời, người

Giới hạnh sâu xa ai biết được

Tu-Di cao rộng ngút trời xanh

Người bệnh già yếu miệng thổi tan

Thế tôn lúc mới nhập thiền định
Ức trăm ngàn kiếp khó biết rõ
Hư không bao la chân đi khắp
Bốn phương vô cùng vẫn đến nơi
Thế tôn Địa sư đẳng chánh giác
Trí huệ sâu xa không bến bờ
Hư không bình đẳng không chướng ngại
Vẫn bị gió bão làm lay động
Bởi tánh Như Lai không phiền não
Tham, sân, si, độc ở nơi nào ?
Mặt trời tròn trịa trong hư không
Thanh tịnh chiếu sáng khắp thế giới
Cũng vậy, chúng tánh à-la-tiên
Chiếu sáng rực rỡ nơi thiên chúng
Như trăng mùa thu cùng sao Mão
Chiếu sáng rạng ngời giữa các sao
Cũng vậy, trăng tròn Đại pháp vương
Một mình chói sáng giữa trời, người
Như hoa Ưu bát rất hy hữu
Thời gian chưa đến, chưa xuất thế

Chư Thiên, trung thiên, Điều ngự sư
Có lúc hiện diện tùy ý cảm.
Tay đẹp Thế tôn xoa đầu tôi
Sắc vàng trăm phước tướng trang nghiêm
Không thể hủy hoại, đều đầy đủ
Vốn vì lợi ích mới như vậy
Chơn ngôn thật ngữ của Thế tôn
Pháp vương giữa người chuyển xe chánh
Cùng khắp mười phương trong thế giới
Hết sức lợi ích, được tự tại
Nhờ Thế tôn khi xóa định đầu
Con thấy bậc tối thượng mười phương
Như nói số cát trong sông hằng
Tiên đại oai đức có chúng đông
Tay đại Mâu ni đã giúp con
Liên thấy chư Phật như Di Đà
Như tính số cát trong sông hằng
Tối thắng loài người có chúng nhiều
Tay lành Như Lai xoa đánh con
Thế giới cực lạc con thấy biết

A-Súc Ứng cúng, Lương túc tôn
Ánh sáng đại từ làm lợi ích
Con nhờ tay thần Thế tôn chạm
Thấy khắp thế gian bậc diệt độ
Trong khoảnh một niệm như hằng sa
Đại từ đã hàng phục các căn
Khi Thế tôn dùng tay xoa con
Cũng thấy Di-Lặc các nguyện trước
Như các sự việc ở tương lai
Mỗi mỗi rõ ràng không còn nghi
Con đã thấy chư Phật quá khứ
Vị lai, hiện tại cũng như vậy
Mười phương, ba đời các Như Lai
Thần thông, đức lực khó nói hết
Khi Thế tôn dùng tay xoa con
Thấy khắp mười phương bậc cứu thế
Cùng thấy cõi thanh tịnh chư Phật
Nhờ đó con phát nguyện tối thượng
Thần thông chư Phật khó nghi nghi
Giới, định, trí tuệ cũng như vậy

Các công đức khác không nói hết
Mong Ngài như nay thường dạy con
Khi Như Lai duỗi tay xoa con
Liền thấy mười phương các tháp miếu
Các báu sắc vàng như hằng sa
Đầy đủ các thứ cúng vi diệu
Chư Phật đều đủ đại danh xưng
Vô số tướng tốt khắp mười phương
Trăm ngàn âm nhạc đề cúng dường
Con thấy cõi ấy đều như vậy
Cõi ấy lồi các tháp Phật
Chỉ vàng xen kẽ, báu pha lê
Cáo lớn hơn cả một do-tuần
Đoan chánh trang nghiêm đều như vậy
Lại thấy các tháp miếu Đại tôn
Các báu pha trộn rất tinh hoa
Cũng có ở trên hư không trung
Thường dùng hoa trời tung lên trên
Con lại thấy các tháp đẹp ấy
Vọt lên cao hai mươi do-tuần

Chỗ chư Phật kia tên Đấng-Nhiên
Ánh sáng chiếu khắp mười phương cõi
Khi Thế tôn dùng tay xoa đánh
Con thấy tháp đẹp không thể nói
Các Phật đều có tiếng tăm lớn
Trong đó đều do Như Lai lực
Khi tay Thế tôn xoa đầu con
Làm con được thấy các cõi Phật
Các Ngài thiêu thân hay nhẫn nhục
Tất cả các hạnh không thể nói
Đều ở chỗ mình tu khổ hạnh
Không kể ngày đêm như cha lửa
Thế lớn dũng mạnh độ chúng sanh
Đều vì vô thượng Bồ đề vậy
Con lại xem thấy mười phương cõi
Có các Bồ tát thường siêng năng
Tự xoi thịt mình thắp nhiều đèn
Bởi vì ánh sáng Bồ đề vậy
Con lại thấy vị thân thanh tịnh
Ở trước chư Phật thường đứng thẳng

Đến lúc Thế tôn đã Niết-bàn
Vì cầu đại đức của Bồ đề
Con lại trông thấy người vì pháp
Dầu thơm rưới thân làm đuốc lớn
Thân khô ý chuyên khắp mười phương
Trọn không để tâm nơi tài thực
Con lại trông thấy các trượng phu
Hằng bỏ đầu, mắt và tay chân
Vợ con, ngôi báu, và thành, nước
Làm cho quần sanh được an lạc
Như điều con thấy chẳng sót gì
Không thể dùng miệng để nói được
Điều con thấy biết rất tối thắng
Nhờ oai linh Phật nên thấy khắp
Khiến con thấy việc hy hữu này
Tốt đẹp bậc nhất Thiên trung thiên
Nay con quy y tối vô thượng.

--- o0o ---

08.PHẨM THƯA HỎI RỘNG VỀ VIỆC THẤY NHIỀU ĐỨC PHẬT

Bảy giới Bồ tát ma ha tát Bát Không Kiến bạch đức Phật :

- Bạch Thế tôn, nay tất cả đại chúng trời người này đã thấy đức Thế tôn ở mãi trong thiền định, im lặng không nói. Tất cả đại chúng đều đem lòng khát ngưỡng, cúi mong đức Thế tôn hạ cố đến ngồi tòa này.

Bấy giờ đức Thế Tôn nghe Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến vì đại chúng trời và người cung thỉnh nên Ngài ngồi ngay thẳng, chánh niệm im lặng chấp thuận.

Khi ấy Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến thấy đức Phật đã im lặng chấp thuận rồi, liền trạch vai áo bên hữu, quỳ gối mặt xuống đất, chấp tay hướng về đức Phật bạch rằng :

- Bạch Thế tôn, nay con có điều muốn hỏi, nếu Ngài cho phép con mới dám hỏi.

Đức Phật bảo Bồ tát Bất Không Kiến :

- Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác tùy theo điều người hỏi sẽ giải thích để đoạn trừ nghi hoặc của người, khiến tâm người được hoan hỷ, để cho Trời, Người, Phạm, Ma, Sa môn, Bà la môn... đều sẽ chứng biết.

Khi ấy Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến vâng theo lời Phật dạy, liền bạch rằng :

- Bạch Thế tôn, Bồ tát ma ha tát cần phải suy tư những tam muội gì? Cần phải thân cận những tam muội gì? Cần phải tu hành những tam muội gì? Như vậy, Bồ tát tư duy, thân cận và nhờ tu hành tam muội ấy rồi, hiện thấy được pháp gì mà được an lạc? Làm sao được như biển cả để nghe nhiều sự giáo thọ? Làm sao được như Tu-Di để tâm Bồ đề an trụ không lay động? Làm sao được như núi Đại Thiết-Vi để tất cả tà luân của ngoại đạo không thể lay động? Làm sao được như hư không để tất cả pháp không chướng ngại? Làm sao được như hư không để tâm không nhiễm trước? Làm sao được như mặt trời để phá trừ tất cả vô minh tăm tối? Làm sao được như mặt trăng để pháp bạch tịnh được tròn đầy? Làm sao được như ngọn đèn để làm pháp ánh sáng? Làm sao được như đuốc lớn để tất cả thọ ám được tiêu diệt? Làm sao được như đồng lửa để thiêu đốt tất cả các phiền não? Làm sao được như sông, ao, suối, nguồn để tất cả chúng sanh tùy ý thọ dụng? Làm sao được như chiếc thuyền lớn để đưa tất cả chúng sanh qua bờ bên kia? Làm sao được như cây cầu để khỏi bị chìm đắm trong phiền não sanh tử? Làm

sao hàng phục được các oan địch để phá hoại các ma quân kiêu mạn? Làm sao được như cây Ba-lợi-chất-đa để vì tất cả chúng sanh ở các phương nở hoa Thất Bồ Đề, hương thơm theo gió mang đi khắp nơi? Làm sao được như hoa Ưu đàm bát vì hy hữu khó gặp? Làm sao được như Dược Vương, bình đẳng trị lành bệnh khổ của tất cả chúng sanh? Làm sao được như Đại Y Vương khởi tâm đại bi xót thương chúng sanh? Làm sao được như cây chiên đàn để trừ các nóng bức, tạo ra sự mát mẻ? Làm sao được như đám mây mưa lớn để bình đẳng độ trần mưa pháp khiến cho tất cả được đầy đủ? Làm sao như bình chứa mật để có thể thuyết một vị pháp để được đầy đủ? Làm sao được như tiếng rống Sư tử để có thể cho tất cả chúng sanh sự không sợ hãi? Làm sao được cha mẹ để bình đẳng cho tất cả chúng sanh sự an lạc, lợi ích? Làm sao được thầy chơn pháp để đến như pháp tánh, thật tế, rốt ráo? Làm sao giải thích được ý thú sâu xa để đến thật nghĩa rốt ráo? Làm sao được khéo nói pháp biện đề có thể phân biệt rốt ráo? Làm sao được thuyết pháp một cách khéo léo để đạt đến đầy đủ phương tiện rốt ráo? Làm sao được phân biệt rõ nghĩa để khéo biết phương pháp câu, chữ? Làm sao được chánh ý, chánh hạnh để tri túc đầy đủ? Làm sao được thống nhiếp đại chúng để không sợ hãi? Làm sao được nói như thật nghĩa để nhập vào thật tế? Làm sao được như biển cả để tất cả pháp đồng một vị? Làm sao được như núi lớn để Tam muội an tịnh, không thể lay động? Làm sao được như cây cò của Đề Thích để tâm Bồ Đề không thể lay động? Làm sao được sức mạnh kiên cố để tâm chí đầy đủ? Làm sao được đầy đủ oai nghi để không làm những việc hư ngụy? Làm sao được thân đoan chánh để hoan hỷ thuyết pháp cho người khác? Làm sao được sự tối diệu để có sắc tướng tối thượng? Làm sao được tôn quý nhờ sanh nhà đại tánh? Làm sao để được Đại pháp vương nhờ công đức thù thắng? Làm sao để được đầy đủ nhờ biện tài vô lượng? Làm sao để được biện tài không thủ trước? Làm sao để được biện tài không nhằm lẫn? Làm sao để được biện tài phân biệt chữ câu, danh tự? Làm sao để được biện tài bất tư nghi? Làm sao để được vô biên biện tài? Làm sao để được biện tài giải thoát? Làm sao để được biện tài đồng nghĩa? (thành tựu) Làm sao để được biện tài tùy theo ý nghĩa đối phương? Làm sao để được biện tài dần dần thân cận? Làm sao để được biện tài hỏi thế nào cũng có thể trả lời được? Làm sao để được biện tài không hỏi mà tự thuyết? Làm sao để được biện tài không hủy hoại? Làm sao để được biện tài không thối chuyển? Làm sao để được biện tài nói tất cả sự việc, câu chữ sâu xa? Làm sao để được biện tài thí dụ vô lượng vô biên? Làm sao để được tuy chưa chứng đại Bồ đề mà đã có đầy đủ âm thanh cõi phạm? Làm sao để được âm thanh vi diệu bậc nhất? Làm sao để được âm thanh như chim Ca lăng tàn già? Làm sao để được âm thanh như Sư tử chúa? Làm sao để được âm thanh như Đại long vương? Làm sao để được âm thanh như Đại hư vương?

? Làm sao để được âm thanh như tiếng chuông, tiếng trống lớn ? Làm sao để được âm thanh ca ngợi thắng diệu ? Làm sao để được âm thanh như tiếng nhạc ? Làm sao để được âm thanh trong, đẹp, ai oán ? Làm sao để được âm thanh như gió, mây, sấm, chớp ? Làm sao để được âm thanh biện tài trang nghiêm sâu xa ? Làm sao để được các chương cú, văn tự, lời nói vi diệu, âm thanh biện tài trang nghiêm chơn chánh ? Làm sao để được có thể nói những âm thanh hết sức khéo léo, sâu xa ? Làm sao để được âm thanh biện tài các thứ ví dụ ? Làm sao để được âm thanh cúng dường tất cả các bậc tối thắng của thế gian ? Làm sao để được âm thanh biện tài luận nghị cùng người khác ? Làm sao để được âm thanh thần thông rót ráo ? Làm sao để được âm thanh không quên mất pháp ? Làm sao để được âm thanh không thiếu một chút thiện pháp ? Làm sao để được âm thanh các thiện căn thực hành đầy đủ sự khen ngợi người khác ? Như vậy tất cả đều được đầy đủ.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến nói tất cả những nghi vấn như vậy xong, để lập lại nghĩa này nên nói bài kệ :

- Đầy đủ tướng sắc vàng trăm phước

Hay ngộ một pháp lợi vô biên

Công đức tối thắng nay con hỏi:

Những Tam muội gì nên nghĩ trước

Diệu trí Như Lai không ai bằng

Trong thế gian có việc gì hơn ?

Con hỏi Thế Tôn tu định gì ?

Mà được công đức bất tư nghị ?

Đại sư trời người khéo điều ngự

Tư duy định này công đức gì ?

Bồ tát nơi đó tu thế nào

Mà nay an lạc với tất cả ?

Vì sao tự nhiên biển đa văn ?
Làm sao gìn giữ tâm quyết định
Được ở nơi công đức chư Phật
Làm sao như núi Đại-Thiết- Vi
Trong đó không có tâm sân hận
Mà hay hàng phục các ngoại đạo?
Làm sao vô ngại như hư không?
Làm sao lại được tâm tự tại ?
Làm sao như mặt trời, mặt trăng ?
Làm sao như đuốc, lại như đèn ?
Làm sao soi sáng các chúng sanh ?
Làm sao lại tu quán Tam muội ?
Làm sao sao giải thoát các phiền não ?
Làm sao qua khỏi bờ sanh tử ?
Làm sao phát tâm trong biển khổ ?
Riêng vượt ba cõi không ai bằng ?
Sao như cây Ba-lợi- chất- đa ?
Đại nhân tướng tốt diệu trang nghiêm ?
Làm sao như cây hoa Ưu đàm
Dũng kiện, hùng mạnh không xuất thế ?

Làm sao cho thuốc không mong đèn
Lương y cứu khổ Điều ngự sư
Hay trừ các bệnh nóng chúng sanh
An trụ tịnh giới được thanh lương ?
Làm sao để được như pháp bảo
Vô lượng công đức đến bờ kia ?
Làm sao pháp vi diệu thậm thâm
Như vị mật ngọt, ngon vô cùng ?
Làm sao được tiếng của Sư tử
Hay khiến chúng sanh không sợ hãi ?
Làm sao lợi đều như cha mẹ
Được sự vui sướng bất tư nghị ?
Làm sao hay được diệu biện tài
Thực hành Bồ đề tiếng tăm lớn ?
Làm sao nói được đạo tối thắng ?
Làm sao để được trí vô ngại ?
Làm sao với nghĩa khéo phương tiện ?
Làm sao khéo biết các pháp tướng ?
Làm sao phân biệt danh, cú, thân ?
Sao gọi thế pháp và xuất thế ?

Sao gọi là chánh niệm, chánh hạnh ?

Làm sao biết tư duy đầy đủ ?

Làm sao nghe nhiều như biển cả ?

Sao khen chân thật đức của Phật ?

Làm sao nói với các chúng sanh

Căn bản sanh tử như thật tế ?

Làm sao các pháp không sai biệt

Giống như biển cả một vị mặn ?

Làm sao như núi đỉnh không động ?

Tâm không thổi chuyển như cờ trời ?

Làm sao nhất tâm không nghiệp khác

Chỉ cầu vô thượng đại Bồ đề ?

Làm sao đầy đủ các oai nghi

Thân tướng đoan nghiêm ai cũng thích ?

Làm sao thường sanh nhà đại tộc

Cũng được đại phước báo pháp vương ?

Làm sao được sự vô lượng biện

Những điều ngôn luận đời không bằng ?

Làm sao chữ, câu, nghĩa sâu xa ?

Nay con xin hỏi Bạc Hộ Thế

Làm sao vô thượng khó thắng được
Gần gũi chơn biện không để quên ?
Làm sao đồng nghĩa gọi căn tánh
Hoặc hỏi, không hỏi đều tương ưng ?
Vì sao chưa chúng đủ Phạm âm
Tiếng nói thanh tịnh thật vi diệu
Tiến Ca-lăng-tàng-già khả ái
Tiếng đại trí hùng mạnh xa nghe
Sao như tiếng rồng lớn, Sư tử ?
Lại được tiếng trâu chúa sâu xa ?
Làm sao Thế tôn được cây đàn
Đầy đủ các thứ tiếng âm nhạc ?
Làm sao được tiếng vị ngọt ngào
Để thường diễn thuyết người vui thích ?
Làm sao tiếng công đức không hoại
Khi nói như gió, như sấm sét ?
Làm sao có nhiều lời ví dụ
Hay nói các lời sâu xa ?
Làm sao để nói lời thiện ngữ ?
Làm sao các pháp không quên mất ?

Làm sao trong đó thấy tức mạng ?

Tất cả thần thông làm sao tu ?

Làm sao tu hành không mệt mỏi ?

Biết khắp tất cả các thiện pháp ?

Các pháp như vậy bất tư nghị

Tự nhiên chuyển biến khắp người phương ?

Thế tôn, để con không còn nghi

Cho nên nay hỏi đấng Quy-y.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến ân cần, tôn trọng hỏi như vậy xong, liền dùng thần lực : thân bay lên hư không, ở trên hư không tự nhiên hóa thành cái lọng hoa báu của trời, trang nghiêm vi diệu, bảy báu hợp thành đó là : kim ngân, lưu ly, pha lê, mã não, xà cừ, chân châu. Đây đủ các thứ trang sức quý báu như vậy... Trong lọng báu ấy mưa các thứ hoa, làm cho các thứ hoa ấy nhiều quanh bên hữu đức Phật ba vòng rồi che trên đỉnh của Ngài, liền ở trong hoa ấy, Bồ tát dùng kệ tán thán rằng :

- Quy mạng trọng phư, Đại điều ngự

Vô thượng chánh giác lưỡng túc tôn

Tất cả trời người ở thế gian

Ai mà có thể sánh bằng Ngài

Các chúng sanh mãi mãi tầm tối

Ngu si, điên đảo rơi tà kiến

Cực tôn, trí sáng ở thế gian

Hay khiến trở lại đường bằng phẳng

Vì mất chủng tử pháp sanh bạch
Phiền não bên trong thiêu chúng sanh
Thế tôn giống như bậc cha mẹ
Hay khiến con yên nơi pháp tịnh
để lại thiện Pháp lợi cho người
Đời Sau mới thật đáng lo sợ
Thế tôn thành tựu đại từ bi
Vì các chúng sanh làm đạo sư
Tất chúng sanh (không) thiện lợi
Không được che chở, không cứu độ
Hy hữu Đại bi, thầy dạy lời
Thế tôn mới là bậc cứu độ.

Khi ấy ở trong hoa Bồ tát nói kệ này xong, Hoa đó liền bay đậu trên chân đức Như lai, Giây lát liền bay khắp tam thiên đại thiên thế giới, Đến trước các đức Phật, tung rải cúng dường, trong lòng báu ấy, lại phóng ra từng bánh hột chiên đàn lớn như bánh xe, để chỗ đức Như Lai bỗng nhiên biến mất, Nhưng mùi hương chiên đàn ấy thơm ngát, biến khắp đả tan thiên, đại thiên thế giới. Nếu có chúng sanh nào ngửi được mùi hương ấy, đều cảm thọ sự khoái lạc thượng diệu, giống như Bồ tát nhập đệ tứ thiên.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến thị hiện sự thần thông như vậy xong liền bạch đức Phật :

- Bạch thế tôn, các Bồ tát ma ha tát này... Làm sao để được trí tuệ như vậy. Đó là : Đại trí tuệ, túc tạt trí tuệ, cổ tiệp trí tuệ, mãnh lợi trí tuệ, vô tướng trí tuệ, xáo nhập trí tuệ, thậm thâm trí tuệ, Quảng phổ trí tuệ, vô úy trí tuệ, viên mãn trí tuệ.

Làm sao để được các thiện căn vi diệu không thể toán số, không thể xưng lường? Đó là: Tâm như kim cương, ví căn lành xuyên suốt các pháp. Tâm như áo Ca- lân- đề, vì thiện căn nhu nhuyễn hay làm các việc. Tâm như biển cả, vì thiện căn thu nhiếp các giới tụ. Tâm như tảng đá bằng, nhờ thiện căn gì giữ tất cả sự nghiệp. Tâm như núi chúa, vì thiện căn phát sanh tất cả thiện pháp. Tâm như đại địa, vì thiện căn giúp đỡ sự nghiệp chúng sanh. Được cái tâm không tùy thuộc vào hành động kẻ khác, vì thiện căn xa lìa sự dạy dỗ phi pháp. Được tâm khéo tu hành, vì thiện căn nên tất cả pháp an trụ. Được thiện căn không hoại tín, vì đối với việc làm của các đức Như Lai không sanh nghi hoặc, ở một thế giới tự nhiên thấy khắp mười phương chư Phật, cũng nghe các đức Phật ấy tuyên nói diệu pháp. Lại thấy đại chúng Bồ tát, Thanh văn, lại thấy cõi Phật thanh tịnh trang nghiêm, thọ dụng các việc hoàn toàn không có tâm nghi ngờ, cho đến thiện căn nhiếp thọ quyết định, vì lúc nào cũng làm lợi mình, lợi người.

Bạch Thế tôn, như nay con thật sự vì tự lợi, lại muốn lợi ích các chúng sanh nên mới thưa hỏi đức Như Lai.

Bạch Thế tôn, nay con lại vì hoằng hóa rộng rãi tín tâm thanh tịnh của chúng sanh nên mới thưa hỏi đức Như Lai.

Bạch Thế tôn, nay con lại vì các Bồ tát ma ha tát này làm cho thiện căn đầy đủ viên mãn, bất tư nghị nên mới thưa hỏi đức Như Lai.

Bạch Thế tôn, con lại vì các đại Bồ tát ma ha tát mặc áo giáp đại tinh tấn, thế nguyện rộng lớn này, cho nên mới thưa hỏi đức Như Lai. Bạch Thế tôn, có các Bồ tát ma ha tát phát đại ti tinh tấn đối với trong sự sanh tử, vì tất cả chúng sanh mà cũng không nắm giữ tướng của chúng sanh, nhưng Bồ tát ma ha tát này tuy ở trong phiền não sanh tử, luôn luôn độ thoát tất cả chúng sanh mà thật sự không trụ nơi tướng phiền não sanh tử.

Bạch Thế tôn, con vì các chúng sanh như vậy nên mới thưa hỏi đức Như Lai.

Bạch Thế tôn, có các Bồ tát ma ha tát ... khi thực hành từ bi đối với các chúng sanh, hoàn toàn không có tâm sân hận, giả sử có chúng sanh la mắng, mạ nhục, đánh bằng roi, bằng gậy, các thứ bức bách, khổ sở. Bồ tát như vậy đối với chúng sanh ấy hoàn toàn không có tâm trả thù, cho đến không khởi tâm ghét bỏ, không làm mất bản nguyện của mình, không có phân biệt khác và tư duy khác, nhất tâm tu hành đại từ đại bi.

Bạch Thế tôn, con vì các Bồ tát trụ nơi Đại thừa như vậy cho nên mới thừa hỏi đức Như Lai.

Bạch Thế tôn, có các chúng Bồ tát ma ha tát vì các chúng sanh nên mới bỏ sự vui thích và các nhạc cụ của mình, muốn gánh lấy tất cả khổ thống đốt cháy, phát ý nghĩ như vậy : Ta nên làm thế nào để khiến tất cả chúng sanh được sự vui bậc nhất, khiến cho tất cả chúng sanh được ánh sáng đại pháp.

Bạch Thế tôn, các Bồ tát ấy khi nghĩ như vậy rồi, nên tất cả vật sở hữu của mình, hoặc trong, hoặc ngoài đều đem bố thí hết, không ai mà không được lợi ích, không ai mà không được tốt đẹp.

Bạch Thế tôn, con vì các Bồ tát như vậy cho nên mới thừa thỉnh đức Như Lai.

Bạch Thế tôn, có các Bồ tát ma ha tát khi mặc áo giáp tinh tấn như vậy, phát sanh ý nghĩ như vậy:" Nay ta nên vì mỗi mỗi chúng sanh trong hằng hà sa kiếp ở trong địa ngục lớn chịu các khổ não như hơi thở ra, thở vào, không cho đó là khổ, cũng không thôi mất tâm Bồ đề ".

Bạch Thế tôn, con lại vì các Bồ tát ấy cho nên mới thừa hỏi đức Như Lai.

Bạch Thế tôn, có các Bồ tát ma ha tát khi đã mặc áo giáp tinh tấn như vậy rồi phát sanh ý nghĩ như vậy: " Nay ta nên vì tất cả chúng sanh làm các công việc hầu hạ, siêng năng, vâng làm các việc mà không cho đó là khổ. Lúc đó hoặc làm nô tỳ, hoặc làm kẻ ở, hoặc làm kẻ hầu, hoặc làm đệ tử ". Họ nên làm các việc như vậy, cho đến làm các quyền thuộc để thành thực chúng sanh.

Bạch Thế tôn, con lại vì các Bồ tát ấy nên mới thừa thỉnh đức Như Lai.

Bạch Thế tôn, có các Bồ tát ma ha tát vì tất cả chúng sanh nên phát tâm đại đồng mãnh tu các khổ hạnh, Xả bỏ thân, tay chân, đầu mặt, tủy não, hoặc có khi cắt đứt thân hình ra từng đoạn, chặt xương, tiêu tủy mà không cho đó là khổ, không có ngừng nghỉ hay làm biếng để thấp sáng việc cầu A-nậu-đa-la-tam-miệu-tam-Bồ-đề .

Bạch Thế tôn, con vì các Bồ tát như vậy mới thừa hỏi đức Như Lai.

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến thừa hỏi như vậy xong, nói lại ý nghĩa này bằng bài kệ tụng :

- Con hỏi Đại sư, các thắng trí

Các trí lớn ấy làm sao thành ?

Sao gọi Túc trí và Tiệp tật

Lợi trí thông minh hay thông đạt

Do đâu được trí thậm thâm ấy ?

Trí tận vô biên nói cho con

Nhất thiết trí sâu rộng cùng khắp

Chính là tối thắng cầu Bồ đề

Làm sao để được không sợ hãi ?

Đầy đủ thiện xảo, nói cho con

Làm sao để được tâm Kim cang

Trong tất cả pháp không nghi hoặc

Làm sao để được tâm nhu nhuyễn

Giới hạnh trong sáng trong như biển

Làm sao như núi không lay động

Bồ đề quyết định nguyện trang nghiêm

Làm sao hành hạnh không tùy người

Với nghĩa rõ ràng được an trụ

Làm sao để được bất hoại tín

Điều chư Phật làm không còn nghi
Làm sao để được sanh niệm trí
Ở trong một cõi hiện mười phương
Khắp xem chư Phật để nghe pháp
Và đại chúng tập cũng thấy rõ
Thân tuy không rời chỗ đang ở
Mà hay cúng dường phật mười phương
Hoa đẹp, các hương và hương xoa
Đầy đủ các thứ khôi hết
Tâm ở cõi này chẳng nghĩ gì
Thân hiện mười phương vô lượng cõi
Đích thân thừa sự cúng chư phật
Đều do sức thần thông vô biên
Không thỉnh, hay con vì hành từ
Ở nơi tầm quý mà tu hành
Không tự lợi mình thường lợi người
Vì vậy con hỏi đại danh xưng
Các vị phát tâm cầu Phật trí
Thiện căn thành thực không nghĩ lường
Tam muội như vậy làm sao tu

Con vì người ấy hỏi Vô trước
Mặc áo giáp nhân vì chúng sanh
Mục đích con nhỏ các lớp khổ
Tất cả đã lia chúng sanh tưởng
Vì vậy nên hỏi Chánh giác chơn
Chúng sanh thường trụ tâm bình đẳng
Quan sát chúng sanh không tưởng khác
Thường hay thành tựu sự từ bi
Con vì họ thưa hỏi Như Lai
Trong đó nên làm những pháp gì
Mau được bất tư nghị như vậy ?
Công đức đã đạt thật vô biên
Con vì họ nên hỏi Điều ngự
Người dũng mãnh mặc giáp thệ lớn
Vì một chúng sanh hằng sa kiếp
Trong địa ngục lơi chịu khổ bức
Lành thay an lạc các chúng sanh
Họ vẫn không ngủ cũng không mỏi
Các vật trong người đều cho hết
Nhiếp thọ cho chúng sanh như vậy

Nay con vì họ đồng khắp xem
Quở trách, hủy nhục và đánh chửi
Thân bị các sự khổ bức bách
Tội tớ, nô lệ cho người khác
Do những vị ấy hỏi Thế tôn
Vô lượng trăm ngàn số ức đầu
Ai đến cầu xin đều đem cho
Khi bỏ đầu tâm rất hoan hỷ
Đề cầu Vô thượng diệu Bồ đề
Vì các chúng sanh lại thí xả
Tay chân và các phần trong thân
Cứu giải các chúng sanh lạc đường
Trừ bỏ sanh tử về đường chánh
Lại thí vợ con, trai và gái
Châu ngọc, bảy báu và vàng bạc
Cũng bỏ các đồ dùng thượng diệu
Nay con vì họ hỏi Như Lai
Xả thân, bỏ của, không nhàm chán
Mãi mãi nghe pháp không mệt mỏi
Tâm thường vắng lặng hành đầu đà

Nay con vì họ hỏi Chánh giác
Lời hay chơn thật mãi ghi lòng
Lời ác, thô bỉ, nghe liền bỏ
Bởi vì người khác không ghét giận
Nay con vì họ hỏi Tự tại
Thường lấy tâm từ quán chúng sanh
Giống như cha mẹ thương con một
Với kẻ oán, thân, coi như nhau
Nay con vì họ hỏi Nhân vương
Hiện có các công đức như vậy
Nhưng con hôm nay ví nói rõ
Hoặc giả chưa đủ các vị ấy
Con cũng vì vậy nên hỏi Phật.
Thế tôn nay con có thiện căn
Khi mới thưa hỏi liền đạt được
Nhóm các công đức Bồ tát này
Mau chứng Tam muội vương tịch tịnh.

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM
MUỘI

HẾT QUYÊN THỨ SÁU

--- o0o ---

Quyên Thứ Bảy

09.PHẨM KHEN TƯỢNG TAM MUỘI

Bấy giờ Thế tôn khen Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến rằng :

- Lành thay ! Lành thay ! này Bất Không Kiến, đời trước ngươi đã hay cúng dường lượng vô số đấng Phật Thế tôn, ở chỗ các đấng Phật, trồng các căn lành, tu hành đầy đủ các Ba la mật, trong tất cả pháp, việc làm đã thành tựu, lại thường vì các chúng sanh làm người bạn không cần thừa thỉnh mà hành đại từ, thành tựu chánh tín, vì các chúng sanh thỉnh vấn đấng Như Lai những nghĩa lớn như vậy, vì các chúng sanh mặc áo giáp lớn nên thừa thỉnh Đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh không thối tâm Đại Bồ đề nên thừa thỉnh đấng Như Lai nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh tâm không hoại tín nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh trang nghiêm phát thệ nguyện rộng lớn nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh có thiện căn bất tư nghị nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh mặc áo giáp bất tư nghị nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh vượt khỏi ba cõi nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh chuyên tinh thật nghĩa nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh tùy thuận đại trí nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh thích pháp hạnh sâu xa nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh coi nặng việc bố thí nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh coi trọng việc khai thị nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh hay xả của cải trong và ngoài thân nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh thành tựu giới tụ tối thượng vô thượng nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh tương ưng với sự nhẫn nhục sâu xa nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh tinh tấn dũng mãnh nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh được thiên định sâu xa nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì các chúng sanh trí tuệ sâu xa nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Vì để giúp của cải, phương tiện thu nhiếp khéo léo tất cả chúng sanh nên thừa hỏi đấng Thế tôn nghĩa lớn như vậy. Lại vì các chúng sanh tâm như Kim cang, vì các chúng sanh tâm như cờ vua Đế Thích, không động, không chuyển, vì các chúng sanh tâm như nước trong,

không có trần cấu, vì các chúng sanh tâm như áo Ca Già Lân Đề, vì các chúng sanh muốn nhập vào nghĩa sâu, vì các chúng sanh tôn trọng chánh pháp, vì các chúng sanh xả bỏ gánh nặng đang gánh, vì các chúng sanh không tiếc thân mạng, vì các chúng sanh không thích tất cả pháp hữu vi của thế gian nên thừa hỏi đức Như Lai nghĩa lớn như vậy.

- Nay Bất Không Kiến ! Nay người có thể vì các Đại Bồ tát ma ha tát nên thừa hỏi đức Như Lai nghĩa như vậy.

Bấy giờ đức Thế Tôn lại bảo Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến :

- Nay Bất Không Kiến ! Ông nên lắng nghe kỹ và khéo suy nghĩ. Ta sẽ vì ông phân biệt giải nói rộng rãi.

Khi ấy Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến liền bạch đức Phật :

- Lành thay, bạch Thế Tôn ! Như lời Thánh dạy, con xin một lòng lắng nghe.

Đức Phật nói :

- Nay Bất Không Kiến ! Có tam muội của Bồ tát tên gọi là Nhớ tất cả Phật, Bồ tát. Cần phải thân cận, tu tập, quán sát, suy nghĩ. Nếu có thể tu tập Tam muội như vậy, quán sát, tư duy Tam muội ấy rồi, sẽ được tăng thêm, thành tựu hiện tiền an lạc pháp hạnh, sẽ được tăng thêm thiện căn không tham, sẽ được tăng thêm thiện căn không sân, sẽ được tăng thêm thiện căn không si, sẽ được đầy đủ sự hổ thẹn, sẽ được thành tựu thần thông, sẽ được viên mãn tất cả Phật pháp, sẽ được thanh tịnh tất cả cõi Phật, sẽ được đầy đủ từ cõi trời hạ sanh xuống, sẽ được đầy đủ sự nhập thai, sẽ được đầy đủ trụ thai, sẽ được từ mẹ sanh ra đầy đủ sự thanh tịnh vi diệu, sẽ được sanh nhà đầy đủ thanh tịnh, sẽ được các căn vi diệu đầy đủ thanh tịnh, sẽ được tướng đại nhân đầy đủ thanh tịnh, sẽ được các vẻ đẹp đầy đủ thanh tịnh, sẽ được đầy đủ sự xuất gia, sẽ được đầy đủ tịch tịnh tối thượng, sẽ được đầy đủ tịch tịnh lớn, sẽ được đầy đủ các thần thông, sẽ được đầy đủ tất cả chúng sanh quy y, sẽ được đầy đủ sự đa văn, sẽ được đầy đủ pháp thế gian, xuất thế gian, sẽ được đầy đủ tất cả các pháp trụ xứ, sẽ được phương tiện khéo léo biết đầy đủ pháp xuất thế, sẽ được khéo thông đạt đầy đủ tất cả các pháp, sẽ được khéo biết đầy đủ pháp tướng đời trước và đời sau, sẽ được đầy đủ các nghĩa, văn tự trang nghiêm, khéo léo; sẽ được đầy đủ trí tuệ, sẽ được đầy đủ thần thông vi diệu, sẽ được đầy đủ tâm chuyển biến khéo léo, sẽ được đầy đủ sự dạy dỗ khéo để chỉ bảo người khác, sẽ được vì các chúng sanh khác và phú-già-la,

có đầy đủ sức mạnh thù thắng về sự hơn thua, trắng đen, trên dưới, đầy khuyết, tăng giảm, sẽ được đầy đủ thị xứ, phi xứ, sẽ được thú hưởng đầy đủ về sự chưa thành A-nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, sẽ được đầy đủ chánh hạnh, sẽ được đầy đủ ý, sẽ được đầy đủ tự tại, sẽ được đầy đủ thân thông, sẽ được đầy đủ đại gia tôn thắng, sẽ được đầy đủ dòng họ lớn, sẽ được đầy đủ sự đoan chánh, sẽ được đầy đủ oai thế lớn, sẽ được đầy đủ ánh sáng lớn, sẽ được đầy đủ sự làm các công đức, sẽ được đầy đủ đại công đức, sẽ được đầy đủ đại nhân ngu vương, sẽ được đầy đủ âm thanh khiến người hoan hỷ, sẽ được đầy đủ âm thanh khiến người khác hết sức hoan hỷ, sẽ được đầy đủ âm thanh vi diệu, sẽ được đầy đủ Phạm âm, sẽ được đầy đủ biện tài tương ứng, sẽ được đầy đủ biện tài không tranh cãi, sẽ được đầy đủ biện tài không đấm trước, sẽ được đầy đủ biện tài đúng với sự thật, sẽ được đầy đủ các thứ biện tài, sẽ được biện tài đầy đủ tất cả ngôn ngữ âm thanh, sẽ được đầy đủ sự khi sanh ra không lìa chư Phật Thế tôn mà thường cung kính cúng dường, sẽ được đầy đủ khi sanh ra xa lìa biên địa, sẽ được đầy đủ sự thường sanh ở trung quốc (trung tâm thành phố), sẽ được đầy đủ sự du hành các thế giới để lễ bái, thừa sự chư Phật Thế tôn để thừa hỏi luận nghị, sẽ được đầy đủ sự thành tựu vô lượng vô biên công đức, sẽ được đầy đủ công đức trang nghiêm của tất cả Bồ tát. Cho đến sẽ được đầy đủ đạo tràng trang nghiêm ở dưới cây Bồ đề.

Bấy giờ đức Thế tôn vì nói lại nghĩa này nên dùng kệ tụng :

- Bất Không Kiến, thắng tam muội này

Như ta nay trụ trong trí đức

Nếu có Bồ tát hay tu hành

Sẽ thấy mười phương tất cả Phật

Liền mau đạt được các thần thông

Nhờ đó lại thấy cõi thanh tịnh

Liền hay hạ sanh diệu cụ túc

Nhập thai cụ túc cũng như vậy

Trong lúc trụ thai không ai bằng

Mẹ rất thanh tịnh, sanh nhà quý
Tất cả tướng tốt đều đầy đủ
Cũng sẽ tu các pháp hạnh ấy
Bỏ nhà, xuất gia lìa các dục
Vứt bỏ nhân dục và thiên dục
Ngài vì thế gian cầu Bồ đề
Lúc sanh thường có các cam lồ
Cũng đắc các thông và thần túc
Chuyên trí tròn đầy ở thế gian
Bậc đại đức đa văn, tổng trì
Hành động như biển đa văn này
Thông nhiếp đại chúng nghĩa quân minh
Khéo biết chúng sanh phương tiện học
Các pháp hành xứ đều biết cả
Pháp của thế gian và xuất thế
Người trí đã biết, trí đầy đủ
Xa lìa các nghiệp và si não
Các pháp hữu vi đều bỏ hết
Mà thường thân cận pháp vô vi
Thường dùng thiên nhãn xem chúng sanh

Lại dùng thiên nhĩ lắng nghe pháp
Túc mạng minh biết rõ quá khứ
Tha tâm khéo rõ ý tiên nhân
Thần thông biến hóa, đi tự tại
Tâm khéo chuyển di, tùy sở nhân
Được tiếng tăm lớn, đến nước Phật
Hay rộng lợi ích cả thế gian
Rõ được thị xứ và phi xứ
Tất cả các pháp đều biết cả
Thấy rõ tịnh pháp và nhiễm pháp
Nên thường tu tập thắng tam muội
Hay được chánh hạnh người cụ túc
Trí huệ vị ấy thật khó sánh
Đủ chánh tư duy, oai đức lớn
Cũng được an trụ, chánh tu hành
Lại sanh đại gia và tôn tánh
Các sự đoan nghiêm, thấy liền vui
Vị ấy tuy ở trong hữu vi
Công đức đã làm không thể hoại
Khi sanh thường được công đức lớn

Qua lại thường làm vua loài người
Hoặc làm Thích, Thiên tôn Đạo Lợi
Khi làm Thiên quang và Phạm chủ
Lúc phát tiếng nói không ai bằng
Tiếng hay Phạm thiên, tiếng sư tử
Tiếng hay loài rồng vang cùng khắp
Tiếng công đức lớn, sư tử rồng
Đủ cả tiếng nhạc và tiếng ca
Tiếng Ca lãng tần già tuyệt diệu
Gồm cả nghĩa lý khiến chúng vui
Nhờ đạt Tam muội nên được vậy
Khéo phát tiếng hòa nhã và hay
Dùng lời đáng yêu vui tất cả
Diệu âm thâm áo và lời thiện
Tiếng ấy liên tục chưa từng dứt
Đi đứng cử động như Long Vương
Khấp phóng điện sáng chiếu tất cả
Đổ mưa chan hòa nơi đại địa
Gọi là Long đức khó kể lường
Nhơn long đã tu hành như vậy

Trụ nơi diệu định thẳng thần thông
Vô lượng, vô số các hóa thân
Trước các đức Phật đều cúng dường
Kệ tụng, thí dụ các tạo tác
Ngôn từ hòa, chánh, lý thú an
Thường đem pháp lạc cho chúng sanh
Được thẳng định này nên vô ngại
Lúc sanh không xa lìa chư Phật
Cũng thấy Bồ tát và thánh tăng
Thường sống lợi ích nơi không nạn
Thành tựu tam muội chiếu mười phương
Muốn đến chư Phật để thưa hỏi
Hoặc sanh vô lượng cõi khó nghĩ
Cúng dường hiện tiền tất cả Phật
Thành tựu tam muội nên được vậy
Công đức như thế không thể nói
Vượt trên số đếm và đo lường
Đẳng giác, cây đạo hằng sanh đủ
Chư Phật chỉ khen ngợi định này.

10. BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI - PHẨM CHÁNH QUÁN

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến bạch đức Phật :

- Bạch Thế tôn, nếu các Bồ tát muốn được thành tựu pháp Bồ tát niệm Phật Tam muội mà chư Phật đã nói, Bồ tát ma ha tát ấy nên thân cận tu tập pháp gì để có thể thành tựu tu duy tam muội?

Bấy giờ đức Thế tôn bảo Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến :

- Nay Bất Không kiến ! Nếu các Bồ tát ma ha tát muốn được thành tựu pháp niệm Phật tam muội mà chư Phật đã nói, muốn được thường thấy tất cả chư Phật để thừa sự, cúng dường các đức Thế tôn ấy, muốn được mau thành A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề thì phải trụ nơi chánh niệm, xa lìa tâm tà, đoạn trừ ngã kiến, tư duy vô ngã, nên quán thân này như đồng bọt nước, nên quán sắc này hư ngụy như cây chuối, nên quán thọ này như bong bóng nước, nên quán tưởng này như bóng nắng, nên quán hành này như mây trong hư không, nên quán thức này như ảnh trong gương, Bồ tát nếu muốn nhập tam muội này, cần phải sanh tư tưởng sợ hãi một cách sâu sắc, phải nghĩ đến việc xa lìa sự nói xấu và ganh ghét để khỏi bị người khác trách mắng, phải nghĩ đến việc trừ khử sự không biết hổ, không biết thẹn mà thành tựu đức tánh hổ thẹn. Phải nên thành tựu xa-ma-tha, Tỳ-bà-xá-na, phải nên xa lìa hai biên chấp thường và đoạn, thường nghĩ một lòng siêng năng đồng mãnh để trừ bỏ sự giải đãi, phát tâm rộng lớn, thường nghĩ quán sát ba giải thoát môn, thường nghĩ ba loại chánh trí đời trước, thường nghĩ đoạn diệt ba bất thiện căn, thường nghĩ thành tựu cấm muội tụ, thường nghĩ thành tựu tất cả chúng sanh, thường nghĩ bình đẳng vì chúng sanh thuyết pháp, nên quán Tứ niệm xứ, đó là : Thân niệm xứ, thọ niệm xứ, tâm niệm xứ và pháp niệm xứ, nên nghĩ sự lỗi lầm của tứ thực, đó là : đoàn, xúc, tư và thức thực. Ngay trong lúc ăn, sanh tướng bất tịnh. Nên nghĩ đến bốn vô lượng, đó là : tu đại từ, hành đại bi, an trụ đại hỷ, đầy đủ đại xả. Nên nghĩ thành tựu các thiền mà không dám trước vị, sau đó lại tư duy tất cả các pháp. Thường nhớ không tiếc thân, không giữ mạng, xả thân và tâm, nhiếp thọ đa văn.

Niệm pháp như vậy, nên gìn giữ như vậy, không được bài báng, nghe nhiều pháp tài, như pháp đã nghe, như nghĩa mà thọ trì, đối với chỗ các đức Phật khởi tâm tôn trọng. Lại đối với pháp, tăng sanh ý cung kính, gần gũi thiện tri thức, xa lìa bọn ác, trừ diệt những ngôn ngữ vô nghĩa của thế gian, không

đắm sự vui thế gian, không bỏ chỗ nhàn tịnh, Đối với tất cả sanh tâm bình đẳng. Đối với các chúng sanh không có thôi bước, không có tâm tổn hại, cũng không tật đố. Đối với tất cả pháp khởi tâm thích ứng, không tạo tội ác, tâm không cầu nhiễm. Tất cả các pháp không có nơi nào có thể chúng đắc, thường cầu kinh điển thâm thâm quảng đại, đối với trong đó thường khởi tín tâm tăng thượng, chớ sanh tâm tật đố, nghi ngờ, ý khác đối với pháp vô vị.

Các kinh điển tối thắng quảng đại như vậy phải thường nhớ phụng trì, thường nghĩ diễn thuyết. Vì sao vậy ? Đó là đạo pháp của chư Phật Thế tôn, độc nhất có thể sanh thành Bồ đề của Phật, nên đời đương lai được công đức vô lượng của chư Phật. Phải nên tuyên thuyết đúng như pháp cho người khác, hàng phục tâm kiêu mạn, chớ loạn sự chánh văn, cung kính tôn trọng, cúng dường pháp này, bỏ các dục cầu, chấm dứt các cạnh tranh, trừ các thù niên, diệt các lưới nghi, đoạn tuyệt mê hoặc, thấy rõ ngã kiến, không thích hý luận, xa lìa sự sanh sống tà mạng của Ni-càn, ngăn chặn các ngôn ngữ, luận ... của La-ca, Ba-lê, Bà-xà, thường nên khéo trụ trong Đàn ba la mật, viên mãn Thi ba la mật, thường nghĩ đến Sằn-đề ba la mật, không bỏ Tùy-nại-da ba la mật, du hý nơi thiên ba la mật, đầy đủ Bát nhã ba la mật. Xả bỏ thân mạng, không có tâm thương tiếc, như tánh của tứ đại không thể thay đổi, như đối với địa giới khởi tâm bình đẳng, thủy, hỏa, phong giới cũng lại như vậy, thành tựu thân nghiệp, tâm ý siêng năng, đâu chẳng sợ sự sông, không tham y thực, thuốc thang, giường chõng, nhà cửa, phòng thất, tất cả đầy đủ, thích hành đầu đà, thường trụ tri túc, không cầu lợi dưỡng, không thích tiếng tăm. Phàm những gì tạo nên sự ái trước đều diệt trừ không còn mảy may, quán Tứ niệm xứ, đoạn trừ bốn thiên đảo, không nghĩ những gai độc ác, vĩnh viễn vượt qua bốn dòng sông, tu bốn như ý túc, trụ nơi bốn oai nghi, thường đủ 5 căn, cũng tăng trưởng 5 lực, nên diệt 5 thứ ngăn che, không dùng 5 tình, xa lìa 5 trược, thành 5 giải thoát, được nhập vào tứ tư duy bên trong, thánh trí rộng lớn, chánh quán 5 âm, không hành 6 trần, hàng phục 6 căn, diệt mất 6 thức, đoạn tuyệt 6 thọ, trừ 6 khát ái, hành 6 niệm xứ, và 6 trí phần pháp, đối với trong lục thông thường cầu sự lợi ích, tu 7 giác phần, thông đạt 7 giới, (7 giới là : hại giới, nhuế giới, xuất giới, dục giới, sắc giới, vô sắc giới và diệt giới) diệt trừ 7 sử và 7 thức trụ, xa lìa 8 sự làm biếng, uể oải, trừ bỏ 8 vọng ngữ, thấy rõ thế gian do 8 pháp tạo thành, nên đắc pháp 8 thứ giác ngộ của bậc đại nhân, chứng 8 giải thoát, tu 8 chánh đạo, thân cận tư duy, phân biệt rộng lớn, chuyên tinh xa lìa 9 chỗ ở của chúng sanh, diệt trừ 8 thứ mạn, vứt bỏ 9 thứ não, thường nghĩ 9 thứ pháp hoan hỷ..., thân cận tu tập 9 thứ đệ định, quyết không nghĩ và làm 10 thứ ác nghiệp mà phải siêng năng tạo 10 thiện nghiệp đạo, thường cầu 10 thứ trí lực của Như Lai.

Này Bất Không Kiến ! Nay ta vì người lược nói pháp môn niệm Phật Tam muội của Bồ tát ma ha tát như vậy để các vị ấy được sự lợi ích lớn. Nếu có Bồ tát ma ha tát thường tu học pháp môn niệm Phật Tam muội, tu hành như vậy gọi là báo ân Phật, tư duy như vậy liền không bị thối chuyển đối với A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, cũng sẽ đầy đủ pháp của chư Phật, cho đến có thể vì tất cả chúng sanh làm chỗ nương tựa lớn, cũng khiến cho họ thành tựu vô thượng chủng trí.

Này Bất Không Kiến ! Vì các Bồ tát ma ha tát này có đại trí, nên mới có thể tư duy mà hàng Thanh văn và Bích Chi Phật không thể quán sát được.

Này Bất Không Kiến ! Nếu ai đối với pháp môn niệm Phật tam muội này, hoặc lúc thân cận, tư duy, tu tập, hoặc thọ trì, hoặc đọc tụng, hoặc biên chép, hay bảo người khác biên chép, hoặc bảo người khác đọc tụng, thọ trì hoặc khai phát một phần nhỏ, hoặc giải nói, hoặc trình bày rộng rãi, kể ấy tuy có bị cần khô, mệt mỏi thời gian ngắn, nhưng điều đã làm quyết định không hư ngụy, chắc chắn sẽ đạt quả báo, được lợi ích lớn.

Này Bất Không Kiến ! Bồ tát ma ha tát ấy đã vì người khác mà thọ trì pháp nên mau được Bất thối A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, đời sau chắc chắn sẽ thành Phật.

Này Bất Không Kiến ! nên biết pháp môn niệm Phật tam muội như vậy, vì tổng nhiếp tất cả các pháp cho nên chẳng phải là cảnh giới của Nhị thừa là Thanh văn và Duyên giác. Nếu ai tạm thời nghe pháp này thì người đó tương lai chắc chắn sẽ thành Phật, chẳng có gì nghi ngờ.

Bấy giờ đức Thế tôn vì nói lại nghĩa này nên nói kệ tụng :

- Nếu ai muốn tu tam muội này

Hay nhớ tất cả các Như Lai

Nếu đã tư duy pháp môn này

Các chỗ phi pháp phải xa lìa

Cũng phải xa lìa không hổ thẹn

Phá trừ đoạn kiến và thường kiến
Cũng nên an trú ba cửa không
Phải nhớ cần tu trí giải thoát
Đã trừ ba thứ bất thiện căn
Liên cũng suy tư ba gốc thiện
Nếu biết quán sát ba thọ xứ
Được diệu định này chẳng phải khó
Nếu ai muốn cầu thắng tam muội
Trước nên trì giới, sau tu trí
Tự nhiên xa lìa các tà kiến
Cũng không lý luận và nói năng
Thứ lớp quán thọ thấy đều khổ
Sau đó quán sát tâm sanh diệt
Nếu ai lúc tư duy tam muội
Phải nên nghĩ kỹ việc xuất thế
Trừ sạch các pháp có nghi ngờ
Đắc tam muội này rất là dễ
Cũng phải khéo thông bốn niệm xứ
Trước phải quán thân chẳng ngừng nghỉ
Chỉ cầu giải thoát và thiền định

Không yêu thọ mạng, nào tiếc thân
Vì không đa văn, khinh dễ người
Mới có bài báng nơi chánh pháp
Nghe chánh pháp rồi hay tư duy
Ngày đêm thọ trì và đọc tụng
Tôn trọng pháp đáng kính chư Phật
Thừa tự Tăng chúng không dám khinh
Phải thường nhớ ân thiện tri thức
Xa lìa tất cả các bạn ác
Không cùng sống chung với người ác
Trừ khi vì họ để thuyết pháp
Vì cầu tối thượng Bồ đề vậy
Quyết không xả ly nơi an tịnh
Tất cả chúng sanh đều bình đẳng
Ở trong các pháp chớ phân biệt
Muốn cầu chỗ chơn thật pháp ấy
Trong các pháp tướng, tâm không đắm
Ý khinh mạn kia thấy đều trừ
Không lâu sẽ được Tam muội đó
Rõ biết ngã kiến và tâm nghi

Cũng nên quán sát các vui đùa
Không được khởi tâm ý ác dục
Nên bỏ cạnh tranh và ngủ nghỉ
Nếu không học pháp của ngoại đạo
Các hý luận này tự nhiên trừ
Chỉ nên tùy thuận lời Phật dạy
Cầu tam muội này được tức thì
Thường hành bố thí và giới nhẫn
Dũng mãnh, tinh tấn, không làm biếng
Hằng dùng thiền tư và trí tuệ
Tự nhiên được hạnh tam muội này
Thường thí đầu, mắt, không yêu, sợ
Xả các vật khác trọn không nghi
Đạt đến Bồ đề không gian nan
Cũng mau được định ngưng tịnh này
Nếu hay giữ tâm như đại địa
Lại đồng thủy, hỏa cùng với phong
Lại đồng hư không, không bờ bến
Người ấy mau được thiên định này
Nếu ai tinh thành thân, khẩu, ý

Không có tham ăn cùng của cải
Với các vật dụng không mong cầu
Tu được như vậy chứng Tam muội
Phải thường nhớ nghĩ Tứ chánh cần
Cũng sẽ thành tựu các thần túc
Phải mau xa lìa tướng điên đảo
Gai chích phiền não sớm đoạn trừ
Phải nghĩ chặm dứt bốn dòng sông
Cùng nghĩ tiêu sạch các khác ái
Đầy đủ năm căn và năm lực
Phá hoại, xé rách áo ngũ cái
Năm thứ dục lạc không tưởng nhớ
Trong lòng hư ngụy cũng nên bỏ
Lại phải mong cầu năm giải thoát
Tư duy năm thân, tam ma đề
Phải mau quán hết nơi ngũ ấm
Chánh tâm hòa kính với sáu duyên
Người không cung kính phải xa lìa
Cũng phải giảm tổn sáu thân xúc
Với sáu thọ xứ, tâm chánh quán

Thường nghĩ đoạn trừ sáu thứ ái
Lại dùng sáu thông thành tựu đời
Cũng tu sáu niệm và trí sáng
Cần cầu bảy giáo, bảy thánh tài
Cần phải xả ly chỗ nghi hoặc
Muốn được Tam muội luôn như vậy
Dần dần tiêu diệt các phiền não
Phải thường xa lìa bảy thức trụ
Vào đường điên đảo cũng bạt trừ
Nếu hay trụ nơi bát chánh đạo
Tự mình mau chứng định sâu này
Hằng trụ tám hạnh đại trượng phu
Lại dùng tám giải tâm tự vui
Không nhiễm tám pháp, lìa thế gian
Được tối thắng trí không còn xa
Đối với người khác tâm không sân
Trước nên trừ diệt chín nạn này
Nghĩ chín hoan hỷ pháp căn bản
Đạt được thứ lớp chín loại thiên
Dứt sạch mùi ác nhân bất thiện

Người trí nên tu mười thứ thiện
Nếu hay tu hành mười thứ lục
Được tam muội này đâu có khó
Phải nhớ nhiếp trì các pháp thiện
Không xả bất thiện các duyên ác
Trước sau siêng cầu tâm chánh niệm
Chứng tam muội này đâu có lâu
Nếu trụ tam muội như vậy rồi
Nên chuyển trì lục bát tư nghị
Khắp thấy thân sắc vàng chư Phật
Lúc sanh thường được nghe chánh pháp
Nếu muốn thấy được các Thế tôn
Hoặc đã diệt độ hay hiện tại
Đương lai tất cả bậc thương đời
Phải tư duy thắng Tam muội này.

--- o0o ---

11.PHẨM TƯ DUY TAM MUỘI

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến bạch đức Phật :

- Bạch Thế tôn, nếu các Bồ tát ma ha tát muốn thành tựu điều chư Phật nói về niệm Phật tam muội, vậy tư duy làm sao để được an trú ?

Đức Phật bảo Bồ tát Bất Không Kiến :

- Nay Bất Không Kiến! Nếu các Bồ tát ma ha tát quyết muốn thành tựu Tam muội này thì trước phải chánh niệm các đức Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác ở thời quá khứ, tiếp theo nhớ nghĩ các đức Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác ở hiện tại, kế đó nhớ nghĩ các đức Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác ở vị lai. Vị ấy nhớ nghĩ tất cả mười phương thế giới trong ba đời, tất cả các đức Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác, Minh hạnh túc, Thiện thế, Thế gian giải, Vô thượng sỹ, Điều ngự trượng phu, Thiên nhân sư, Phật Thế tôn, thành tựu từ trời hạ sanh, thành tựu nhập thai, thành tựu trụ thai, thành tựu xuất thân, thành tựu xuất gia, thành tựu các công đức, thành tựu các căn, thành tựu các tướng, thành tựu các vẽ đẹp, thành tựu sự trang nghiêm, thành tựu giới phẩm, thành tựu Tam muội, thành tựu trí huệ, thành tựu giải thoát, thành tựu giải thoát tri kiến, thành tựu Tứ vô úy, thành tựu từ bỏ, hỷ xả, thành tựu tâm quý, thành tựu oai nghi, thành tựu các hạnh, thành tựu xa-ma-tha, thành tựu Tỳ-bà-xá-na, thành tựu minh giải thoát, thành tựu giải thoát môn, thành tựu Tứ niệm xứ, thành tựu Tứ chánh cần, thành tựu Tứ như ý túc, thành tựu ngũ căn, thành tựu ngũ lực, thành tựu giác phần, thành tựu chánh đạo, thành tựu nhân duyên kiếp trước, thành tựu vừa dạy vừa chỉ bảo, thành tựu chỉ giáo các thần thông, thành tựu chỉ giáo đại thần thông, thành tựu giới phẩm, thành tựu tất cả Tam muội, thành tựu lợi ích tất cả, thành tựu sự lợi ích cho người khác vô ngại, thành tựu tất cả thiện pháp, thành tựu sắc thanh tịnh, thành tựu tâm thanh tịnh, thành tựu trí thanh tịnh, thành tựu các nhập, thành tựu sắc vàng trăm phước.

Khi Bồ tát ấy nghĩ đến các tướng như vậy của các đức Như Lai xong, lại nên nghĩ đến các đức Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác ấy tâm không động loạn, cũng thường an trụ, tâm không đắm trước. Thấy tâm (các Ngài) không đắm trước xong, vị ấy lại suy nghĩ như vậy:" Trong đó những gì gọi là Như Lai? Chính nơi sắc là Như Lai chăng? hay lià sắc là Như Lai ? Nếu cho sắc pháp là Như Lai thì các chúng sanh kia đều có sắc ấm. Vậy các chúng sanh lẽ đáng cũng là Như Lai ? Nếu bảo lià sắc là Như Lai, lià sắc là pháp không có nhân duyên, đã là pháp không có nhân duyên, sao gọi là Như Lai ? ".

Bồ tát quán biết sắc như vậy xong, tiếp theo là quán thọ. Khi ấy Bồ tát lại suy nghĩ như vậy : " Ngay nơi thọ là Như Lai hay lià thọ là Như Lai ? Nếu chính pháp thọ là Như Lai thì các chúng sanh đều có thọ ấm, vậy các chúng

sanh lẽ đáng cũng là Như Lai ? Nếu lìa pháp thọ là Như Lai, lìa pháp thọ là pháp không có nhân duyên, đã là pháp không có nhân duyên, sao gọi là Như lai " .

Vị ấy đã quán sát thọ như vậy xong, cho đến quán thức cũng như vậy. Khi ấy Bồ tát lại nghĩ như vậy : " Nếu các ấm này không phải là Như Lai, vậy các căn là Như Lai chăng ?". Nghĩ như vậy xong, trước tiên quán về nhãn : " Chính ngay nơi nhãn là Như Lai hay lìa nhãn là Như Lai ? . Nếu chính nơi nhãn là Như Lai thì tất cả chúng sanh cũng đều có nhãn này, vậy tất cả chúng sanh lẽ ra cũng là Như Lai ? Nếu lìa nhãn là Như Lai, Lìa nhãn chẳng phải là pháp nhân duyên, Đã không phải là pháp nhân duyên sao gọi là Như Lai ? . " Bồ tát quán sát về nhãn như vậy xong, quán về nhĩ, tỷ, cho đến quán về ý cũng lại như vậy.

Lúc ấy Bồ tát kia lại nghĩ như vậy : " Nếu các căn này không phải là Như Lai, há lại các đại là Như Lai chăng ?". nghĩ như vậy xong, trước tiên quán về địa : " Chính địa giới là Như Lai chăng ? Hay lìa địa giới là Như Lai ? Nếu chính địa giới là Như Lai thì các pháp trong ngoài đều thuộc về địa, địa giới như vậy chính là Như Lai ? Nếu lìa địa giới là Như Lai, lìa địa giới tức là pháp không nhân duyên, đã là pháp không phải nhân duyên sao gọi là Như Lai ? " .

Vị ấy đã quán sát về địa giới như vậy, cho đến quán thủy, hỏa, phong giới cũng lại như vậy .

Song, Bồ tát ấy khi có thể tư duy một cách chơn chánh như vậy, không lấy sắc quán sát Như Lai, không lìa sắc quán sát Như Lai. Cũng vậy, không lấy thọ, không lìa thọ, không lấy tưởng, không lìa tưởng, cho đến không lấy thức, không lìa thức quán sát Như Lai cũng lại như thế.

Lại nữa, Khi vị ấy quán sát không lấy nhãn quán sát Như Lai, không lìa nhãn quán sát Như Lai. Như vậy, không lấy nhĩ, không lìa nhĩ, không lấy tỷ, không lìa tỷ, cho đến không lấy thân, ý, không lìa thân , ý quán sát Như Lai cũng lại như thế.

Lại nữa, khi vị ấy quán sát không lấy sắc quán sát Như Lai, không lìa sắc quán sát Như Lai, cũng vậy, không lấy sắc, không lìa sắc, không lấy thính, không lìa thính, cho đến không lấy xúc, pháp, không lìa xúc, pháp quán sát Như Lai, cũng lại như vậy.

Lại nữa, khi vị ấy quán sát không lấy địa quán sát Như Lai, cũng không lìa địa quán sát Như Lai. Như vậy không lấy thủy, không lìa thủy, cho đến không lấy phong, không lìa phong quán sát Như Lai, cũng như vậy.

Khi Bồ tát quán như vậy, liền có thể ở trong tất cả pháp khéo không thông đạt, biết rõ ràng vô ngại.

Bấy giờ Bồ tát ấy lại nên suy nghĩ như vậy : " Trong đó lại lấy những chơn pháp gì mà có thể đắc A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề ? Lấy thân đắc Bồ đề chăng ? hay dùng tâm đắc Bồ đề ? Nếu thân đắc thì hiện nay thân này vô giác, vô thức, si mê, vô trí, giống như cây cỏ, như đá, như vách tường, song Bồ đề ấy chẳng phải sắc, chẳng phải thân, chẳng phải hành, chẳng phải đắc, không thể thấy, nghe, không thể xúc chứng. Còn thân này thì như vậy làm sao có thể thành Bồ đề ?

Còn nếu tâm đắc thì chính tâm này tự nó vốn không hình, không có tướng mạo, không thể thấy, nghe, không thể xúc chứng, không thể cầm nắm, giống như huyền hóa. Bồ đề như vậy cũng không có tâm, không có xúc đối, không thể thấy nghe, không thể chứng biết. Tâm này như thế làm sao có thể thành tựu Bồ đề ?

Này Bất Không Kiến ! Đó là Bồ tát chánh niệm tư duy, không lấy thân, tâm, cũng không lìa thân tâm mà có thể chứng đắc A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề .

Đức Phật bảo :

- Này Bất Không Kiến ! Nhưng Bồ tát kia thường nên tư duy quán sát như vậy. Nếu khi có thể quán các pháp như vậy liền được an trí ở trong chánh pháp, tâm không thay đổi không thể di động. Nên biết khi ấy đầy đủ pháp Bồ tát ma ha tát, tự nhiên xa lìa tư duy bất thiện, nhanh chóng thành tựu A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, chánh giác bình đẳng, chơn thật pháp giới.

Bấy giờ đức Thế tôn vì làm rõ lại nghĩa này nên nói kệ tụng :

- Quá khứ, vị lai các Thế tôn

Hiện tại tất cả đáng thấy khắp

Lắng tâm không tịch, hành từ ái

Muốn thấy chư Phật không khó khăn
Xưa kia chư Phật Đại Oai Quang
Xót thương thế gian, ban niềm vui
Ngài nghĩ Phen Đà Lợi, loài người
Điều ngự trượng phu đầy công đức
Lại nhớ hạ sanh và nhập thai
Trú thai, mẹ quý đều đầy đủ
Nghĩ Ngài sanh ra các tướng tốt
Thường thấy Đẳng giác chẳng khó khăn
Nhớ các vẻ đẹp rất trang nghiêm
Và bốn nguyện Ngài đã làm trước
Lời hay, nghĩa diệu trước, giữa, sau
Ngài đều khéo đi, thân giải thoát
Trụ môn giải thoát và cúng dường
Chánh cần cùng với Tứ thần túc
Nên nhớ các căn đáng đầy đủ
Lực, Bồ đề phần cũng như vậy
Hoặc nhớ chư Phật, đáng giải thoát
Không lâu sẽ đến thắng-tịch-địa
Niệm lợi ích tất cả thế gian

Công đức thiện pháp khó nghĩ lường
Sắc đẹp cùng với tâm thanh tịnh
Lại nghĩ các vẻ đẹp Thế tôn
Thân thể Kim cang, tướng trăm phước
Nên biết Như Lai các niệm tròn
Trong những pháp gì gọi Như Lai
Cần nên quán sát Vô biên xứ
Chư Phật chẳng sắc lại chẳng thọ
Chẳng phải tướng, hành, chẳng tâm thức
Những pháp như vậy chẳng Như Lai
Người trí chánh kiến nên thể nhập
Cũng chẳng lìa chúng là chư Phật
Ứng cúng, Thiên Thệ chỉ tên gọi
Chư Phật chẳng nhãn, chẳng nhĩ, tỷ
Chẳng thiệt, thân, ý và pháp thủy
Cũng chẳng lìa chúng là Như Lai
Chánh giác trang nghiêm chỉ tên gọi
Chỉ có tên lớn, không chơn Phật
Lìa danh nơi nào có thật thể ?
Người trí nếu biết đều hòa hợp

Nên chúng Đẳng giác thật chẳng khó
Nếu cho các âm là Như Lai
Tất cả chúng sanh đều có âm
Chúng sanh lẽ ra là chư Phật ?
Vì âm bình đẳng ai cũng có
Không cho sắc thấy là chư Phật
Cũng không lìa âm, gọi Như Lai
Vô lượng số kiếp chánh tư duy
Trí bất tư nghị mới thành tựu
Thân như cây cỏ và tường, đá
Bồ đề không sắc cũng không sanh
Không thân ngu si và cây cỏ
Vì sao nói thân chúng Bồ đề ?
Tâm này không tướng, lại không hình
Bồ đề chẳng tâm, không hình dạng
Chẳng thân, chẳng tâm hay đặc chúng
Cũng chẳng không chúng, khó nghĩ nghĩ
Đó là tối thắng tịch tịnh địa
Ngoại đạo trong đó đều mê mờ
Nếu ngay pháp này cầu chánh cần

Ắt mau chúng đặng Tam muội ấy.

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG

BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

Hết quyển bảy

--- o0o ---

Quyển Thứ Tám

PHẨM TƯ DUY TAM MUỘI (tiếp theo)

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến bạch Đức Phật :

- Bạch Thế tôn, Bồ tát ma ha tát nên chứng tri cái gì để xả ly ngã kiến?

Đức Phật bảo :

- Nay Bất Không Kiến ! nếu các Bồ tát ma ha tát khi được chứng tri mà không có trụ trước thì lìa ngã kiến. Bồ tát tuy không trụ trước như vậy mà hay vì tất cả thiên, nhân, chúng sanh ở thế gian làm lợi ích lớn. Lợi ích thế nào ? Đó là vì ánh sáng đại pháp, đốt lên ngọn đuốc đại pháp, Thối loa đại pháp, khua chuông đại pháp, cỡi thuyền đại pháp, bắt cầu đại pháp, muốn đưa chúng sanh ra khỏi bốn dòng thác đồ của sanh tử, đặt nơi Niết-bàn vô vi, bỉ ngạn. Tiếp đó phải quán sát bốn tánh của thân này, tiếp theo phải quán sát sự bất tịnh, hôi thối, hư nát, ung mủ, đầy đầy phân và nước tiểu của thân. Thân này vô thường, không dừng lại trong giây lát, bị phá hoại, khô cằn, không thể lâu dài, nó lừa dối, mê hoặc kẻ tiểu nhi, nó nguy hiểm không bền chắc, giống như đồng bọt nước, đầy đầy vi trùng, gân xương giúp nhau mà riêng rẽ hành động, không có chỗ thật dụng, thân này hoặc trải qua một trăm năm hay trăm ngàn năm, cho dù là tám vạn kiếp, đầy đủ tất cả thú vui, gìn giữ trường dưỡng, cuối cùng cũng phải hư hoại. Thân này luôn luôn không lìa phiền não, không ra khỏi điên đảo, hằng bị các ác điều, các thú ăn nuốt. Lại thân này cũng thường cùng địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh qua lại, sanh tử, đến đi, thọ các khổ não, hoặc làm nô lệ, các thú khổ sở, thường bị lệ thuộc

người khác, không được tự tại. Nhưng đã sanh ra thân này, làm sao có thể thấy khổ, đoạn tập, chúng diệt và tu đạo?

Nay thân của ta chỉ là hư vọng, dối lảo, ngu si, chẳng có gì kiên cố. Cho nên ta càng phải đem tất cả thân này phân chia, bố thí cho các chúng sanh. Nếu có chúng sanh coi trọng thân mình, ta sẽ vì họ vớt bỏ thân mạng. Nếu có chúng sanh cần tinh khí của ta, ta sẽ cho kẻ ấy tinh khí. Nếu có chúng sanh cần thịt của ta, ta sẽ đem thịt dâng hiến cho họ... Vì sao vậy? Trước hết, thà ta đem cho để kẻ ấy được ăn, không để vì không cho mà khiến họ tự ăn. Nay ta dùng tâm thanh tịnh này bố thí, được thiện căn, mong diệt trừ tức khắc căn bản ngã kiến.

Song, Bồ tát kia khi quán như vậy không dám trước ngã kiến. Khi ngã kiến đã diệt rồi, sau đó mới xả thân, khiến cho chúng sanh vì tiếc mạng sống, vì ấy vớt bỏ mạng căn. Chúng sanh cần tinh khí, thì cho tinh khí, cần thịt để ăn thì cho thịt. Nếu có chúng sanh cần người sai bảo thì liền làm nô lệ để họ sai bảo.

Này Bất Không Kiến ! Nhờ nhân duyên ấy mà Bồ tát ma ha tát kia từ bỏ được ngã kiến, không trụ ngã kiến, chúng biết ngã kiến, mà có thể đối với trong cái thân không kiên cố này, cầu cái thân kiên cố.

Này Bất Không Kiến ! Thí như trong thôn, xóm, tụ ấp, thành quách có nhiều đồng nam, đồng nữ từ nhà đi ra, đến bờ sông, từ xa thấy đồng bọt nước, lấy bọt nước ấy, cùng nhau vui chơi, làm cho bọt nước bề nát, tách ra, tiêu mất, khiến cho bọt nước tiêu tan chẳng còn gì cả. Song, đồng bọt nước ấy không nghĩ rằng : " Ngày hôm nay ai có thể phân tán ta như vậy ". Bọt nước tuy bị phá hoại nhưng vẫn không có tâm nào hận. Này Bất Không Kiến ! Như vậy Bồ tát ma ha tát tự quán thân mình là vật vô thường, bị phá hoại, như đồng bọt nước kia, không thể lâu dài. Nên biết, người ấy được Tam muội này, mà thành A-Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề .

Bấy giờ đức Thế tôn để làm sáng lại nghĩa này, nói kệ tụng:

- Nếu ai hay xa lìa ngã kiến

Không có trụ trước tất cả chỗ

Vì lợi thế gian trời và người

Sẽ chứng Đại Bồ đề khó thấy
Nếu biết chán thân các bất tịnh
Là chỗ bấu, ghê, máu, mủ chảy
Thân này biến hoại, chẳng chắc chắn
Vô thường ốm yếu, pháp phá hoại
Tạm dùng, như nhuyễn, không thật thể
Nhu đám bọt nước rỗng, không chơn
Ngày đêm nuôi dưỡng chẳng ích gì
Chim, thú ăn thịt, rất đáng sợ
Tuy dùng đủ vật để cung cấp
Thân này cũng phải bị tan diệt
Đã không phải là pháp kiên cố
Qua vô lượng kiếp toàn là khổ
Địa ngục, súc sanh, ngã quỷ khổ
Đói khát, phiền não thường đốt cháy
Trói buộc thế gian hơn trăm lưới
Trước hay không biết tướng như thật
Thân này ngày nay tự hư dối
Thân thể không thường đổi từng phút
Rằng các chúng sanh ăn thịt ta

Tinh khí, phục dịch, ta cam chịu
Khi ta nghĩ vậy, thường phát nguyện:
Nếu ai ăn thịt và tinh huyết
Nay ta sẽ vì họ vớt bỏ
Để họ tự ý ăn thân ta
Để khiến những ai thấy thân báu
Đều được thấy ta bỏ mạng sống
Nay ta không yêu tiếc thân mạng
Mong mau thành được Tam ma đề
Giống như bọt nước thường tan vỡ
Chưa từng một lần khởi tâm sân
Nay thân của ta như bọt nước
Há có sanh tâm ghét và oán
Nếu hay quán thân như bọt nước
Người ấy nhất định cầu Bồ đề
Không chỉ phụng sự mười phương Phật
Mà mau chứng được thắng Tam muội.

---000---

12.PHẨM THỊ HIỆN MỈM CƯỜI

Bấy giờ đức Thế tôn vui vẻ mỉm cười, vì pháp của chư Phật Thế tôn là như vậy. Ngay khi Ngài mỉm cười, từ miệng của đức Thế tôn, phóng ra vô số ánh sáng. Đó là: màu xanh, vàng, đỏ, trắng, sắc vàng pha lê. Hào quang chiếu xa trên đến Phạm cung, rồi lại trở xuống, nhiễu quanh bên hữu ba vòng rồi nhập vào đánh đức Thế tôn.

Khi ấy tôn giả A-Nan thấy việc ấy xong, liền từ tòa đứng dậy, sửa lại y phục, quỳ gối bên phải xuống đất, chấp mười ngón tay, hướng về đức Phật Thế tôn, dùng kệ hỏi rằng:

- Thế tôn tối thắng, đâu vô có

Nay hiện mỉm cười là có gì

Thế gian Điều ngự xin nói cho

Tự nhiên mỉm cười là nhân gì ?

Sắc thể Kim cang, thân trăm phước

Nhờ chứng chân như, hay lợi ích

Tất cả thế gian đều quy y

Nay Ngài mỉm cười, do duyên gì ?

Thế tôn vô thượng không ai bằng

Nơi nào có người hơn Ngài được

Công đức đầy đủ không thể hoại

Nay Ngài mỉm cười do duyên gì ?

Tất cả thế gian đều quay về

Điều ngự trọng phu nay hãy nói

Người nào hôm nay được lợi ích

Thế tôn vô có sao mỉm cười ?

Hôm nay ai sẽ được ngôi lớn ?

Hôm nay ai được chơn phước tụ ?

Hôm nay ai là vua an ổn ?

Mới khiến đức Thế tôn mỉm cười ?

Tất cả thế gian đều quy y

Đại sư trời người nay nói cho

Nếu nghe diệu âm của Thế tôn

Trời người hoan hỷ, các thánh khen.

Tôn giả A-Nan khi đặt câu hỏi xong thì đức Thế tôn bảo tôn giả A-Nan :

- Nay A-Nan, ta sẽ nói ý nghĩa pháp môn tam muội chánh niệm này.

Khi ấy trong đại chúng có ba vạn người xa lìa trần cấu, được pháp nhãn thanh tịnh. Lại có tám vạn ức, một trăm ngàn na do tha các thiên tử xa lìa trần cấu, được pháp nhãn thanh tịnh. Lại có ba vạn chúng Tỳ kheo, Tỳ kheo ni đắc quả A-na-hàm. Lại có ba vạn Tỳ kheo, Tỳ kheo ni, ưu bà tắc, ưu bà di đắc vô sanh pháp nhẫn. Lại có ba vạn chúng sanh phát tâm A-nậu đa la tam miệu tam Bồ đề. Các vị này trong tinh tú kiếp đều thành Đẳng chánh giác. Các vị này trước đây đã phát tâm Bồ đề rồi vậy. Lại có chín vạn ức na do tha Bồ tát ma ha tát an trụ Bồ đề, không có thoái chuyển. Các vị này đương lai đều thành Phật. Chư Phật Thế tôn ấy có bốn tên gọi : hoặc gọi là Quang Minh, hoặc gọi là Tỳ lô giá na, hoặc gọi là Thích Ca Mâu Ni, hoặc gọi là Nhật Nguyệt Tuế Tinh. Có những danh hiệu như vậy, tùy theo quốc độ mà xuất hiện thế gian. Lại có chín mươi hai ức trăm ngàn na do tha chúng sanh chỉ, phát tâm Thanh Văn. Những vị này tương lai đều chứng quả Thanh văn.

Bấy giờ đức Thế tôn biết việc như vậy rồi, Ngài dùng thiên nhãn thanh tịnh thấy xa hơn người thường, quán sát mười phương thấy chín mươi ức trăm ngàn na do tha thế giới chư Phật, vì muốn làm đại lợi ích chúng sanh nên Ngài lại phát ra tiếng rất vi diệu thù thắng, vang khắp ba ngàn đại thiên thế

giới, ai cũng được nghe. Sau đó tiếng ấy lan ra các quốc độ của chư Phật, làm cho các chúng sanh đều được nghe. Sau đó lại từ giữa chận lông mày, trong tướng lông mày trắng, Ngài phóng luồng hào quang gọi là Vô biên oai. Hào quang này chiếu khắp mười phương cõi Phật, khiến cho vô lượng ức trăm ngàn na do tha chúng sanh được quả Tu đà hoàn, quả Tư đà hàm, quả A na hàm, quả A la hán.

Lại có nhiều hơn số chúng sanh ở trước phát tâm A-nậu đa la tam miệu tam Bồ đề. Các vị ấy tương lai đều được không thôi chuyển đổi với A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề. Sau đó đối với mười phương quốc độ đều được thành Phật hiệu là Nan Phục Như Lai, Ứng cúng, Đăng chánh giác, xuất hiện ở thế gian.

Bấy giờ đức Thế tôn vì nói lại nghĩa này nên nói kệ tụng :

- Hơn trăm ngàn số không giảm thiểu

Ba loại, ba mươi, lại chín mươi

Tất cả như vậy thấy Bồ đề

Vì họ phát tâm làm lợi ích

Đầy cả mười ngàn các chúng sanh

Ba vạn người trí được mắt tịnh

Nghe xong, nghĩ đúng, Đăng chánh giác

Giải thoát thân người, các ác đạo

Lại hơn tám vạn na do tha

Chư thiên đạt được tịnh-nhân thánh

Nhờ nghe diệu âm của Như Lai

Diệt hẳn ác thú không còn sót

Được nhĩn, ba vạn na do tha

Phát tâm lia ngay ba ác đạo
Bọn họ tương lai đều thành Phật
Giống như đúng xuân, cây nở hoa
Lại có ba vạn ức chúng sanh
Từ tòa đứng dậy phát đại tâm
Nhờ oai đức đó sẽ thành Phật
Ở trên đại địa lợi thế gian
Lại có sáu vạn các thiên tử
Đều phát tâm Bồ đề vô thượng
Bọn họ cũng giống Phật Di-Lặc
Nhờ tu nhân vui, chứng quả vui
Do nhân duyên đó, Thiên nhân sư
Vì tâm quảng đại nên mỉm cười
Ta đã tuyên dương ý mỉm cười
A-Nan nên biết nhân duyên đó.

--- o0o ---

13.PHẨM THẦN THÔNG

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến bạch đức Phật :

- Bạch Thế tôn, sao gọi là nên biết Bồ tát ma ha tát trụ nơi hồ thẹn, xa lìa tánh không hồ không thẹn rồi, sau đó mới được Tam muội này ?

Khi ấy đức Phật bảo Bồ tát Bất Không Kiến :

- Này Bất Không Kiến ! Nếu có Bồ tát ma ha tát thường thực hành sự hổ thẹn, nhưng khi Bồ tát thực hành sự hổ thẹn, hoặc có thể tạo tác các thứ ác nghiệp. Đó là khi thân làm ác liền sanh tâm hổ thẹn, khi miệng làm ác cũng sanh hổ thẹn, khi ý làm ác cũng sanh hổ thẹn, lúc khởi tâm ganh ghét cũng sanh hổ thẹn, khởi tâm giải đãi cũng sanh hổ thẹn, đối với chỗ các đức Như Lai cũng sanh hổ thẹn, đối với chỗ đại Bồ tát ma ha tát cũng sanh hổ thẹn, đối với chỗ các chúng sanh trụ Bồ tát thừa cũng sanh hổ thẹn, đối với người Thanh văn thừa cũng sanh hổ thẹn, đối với chỗ người Bích Chi Phật thừa cũng sanh hổ thẹn, đối với chỗ nhân thiên cũng sanh hổ thẹn. Vì sao hổ thẹn? Đó là thường thẹn thùng với người, cũng xấu hổ với thân mình vì ở trong tất cả pháp bất thiện nên thường hổ thẹn. Đã trụ nơi hổ thẹn rồi, xa lìa tất cả sự không hổ không thẹn, diệt trừ sự bất thiện, suy nghĩ việc thiện, gánh vác gánh nặng, thể tánh thanh tịnh, quyết không hủy phạm, người khác không thể chê bai. Nhưng Bồ tát ấy thường hay đầy đủ thân nghiệp không hủy hoại, cũng hay đầy đủ khẩu nghiệp không hủy hoại, cũng hay đầy đủ ý nghiệp không hủy hoại. Đã đầy đủ như vậy rồi, sau đó mới có thể trụ nơi Tam muội này. Đã trụ Tam muội này rồi, thường không xa lìa sự thấy tất cả chư Phật, thường không xa lìa sự lắng nghe diệu pháp chư Phật đã dạy. Thường không xa lìa sự cung kính cúng dường tất cả Thánh tăng. Khi đã đầy đủ như vậy, sau đó mới có thể mau thành A nậu đa la tam muội tam Bồ đề.

Lại nữa, này Bất không Kiến ! Ta nhớ thuở xưa, trải qua vô lượng vô biên A tăng kỳ kiếp, khi ấy có một đại kiếp tên là Thiện Lai, trong kiếp Thiện Lai ấy, vào kiếp thứ ba tên là Bảo Cử. Này Bất Không Kiến, ở trong kiếp đó lại có tiểu kiếp tên là Cửu Trang Nghiêm. Lúc đó gọi là Đa kiếp trước.

Lại nữa, có kiếp tên là Thiên Tuê. Lúc ấy có một vị Chuyển luân vương tên là Thiện Quán Tác. Vua Thiện Quán Tác đời trước đã trồng gốc đức, đầy đủ đại oai đức.

Này Bất Không Kiến ! Khi vua Thiện Quán Tác sống trong đại thành tên là Tịnh Hoa Diệu Hương Sung Mãn, phía Đông, phía Tây của thành ấy rộng sáu mươi do tuần, phía Nam, phía Bắc dài bảy mươi do tuần, tường vách chung quanh có một ngàn hai trăm lớp. Thành ấy làm bằng kim ngân, đầy đủ các thứ trang nghiêm, ở giữa dùng bảy báu xen kẻ.

Này Bất Không Kiến ! Nay người muốn biết thành Tịnh Hoa Hương của vua Thiện Quán Tác, quả báo đầy đủ, trang nghiêm, tráng lệ, như trước đã nói thì vua Vô Biên Tinh Tấn ở Đại thành Thiện Trụ cũng in như vậy.

Này Bất Không Kiến, phía Bắc thành ấy có một cửa bên trong tên là cửa Hoa Man, bên ngoài có một khu vườn tên là Vô Úy, vườn ấy rộng đến bốn mươi do tuần, chung quanh đều có rừng cây bảy báu, chúng được bao bọc bởi một ao lớn, vuông vức, rộng mười do tuần, bên trong tràn đầy nước tám công đức, giống như ao Man-Đà-Kiệt-Ni ở cõi trời Đạo Lợi vậy. Chung quanh bốn mặt ao đều có cây báu Đa-la. Cây đa la bằng vàng thì hoa và quả bằng bạc. Cây Đa la bằng bạc thì hoa và quả bằng lưu ly. Như vậy, cho đến cây Đa la bằng chơn kim thì hoa và quả bằng vàng, giống như thành Thiện Trụ, hoàn toàn không khác.

Lại nữa, này Bất Không Kiến, ngay lúc ấy có đức Phật Thế tôn hiệu là Ương Kỳ Bà La (đời Tùy gọi là Phần Vị) Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác, Minh hạnh túc, Thiện thế, Thế gian giải, Vô thượng sĩ, Điều ngự trượng phu, Thiên nhân sư, Phật Thế tôn, xuất hiện ở đời.

Này Bất Không Kiến ! Khi đức Như Lai Ương Kỳ Bà La đến ngự trong vườn Vô Úy cùng với chúng đại Tỳ kheo là 90 ức trăm ngàn na do tha người, trước sau đoanh vây, đều là bậc A la hán, các lậu đã hết, không còn phiền não nữa, đều được tự tại, tâm khéo giải thoát, huệ khéo giải thoát, việc làm đã xong, đã bỏ gánh nặng xuống, đã được tự lợi, không còn tái sanh nữa, tùy thuận chánh giáo, đạt đến bờ bên kia.

Này Bất Không Kiến ! Bây giờ đức Như Lai Ương Kỳ Bà La Ứng cúng, Đẳng chánh giác, vào lúc sáng sớm, đắp y, ôm bát, cùng với chín mươi chín ức trăm ngàn na do tha đại chúng Thanh văn vây quanh hai bên Ngài, đi vào thành Tịnh Hoa Hương.

Này Bất Không Kiến ! Khi ấy vua Thiện Quán Tác biết đức Thế tôn lúc sáng sớm đi vào thành, liền tự trang điểm, cỡi lên con voi rất thuần thực tên là Lạc Thủ, cùng với vô lượng trăm ngàn na do tha chúng, trước sau theo hầu, từ thành Tịnh Hoa Hương đi ra để cung phụng, nghinh rước đức Phật Thế tôn ấy.

Này Bất Không Kiến ! Bây giờ vua Thiện Quán Tác từ xa trông thấy đức Thế tôn Ương Kỳ đang trên đường đi đến oai nghi đoan nghiêm rực rỡ, giống như núi vàng, các căn tịch tịnh, thần chí hòa mục, đã đạt đến sự điều

nhu, rôt ráo bậc nhất. Giống như con rồng lớn hàng phục tất cả, cũng như con voi lớn tự do muốn làm gì thì làm. Lại như cái ao lớn trong sạch, thấy tận đáy ao. Thấy như vậy xong, vua liền xuống voi, đi đến chỗ đức Thế tôn, lạy đầu mặt đánh lễ, nhiễu quanh bên mặt ba vòng, bạch rằng:

- Cúi mong đức Thế tôn sáng nay thọ nhận sự cúng dường của con.

Lại nữa, này Bất Không Kiến, khi ấy đức Ương Kỳ La Ta Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác, nghe vua Thiện Quán Tác mời như vậy xong, vì làm lợi ích cho các chúng sanh, cho nên Ngài im lặng nhận lời.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Khi vua Thiện Quán Tác nghe đức Thế tôn đã chấp nhận lời thỉnh cầu, ngay trong đêm có vua ra lệnh liên tục cho các quan coi việc nấu nướng chuẩn bị các món thượng vị, ngon bổ, trên thế gian chẳng thiếu thứ gì. Tại thành Tịnh Hoa, vua ra lệnh sửa sang đường xá ngay thẳng, dùng các hương thơm rải trên mặt đất, dựng các cờ báu tại các đàng, các ngõ, phương đẹp treo khắp nơi, cùng trưng bày các thứ khí cụ bằng vàng báu, lại dùng ngưu đầu chiên đàn thượng diệu làm nước hoa rải khắp mặt đất. Nhà vua lại dùng các thứ hương bột, các thứ hoa trời tung lên trên đức Phật để cúng dường. Sau đó, ở trước đức Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác, vua cho đốt các thứ danh hương, chhat vô số vòng hoa để cúng dường.

Lại tấu lên các thứ âm nhạc thượng diệu và các vật ưa thích để cúng dường. Nhà vua làm các vật cúng dường như vậy, sau đó mới dâng cúng các thứ âm thực thượng diệu để cúng dường đức Thế tôn và chúng Tỳ kheo.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Bấy giờ vua Thiện Quán Tác rộng bày các thứ tối thượng vị diệu bậc nhất như vậy cúng dường đầy đủ cho đức Ương Kỳ Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác xong, lại vào lúc khác chuẩn bị một chiếc xe lớn, đích thân vua bảo vô lượng ngàn số các chúng sanh thầy đến vườn Vô Úy, chở đức Ương Kỳ Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác, đánh lễ dưới chân Ngài, rồi bạch đức Phật:

- Bạch Thế tôn, nay đã đúng lúc, cúi mong Ngài duỗi lòng thương, làm điều gì Ngài thấy cần thiết.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Khi đức Như Lai Ương Kỳ La Ta nghe vua Thiện Quán Tác ân cần cầu thỉnh như vậy, Ngài biết các chúng sanh có thể lãnh thọ được sự giáo hóa. Bấy giờ Ngài vì các chúng sanh biến hóa các thứ thân thông. Khi hiện thân thông xong, Ngài cùng chín mươi chín ức trăm

ngàn na do tha các A La hán ... bay lên hư không, ở trên hư không rồi liền phóng ra chín mươi chín ức trăm ngàn na do tha ánh sáng, chiếu sáng vô lượng thế giới ở phương Đông. Cũng như vậy, lại phóng vô số ánh sáng như trước chiếu sáng phương Nam, phương Tây, phương Bắc, bốn phương phụ, trên và dưới, cùng khắp mười phương cũng giống như vậy. Cứ mỗi một phương đều có chín mươi chín ức trăm ngàn na do tha các luồng ánh sáng lớn, cứ mỗi một luồng ánh sáng đều hóa làm tám mươi ức trăm ngàn na do tha... tòa đại liên hoa. Các tòa hoa ấy đều có một đức Như Lai hóa thân ngồi lên. Các đức Như Lai ấy hình thể dài, ngắn, cho đến tất cả oai nghi nhiều hay ít đều giống như đức Ương Kỳ La Ta Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác, không hề sai khác.

Này Bất Không Kiến ! Như sự biến hóa ấy, chư Phật Thế tôn, vị nào cũng có vô lượng ức na do tha các chúng Tỳ kheo trước sau vây quanh, đứng trên hư không. Lại nữa, các Ngài ai cũng có Hóa Thiên Đế Thích và Hóa Phạm Vương, hình thể lớn nhỏ đều giống như bây giờ. Đây là Vô Siêu Thắng Phạm Thiên, cho đến loại người cúng dường Thiên Đế Thích.v.v... chẳng khác gì cả.

Này Bất Không Kiến ! Khi ấy đức Ương Kỳ La Ta Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác thị hiện thân thông như vậy, trong khoảnh khắc, tất cả chư Thiên, có tất cả âm nhạc không đánh mà tự kêu, tất cả các dụng cụ không làm mà tự hiện.

Này Bất Không Kiến ! Lúc ấy chư thiên ở dục giới đã thấy đức Thế tôn Ương Kỳ thị hiện đại thần biến như vậy, họ liền dùng hương bột chiên đàn, hương trầm thủy, hương đa già la, đa ma la bạt, ngưu đầu chiên đàn, hương hắc trầm thủy.v.v. cung kính tung lên trên đức Phật. Lại dùng các thứ hoa đẹp, đó là: Hoa kê bà la, hoa đại kê bà la... cung kính tung lên trên đức Ương Kỳ La Ta Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Bây giờ đức Thế tôn Ương Kỳ bảo vua Thiện Quán Tác rằng:

- Này đại vương ! Các hành là vô thường. Này đại vương, các hành đều khổ. Này đại vương các hành vô ngã. Này đại vương, các hành tạm trú, không thể lâu dài. Này đại vương, các hành không kiên cố, là pháp phá hoại. Này đại vương, các hành đốt cháy như ngọn lửa dữ. Này đại vương, các hành thâm sâu như hầm lửa lớn. Này đại vương, cho đến câu : cần phải nghĩ tới việc xả

bả các hành, thường sanh tâm nhàm chán sâu xa, cũng nghĩ nó là bất khả lạc, phải nhớ xa lìa, mãi nghĩ đến sự giải thoát.

Này Bất Không Kiến ! Bấy giờ vua Thiện Quán Tác một lòng chấp tay cung kính hướng về đức Như Lai Ương Kỳ lãnh hội đầy đủ lời dạy của Ngài nên khen rằng :

Như vậy, như vậy, đại đức Tu Già Đà, đại đức Bà Già Bà, các hành là vô thường. Đại đức Bà Già Bà, các hành là khổ, các hành là vô ngã. Đại đức Bà Già Bà, đúng như lời thánh dạy, tất cả các hành đều phải xa lìa, cũng phải vất bỏ, cuối cùng sẽ được giải thoát.

Này Bất Không Kiến ! Bấy giờ đức Như Lai Ương Kỳ La Ta vì vua Thiện Quán Tác thuyết pháp như vậy, khiến vua được hoan hỷ, khiến vua chuyên niệm, khiến vua phụng hành. Khiến vua hoan hỷ rồi, khiến vua chuyên niệm rồi, khiến vua phụng hành rồi, mới khiến vua phát tâm A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Bấy giờ đức Như Lai Ương Kỳ La Ta thấy vua Thiện Quán Tác nghe pháp hoan hỷ phát tâm Bồ đề, tất cả chúng sanh đều được lợi ích, Ngài liền cùng chín mươi chín ức trăm ngàn na do tha các đại chúng Tỳ kheo A la hán, bay lên hư không, đi bộ trên ấy, ra khỏi thành Tịnh Hoa. Sau đó lại hạ xuống, oai nghi như thường lệ, trước sau vây quanh, vào vườn Vô Úy.

Này Bất Không Kiến ! Khi ấy vua Thiện Quán Tác vì đã được đích thân thấy đức Ương Kỳ La Ta Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác khi đã hiện việc thần thông một cách rộng rãi như vậy, nên phát tâm Bồ đề, lại thệ nguyện rằng:

- Hãy khiến cho chúng con đời vị lai đều được trí huệ đại thần thông như vậy. Lại khiến cho con đều được thống lĩnh các đại chúng như vậy. Lại khiến cho con đối với vị lai đều được chúng thiên nhân như vậy ở trước đấng Đại sư tử hồng, giống như hôm nay đức Như Lai Ương Kỳ Ứng cúng, Đẳng chánh giác không khác chi cả.

Này Bất Không Kiến ! Khi vua Thiện Quán Tác thấy đức Thế tôn Ương Kỳ La Ta Như Lai, Ứng cúng, Đẳng chánh giác và các đại chúng nương trên hư không trở lại, nhà vua liền chuẩn bị xe cộ, cung kính rước đức Thế tôn trở về chỗ cũ, sau đó vua mới trở về.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Sau đó, vào một lúc khác, đức Như Lai Ương Kỳ, Ứng cúng, Đẳng chánh giác cùng với đại chúng thứ lớp kinh hành, đi vào trong cung điện của vua Thiện Quán Tác, ngồi nơi chỗ đặt sẵn. Các Tỳ kheo tăng cũng thứ lớp ngồi xong.

Bấy giờ vua Thiện Quán Tác và các đại thần cùng với quyền thuộc vây quanh, nhân dân trong thành cùng với quyền thuộc vây quanh, họ đều tự mang vật thực cúng dường, tự tay họ dâng lên đức Thế tôn Ương Kỳ và các đại chúng đệ tử Thanh văn, món ăn thơm ngon, đầy đủ các vị, tùy ý dâng lên đức Phật và chúng tăng, làm cho chư vị thọ thực đều được no đủ, sau đó lại dùng các thứ hương thơm, các thứ tràng hoa, các thứ y phục, các thứ trân bảo, tất cả khí cụ âm nhạc vi diệu để cúng dường. Khi cung kính cúng dường xong, ngay trong ngày ấy nhà vua gọi Thái tử đến trao cho vương miện và nhường ngôi vua. Nhà vua bỏ bốn thiên hạ và các quyền thuộc, nhằm chán sanh tử một cách sâu xa, xin Phật xuất gia, ở ngay chỗ đức Phật Thế tôn Ương Kỳ cạo bỏ râu tóc, mặc áo cà sa.

Khi ấy có tám vạn bốn ngàn ức trăm ngàn na do tha nhân dân, nhờ thiện căn đã thuần thực, nên cũng nhằm chán cuộc đời một cách sâu xa, theo vua xuất gia.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Khi vua Thiện Quán Tác đã xuất gia rồi, liền ở trong chúng sửa lại y phục, cung kính chấp tay thỉnh cầu đức Như Lai Ương Kỳ, Ứng cúng, Đẳng chánh giác rằng:

- Bạch Thế tôn, vì sao Bồ tát tu tập tư duy niệm Phật Tam muội ? Bồ tát ma ha tát vì sao chứng pháp môn niệm Phật Tam muội liền được trụ nơi địa vị bất thối chuyển, mau được thành tựu A nậu đa la tam muội tam Bồ đề, hiện tiền thành tựu các pháp công đức ?

Này Bất Không Kiến ! Khi Tỳ kheo Thiện Quán Tác vương hỏi như vậy rồi, đức Như Lai Ương Kỳ liền bảo vua Tỳ kheo ấy rằng:

- Này Thiện Quán Tác, người nên biết rằng có 2 loại pháp, Bồ tát ma ha tát tu tập đầy đủ liền được pháp Bồ tát niệm Phật Tam muội này, có thể mau thành tựu A nậu đa la tam muội tam Bồ đề. Những gì là hai ? Một là tin các đức Như Lai, không sanh tâm chống trái. Hai là tin những lời Phật dạy,

không dám hủy báng. Vị ấy nghĩ như vậy : " Đây là cảnh giới rộng lớn bất tu nghị của chư Phật ".

Này Thiện Quán Tác, đó là Bồ tát ma ha tát được Tam muội này có thể mau thành tựu A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

Này Thiện Quán Tác ! Lại có hai pháp Bồ tát ma ha tát tu tập đầy đủ có thể mau thành tựu A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề. Những gì là hai ? Một là Xa ma tha, hai là Tỳ bà xá na. Này Thiện Quán Tác, đó là Bồ tát ma ha tát tu tập đầy đủ được Tam muội này có thể mau thành tựu A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

Này Thiện Quán Tác ! Lại có hai pháp Bồ tát ma ha tát tu tập đầy đủ được Tam muội này, có thể mau thành tựu A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề. Những gì là hai ? Một là xa lìa đoạn kiến, hai là diệt trừ thường kiến. Đó là Bồ tát ma ha tát tu tập đầy đủ được Tam muội này có thể mau thành tựu A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

Này Thiện Quán Tác, lại có hai pháp Bồ tát ma ha tát tu hành đầy đủ được Tam muội này, có thể mau thành tựu A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề. Những gì là hai ? Một là trụ nơi tánh xấu hổ, hai là tu tánh thẹn thùng. Này Thiện Quán Tác, đó là Bồ tát ma ha tát tu tập đầy đủ Tam muội này có thể mau thành tựu A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Khi đức Như Lai nói như vậy xong, Tỳ kheo Thiện Quán Tác vương lại bạch đức Như Lai Ương Kỳ La Ta rằng:

- Bạch Thế tôn ! Sao gọi Bồ tát ma ha tát trụ nơi tánh hổ thẹn có thể được pháp Niệm Phật Tam muội này ?

Bấy giờ đức Như Lai Ương Kỳ La Ta, Ứng đẳng chánh giác liền bảo Tỳ kheo Thiện Quán Tác rằng :

- Này Thiện Quán Tác, nếu các Bồ tát ma ha tát đối với các việc làm thường thực hành sự hổ thẹn. Đó là: thân khởi ác hạnh thì sanh tâm hổ thẹn, miệng khởi ác hạnh thì sanh tâm hổ thẹn, ý khởi ác hạnh thì sanh tâm hổ thẹn. Khi khởi lòng tật đố thì sanh tâm hổ thẹn. Khi khởi sự giải đãi thì sanh tâm hổ thẹn. Đối với các chỗ đức Phật sanh tâm hổ thẹn. Đối với chỗ các Bồ tát ma ha tát sanh tâm hổ thẹn. Đối với chỗ các chúng sanh trụ các Bồ tát thừa sanh tâm hổ thẹn. Đối với chỗ các Thanh văn thừa sanh tâm hổ thẹn. Đối với chỗ

các Bích Chi Phật thừa sanh tâm hồ thẹn. Đối với chỗ các thiên, nhân sanh tâm hồ thẹn.

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG,

BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI.

Hết quyển Tám

--- oOo ---

Quyển Thứ Chín

PHẨM THẦN THÔNG (tiếp theo)

Sao gọi là hồ thẹn ? Đó là thường xấu hổ với người khác và thẹn thùng đối với tự thân; đối với trong tất cả bất thiện pháp thường thực hành sự hồ thẹn, thành tựu sự hồ thẹn thì xa lìa bất thiện, nghĩ đến việc mong cầu việc thiện, thân gánh gánh nặng, chủng tánh thanh tịnh không bị khuyết phạm.

Khi ấy Tỳ kheo Thiện Quán Tác Vương đã nghe lời Phật dạy, trụ nơi hồ thẹn để diệt trừ tất cả pháp bất thiện, cần cầu siêng năng, cùng với ý muốn, một lòng hướng đến sự trụ các pháp thiện. Lại khiến cho đầy đủ, tư duy rộng rãi, không để cho quên mất, chuyên lòng nhiếp tâm, trụ nơi chánh quán, thâm nhập pháp giới.

Như vậy, khi Tỳ kheo quán về pháp giới, không thấy một pháp tăng, không thấy một pháp giảm. Khi đã quán pháp không tăng không giảm rồi, vị ấy nên nghĩ như vậy : “ Thấy tất cả pháp không có đến và đi “. Vị ấy nên nghĩ như vậy : “ Thấy tất cả pháp không có được và mất “. Vị ấy nên nghĩ như vậy : “ Thấy tất cả pháp không có sanh diệt “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp không có sai biệt “. Vị ấy nên nghĩ như vậy : “ Thấy tất cả pháp không có sai khác “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp do nhân duyên sanh “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp giống như mộng tưởng “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp giống như bóng nắng “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp như ảnh trong gương “. Vị ấy nên nghĩ như vậy : “ Thấy tất cả pháp như bóng hình “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp giống như tiếng vang “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp như huyễn hóa “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp

không có hơn kém “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp vốn không có ưu liệt “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp không thể thành tựu “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp bỗng lại không sanh “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Thấy tất cả pháp không có chỗ sanh ra “. Vị ấy nên nghĩ như vậy :” Quán tất cả pháp thấy đều bình đẳng “.

Này Bất Không Kiến ! vị ấy có thể quán như vậy, cũng liền có thể tu hành như vậy, không lâu liền có thể được Tam muội này.

Này Bất Không Kiến ! Khi Tỳ kheo Thiện Quán Tác Vương được tam muội này rồi, liền có thể thành tựu biện tài vô ngại, nói nghĩa các pháp không bao giờ cùng tận.

Lại nữa, Tỳ kheo Thiện Quán Tác Vương ấy ngay khi đó trải qua sáu mươi ức trăm ngàn na do tha kiếp, sau đó mới chứng đắc A nậu đa la tam muội tam Bồ đề.

Này Bất Không Kiến ! Nên biết lúc ấy vua Thiện Quán Tác bỏ bốn thiên hạ, các thú vui ngũ dục, cùng với tám vạn bốn ngàn ức na do tha thần dân, đại chúng ở chỗ Phật Thế tôn Ương Kỳ, đồng thời xuất gia, cạo bỏ râu tóc, siêng năng tu đạo. Người chớ bảo đó là ai khác, người cũng không nên nghĩ gì khác. Vì sao vậy? Này Bất Không Kiến ! nên biết Tỳ kheo Thiện Quán Tác Vương lúc đó nay là đức Như Lai Liên Hoa Thượng vậy.

Lại nữa, Vua Thiện Quán Tác lúc ấy bỏ bốn thiên hạ, tất cả thú vui, cùng với tám mươi bốn ngàn ức na do tha nhân dân đại chúng ở chỗ Phật Ương Kỳ xuất gia tu đạo, trụ hạnh tâm quý, chánh quán các pháp, một lòng tư duy, chẳng bao lâu liền chứng Tam muội này vậy.

Lại nữa, Này Bất Không Kiến ! Do nhân duyên ấy, nay ta ân cần, trịnh trọng vì người tuyên nói pháp môn Tam muội này, nó tạo ra công đức sâu xa, không thể nghĩ bàn được. Nên biết, nếu không có pháp ấy, không ai có thể rộng trồng thiện căn thù thắng vi diệu như vậy. Các chúng sanh được lắng nghe, có thể đọc tụng, thọ trì tu hành cho đến vì người giải nói nghĩa lý.

Lại nữa, Này Bất Không Kiến ! Nếu có các thiện nam tử, thiện nữ nhơn, tai có thể nghe Tam muội này, nên biết, các thiện nam tử, thiện nữ nhơn ấy quyết không phải là người phước mỏng, trồng ít thiện căn. Họ cũng không phải trồng các thiện căn nơi một đức Như Lai, cũng không phải trồng các thiện căn nơi hai, ba, bốn, năm đức Như Lai. Cũng không phải đối với mười,

hai mươi, ba mươi, bốn mươi, năm mươi, cho đến cũng không phải trồng các thiện căn nơi một trăm các đức Như Lai. Cũng không phải trồng các thiện căn đối với hai trăm, ba trăm, cho đến một ngàn vạn ức các đức Như Lai. Như vậy cho đến chẳng phải đối với vô lượng ức trăm ngàn na do tha, cho đến cũng chẳng phải đối với vô lượng A tăng kỳ, và vượt hơn vô lượng A tăng kỳ các đức Như Lai, trồng các căn lành, dày tập công đức mà được nghe một phần nhỏ tên của Tam muội vương báu này. Huống chi là người có thể biên chép, xem đọc, tán tụng, thọ trì, suy nghĩ ý nghĩa, như pháp tu hành, vì mọi người phân biệt giải thích.

Lại nữa, Nay Bất Không Kiến ! nếu các thiện nam tử, thiện nữ nơn ấy chỉ có thể nghe pháp môn niệm Phật Tam muội của Bồ tát này, nên biết thiện nam tử, thiện nữ nơn ấy không phải là người bạc phước, trồng ít căn lành. Nên biết, các thiện nam tử, thiện nữ nơn ấy chính là những người có đầy đủ Bồ tát thừa vậy. Vì sao ? Nay Bất Không Kiến ! nếu người nào được nghe Tam muội vương này, nên biết người ấy nương theo thứ lớp tự nhiên chứng thành A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, tận trừ tất cả các lậu.

Bấy giờ Bồ tát Bất Không Kiến bạch đức Phật :

- Bạch đại đức Thế tôn, những người đã an trụ hạnh A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề. Bạch đức Thế tôn, họ sẽ chứng Tam muội vương này chăng ?

Đức Phật trả lời:

- Nay Bất Không Kiến ! Như vậy, như vậy họ cũng sẽ chứng Tam muội vương này. Lại nữa, Nay Bất Không Kiến, thí như có loại thuốc tên là Chơn chánh. Nếu lấy thứ thuốc ấy thoa lên trên trống quân đội, trong lúc chiến đấu, dùng dùi đánh trống, giả sử trong trận có người bị tên độc, dao nhọn làm cho bị thương, nhờ sức mạnh của thuốc nên làm cho họ được bình phục, an, ổn, không có tai họa.

Đúng vậy, nay Bất Không Kiến ! Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nơn chỉ hay dùng lỗ tai để nghe một phần nhỏ tên gọi Tam muội vương này, những người ấy nhờ danh tiếng oai thần của Tam muội đều sẽ được thành tựu A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, chỉ trừ người lậu tận thân chứng.

Lại nữa, Nay Bất Không Kiến ! Thí như núi chúa Tu-Di, do bốn báu tạo thành. Nếu có chúng sanh nào đến núi ấy, liền có màu như núi. Vì sao vậy? Vì oai quang của núi ấy làm cho tất cả đều đồng một màu.

Như vậy, Nay Bất Không Kiến ! Nếu thiện nam tử, thiện nữ nhân ấy, lỗ tai mới tạm thời nghe danh hiệu Tam muội báu này, họ liền nhờ sức mạnh oai đức danh tiếng của tam muội nên tự nhiên mau thành A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề, chỉ trừ cách Phú-già-la (Bồ Đặc Già La) chánh vị lậu tận. Vì sao vậy ? Vì tam muội này có công năng thù thắng bất tư nghị.

Lại nữa, Nay Bất Không Kiến ! Thí như tất cả sông lớn, ao hồ và các dòng nước đều chảy vào biển cả, đồng một vị mặn, vì do đức lực rộng lớn của biển cả vậy.

Như vậy, Nay Bất Không Kiến ! Các thiện nam tử, thiện nữ nhân ấy chỉ có thể dùng tai nghe tên Tam muội này cho dù họ không đọc, không tụng, không thọ, không trì, không tu, không tập, không chuyên trao kẻ khác, không nói cho kẻ khác, cũng lại không thể giải thích, phân biệt rộng rãi, nhưng các thiện nam tử, thiện nữ nhân ấy đều sẽ tuần tự thành tựu A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề . Vì sao vậy ? Vì danh tiếng thù thắng, sức mạnh oai đức của Tam muội này vậy.

Lại nữa, Nay Bất Không Kiến! Nếu có các thiện nam tử, thiện nữ nhân khi nói lời thành thật, khi khéo nói, chỉ hay nói lời thành thật và khéo nói pháp môn của chư Phật, chắc chắn sẽ được khai thị, hưng khởi hay làm lợi ích rộng lớn các thế gian, đó gọi là nói lời thành thật, đó gọi là khéo nói.

Nay Bất Không Kiến ! Nếu thiện nam tử, thiện nữ nhân nào hay được chánh ngôn và thiện thuyết, nhất định vị ấy sẽ được vô lượng vô biên vượt qua a tăng kỳ đại công đức tụ, bất khả tư nghị, huông chi công đức tụ do kẻ ấy có thể khéo nói pháp môn niệm Phật tam muội của Bồ Tát này.

Nay Bất Không Kiến ! giả sử vô lượng vô biên hằng hà sa Bồ tát ma ha tát, lại trải qua vô lượng vô biên hằng hà sa số kiếp tu hành bố thí, không bao giờ ngừng. Ta có thể nói rằng: Công đức mà các vị ấy đạt được là bất khả tư nghị. Nay ta lại vì người phân biệt rộng rãi. Nếu lại có một Bồ tát ma ha tát hay nghe, thọ trì pháp môn niệm Phật Tam muội này, hoặc đọc tụng, hoặc thọ trì, hoặc tu hành một phần nhỏ, hoặc luận thuyết một phần nhỏ, công đức đạt được so với công đức bố thí ở trước không thể thí dụ, không thể đo lường, không thể tính toán, không thể toán số, không thể tuyên thuyết được. Huông chi vị ấy có thể nghe rồi thọ trì, tu hành, diễn thuyết đầy đủ thì công đức ấy có so lường được sao?

Bấy giờ đức Thế tôn vì làm sáng lại nghĩa này nên nói kệ tụng :

- Ta nhớ xưa kia vô lượng kiếp

Có Phật Thế tôn Ương Kỳ La

Tất cả thế gian đều quy y

Đầy lòng đại bi nói diệu pháp

Những điều Ngài thấy đều biết hết

Quá khứ, vị lai thấy rõ ràng

Cũng hay thông đạt việc hiện tại

Thấy bình đẳng những điều nhiệm mầu

Trí huệ chư Phật khó nghĩ nghĩ

Xót thương chúng sanh nên mới thuyết

Chúng sanh ngu si, khổ bức bách

Thấy chúng sanh khổ, khởi lòng thương

Khi ấy Như Lai có như vậy

Chín mươi chín ức chúng Thanh văn

Đều được tự tại, hết tái sanh

Cùng nhau vây quanh vua chánh pháp

Đông Bắc thành ấy có khu rừng

Đầy đủ trang nghiêm tên Vô Úy

Đại Tiên Như Lai sống ở đó

Gồm cả ức vị A la hán

Vua Chuyển luân Thiện Quán Tác

Chuẩn bị xe báu tự ra thành

Vô lượng chúng thần dân vây quanh

Tất cả chúng sanh đều ưa mến

Vua thấy Thế tôn tâm vắng lặng

Thân miệng thanh tịnh, căn đều phục

Đầy đủ các oai nghi thắng diệu

Vua Thiện Quán càng thêm cung kính

Vua liền đi đến chỗ đức Phật

Đầu mặt đánh lễ chân Thế tôn

Cung thỉnh đức Phật thọ cúng dường

Thế tôn chấp nhận nên im lặng

Vua thấy Như Lai đã chấp thuận

Liền bảo các dân chúng trong thành

Soạn đủ vật cúng dường vi diệu

“ Ta muốn dâng cúng Phật Ương Kỳ “

Mọi vật đầy đủ, vua đến mời:

“ Mong Phật thương xót, nay đúng thời

Đại sư Thế tôn và thánh tăng

Nay nhận con bữa cơm đạm bạc “.

Như Lai Ương Kỳ đến phó hội

Biển công đức lớn, thần thông rộng

Làm vô lượng ngàn ức ánh sáng

Chiếu khắp mười phương các cõi Phật

Mỗi luồng ánh sáng biến vô lượng

Trăm ngàn ức số bông sen lớn

Vi diệu, tươi sáng người ưa thích

Đề sanh các thiện căn chúng sanh.

Này Bất Không Kiến, biết các hoa

Đều hóa hình tượng các Như Lai

Nhớ nghĩ hiện tiền người chiêm ngưỡng

Mười phương đồng thuyết pháp như vậy :

Các hành vô thường cũng thật khổ

Lại nói vô ngã, rất yếu kém

Kết cuộc phá hoại, không kiên cố

Ai bảo người trí sanh tham trước

Các hành thiêu đốt như lửa dữ

Nung nấu, hãy hừng khó chịu nổi.

Thế tôn Ương Kỳ thuyết như vậy

Phật vì chúng sanh sanh nhàm chán
Chư thiên thấy đại thần thông này
Trăm ngàn âm nhạc cùng lúc tấu
Hương hoa tự nhiên lại rơi xuống
Lạ thay, hy hữu khó nghĩ nghĩ
Đức vua thấy thần biến của Phật
Bày vật cúng dường không kể xiết
Bậc tứ thiên hạ tôn trọng này
Vứt bỏ ngũ dục như cỡi dế
Trước Phật cạo tóc, mặc cà sa
Liên đó thưa hỏi định vi diệu
Thường trụ những pháp thù thắng gì
Trượng phu hay nhập cửa Tam muội?
Thế Tôn Ương Kỳ nói như vậy :
Trụ vào hai pháp khéo tư duy
Sẽ tự chứng thiên vi diệu này
Được bất tư nghị, vui tối thượng
Vua nhờ đức Phật nói lời thật
Hết sức hoan hỷ tập định này
Thường nhớ Bồ đề cũng như Phật

Liên nhận tôn hiệu Thượng Liên Hoa

Ai hay tín thọ lời Như Lai

Đôi với kinh điển không còn nghi

Vào cảnh giới Phật, pháp môn sâu

Tự nhiên nhập được Tam muội này

Nếu nghe thật tế, không nghi sợ

Với pháp cũng không tưởng ngã nhân

Siêng nhớ Xa Ma Tha, Tỳ Bà Xá

Nghĩ sâu, biết thiền cao như vậy

Trụ nơi tâm quý và cung kính

Thường nên tu tập các chánh cần

Biết ác rồi, sanh tâm hổ thẹn

Chúng Tam muội vương đâu có lâu

Hằng quán các pháp không thấy tăng

Cũng tự không thấy các pháp diệt

Thấy tất cả pháp như hư không

Bậc trí Bồ tát thông đạt vậy

Các pháp chẳng hưng cũng chẳng tán

Bỏ tánh thanh tịnh thường vắng lặng

Biết tất cả pháp như giấc mộng

Người thấy như vậy đạt Tam muội
Với họ không khởi tướng sai biệt
Vốn không thấy diệt cũng không sanh
Giống như bóng nắng và gương ảnh
Hay thấy như vậy được Tam muội
Pháp tướng bình đẳng, không cao thấp
Cũng không còn, mất và giỏi, kém
Giống như tiếng, bóng và huyễn hóa
Người thấy như vậy chứng Tam muội
Các pháp vắng lặng không hơn kém
Không thấy ngoại tướng và nội tâm
Không có thành tựu lại vô danh
Người thấy như vậy chứng Tam muội
Tỳ kheo chuyên tâm quán như vậy
Đầu, giữa, cuối đêm thường tư duy
Lãnh thọ lời dạy nơi đức Phật
Không lâu sẽ chứng Tam muội này
Khi sắp chứng được Tam muội này
Đối với Bồ đề không khuyết giảm
Cũng thấy mười phương tất cả Phật

Công đức cúng dường đại chúng sanh
Hơn cả sáu mươi ức trăm ngàn
Na do tha kiếp tu các hạnh
Thừa sự vô lượng các đức Phật
Sau đó mới chứng đại Bồ đề
Này Bất Không Kiến, nay nên biết
Nhà vua lúc ấy là ai vậy ?
Người trí không nên thấy ai khác
Phật Liên Hoa Thượng chính Thiện Quán.
Nay ta dạy bảo cho các người
Tất cả thế gian, chư thiên, nhân
Muốn biết cùng tận nguồn Phật pháp
Nên nhớ sớm tịnh Tam muội này
Sẽ được đại tập các công đức
Không thể tính số, khó so lường
Muốn được niềm vui bất tư nghị
Trước phải tịnh tu Tam muội này
Nếu muốn thấy hết tất cả Phật
Hiện tại, vị lai và mười phương
Hoặc lại cầu chuyển diệu pháp luân

Trước cũng tu tập Tam muội này
Nếu muốn tròn đầy các tướng tốt
Đầy đủ vẻ đẹp thật trang nghiêm
Và cầu chuyển sanh nhà thanh tịnh
Trước phải thọ trì Tam muội này
Này Bất Không Kiên, các chúng sanh
Muốn xa lìa gặp các ác đạo
Nếu muốn biết rõ lúc hạ sanh
Phải thường tán tụng Tam muội này
Họ đâu cúng dường một đức Phật
Cũng đâu hai, ba và bốn, năm
Cho đến số ức na do tha
Mới được nghe Tam muội quý này
Họ cúng chư Phật số hằng sa
Để chúng Vô thượng đại Bồ đề
Những điều mong muốn đều đạt được
Mới được nghe Tam muội quý này
Họ cúng vô lượng trăm đức Phật
Quá khứ đã trông các thiện căn
Thường sanh tâm hoan hỷ kính trọng

Mới được nghe Tam muội quý này
Họ thờ vô lượng ngàn đức Phật
Thiên trung thắng thiên hay phóng quang
Siêng năng tu tập không mệt mỏi
Rồi mới tán tụng kinh Tam muội
Họ thấy vô lượng ức đức Phật
Vô biên tịnh quang như mặt trời
Tu mãi tất cả các thiện căn
Rồi mới nghe điệu Tam muội
Lại như chiến trường ở thế gian
Trong đó nhiều người bị độc hại
Hoặc họ nghe qua tiếng trống thuốc
Các độc tiêu trừ, được an lạc
Nêu ai khi nói Tam muội này
Hoặc họ được nghe định cao này
Oai lực Tam muội chúng Bồ đề
Họ chẳng phải lậu tận, chánh vị
Định công đức họ bằng Tu Di
Nêu ai khi chúng vô dị tướng
Hoặc họ hay đến chỗ hòn núi

Liên giống sắc núi khó phân biệt
Nếu ai được nghe tiếng Tam muội
Vượt hơn các định như biển cả
Nhờ sức oai đức Tam muội này
Họ chúng Bồ đề không còn nghi
Như các dòng nước đổ vào biển
Sông lớn, sông nhỏ và ao hồ
Đều đồng một vị, khó phân biệt
Chúng cũng như vậy, vô dị tướng
Nếu ai khi nghe Tam muội này
Liên nhớ tất cả Phật mười phương
Oai lực Tam muội lên chánh giác
Họ đâu thân chúng Phú-già-la (Bồ đặc)
Nêu các Bồ tát chỉ bồ thí
Trải qua vô biên hằng sa kiếp
Cúng dường mười phương tất cả Phật
Dưới đến các pháp giới các chúng sanh
Như vậy nhiều kiếp hành bồ thí
Công đức đạt được tuy nói nhiều
Vẫn không bằng nói Diệu định môn

Khởi một niệm từ cứu tất cả

Khéo nghĩ Tam muội như từ mẫu

Thánh đức rực sáng khó độ lượng

Người trí có hay một lòng cầu

Sẽ mau thành Phật đầy tự tại.

---000---

14.PHẨM NÓI VỀ TU TẬP TAM MUỘI

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến bạch đức Phật:

- Bạch Thế tôn, Bồ tát ma ha tát có đầy đủ bao nhiêu pháp mới có thể nhập vào pháp niệm Phật Tam muội này ?

Đức Phật bảo Bồ tát Bất Không Kiến :

- Nay Bất Không Kiến, nếu các Bồ tát ma ha tát có đầy đủ ba pháp liền có thể nhập vào pháp niệm Phật Tam muội này. Những gì là ba ? - Một là đầy đủ thiện căn không tham. Hai là đầy đủ thiện căn không sân, ba là đầy đủ thiện căn không si. Nếu Bồ tát có thể đầy đủ ba thiện căn này liền được thành tựu sáu ba la mật. Song, Bồ tát ma ha tát đó nhờ hay trụ thiện căn không tham ấy mà thường bố thí, đầy đủ thành tựu Đàn ba la mật, nên lúc sanh ra thường được nhà cửa giàu có, của cải đầy đủ, cần gì cũng có, vĩnh viễn xa lìa bần cùng, có đại oai đức, có đại thế lực. Tâm vị ấy rộng lớn, không có nhỏ nhoi, tự nhiên nhiếp phục được bất thiện căn tham, vì hay đầy đủ các phước đức, nên chúng sanh nhìn thấy không ai không tôn kính. Phạm nói ra điều gì, mọi người đều tin tưởng thực hành, không dùng nhiều sức mà được Tam muội này, mau chóng thành tựu A nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

Lại nữa, vị Bồ tát kia nhờ đối với thiên, nhân, các chúng sanh ở tất cả thế gian mà không có tâm sân hận, bực tức. Nhờ hay đầy đủ thiện căn không sân nên thường trụ Thi ba la mật, Sằn đề Ba la mật, hay đầy đủ sung mãn Nhẫn ba la mật rồi, nên hoặc gặp sự mắng nhiếc, hủy báng, roi đánh, gậy phang, cắt đứt chân tay, hút tủy, đập óc, tất cả các sự khổ thay nhau bức bách,

nhưng vị ấy vẫn không tức, không giận, không nhuế, không sân, lúc ấy trừ diệt bất thiện căn sân, khởi tâm đại từ bao trùm tất cả loài chúng sanh, lúc sanh ra không lìa chư Phật Thế tôn, thức hay ngủ thường an ổn, thiên thần che chở, đao gậy không hại được, độc dược không thể trúng, lửa không thể cháy, nước không thể chìm, thường được đầy đủ sự ẩm thực, thuốc thang, y phục, ngọc cụ, các thứ vật dụng. Tất cả thiện nhơn ở thế gian nhìn thấy đều khen là đẹp, không lâu liền có thể chứng Tam muội này, sẽ có thể mau thành A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề .

Lại nữa, vị Bồ tát ấy nhờ hay đầy đủ thiện căn vô si nên mãi mãi tu tập Xa ma tha, Tỳ bà xá na, đầy đủ phương tiện khéo hay đoạn trừ bất thiện căn si, thành tựu trí tuệ, thậm thâm vi diệu, đối với tất cả pháp phân minh rõ ràng, với các môn dị luận không bị chướng ngại. Nếu có người vấn nạn, biện luận, giải thích không nghỉ ngơi.

Này Bất Không Kiến! Đó là Bồ tát ma ha tát đầy đủ chứng Tam muội này sẽ có thể mau thành A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề .

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Bồ tát ma ha tát lại có ba pháp có thể nhập Tam muội, lại có thể mau thành A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề . Những gì là ba ?

1/ Quán tất cả hành là vô thường, biết như thật.

2/ Quán tất cả hành là khổ, biết như thật

3/ Quán tất cả pháp là vô ngã, biết như thật

Nếu Bồ tát hay quán như vậy, không lâu liền có thể nhập Tam muội này.

Này Bất Không Kiến! Đó là Bồ tát ma ha tát đầy đủ ba pháp có thể chứng Tam muội, cũng mau thành tựu A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề .

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Bồ tát ma ha tát lại có ba pháp có thể nhập Tam muội, cũng có thể mau chứng A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề . Những gì là ba ?

1/ Tu các hạnh cúng dường với đức Như Lai hiện tại, hoặc sau khi đã diệt độ, đúng thời cúng dường xá lợi các đức Phật, hoặc dùng các thứ hương hoa thượng diệu và dùng các vòng hoa, hương thoa, hương bột, đốt các hương

thơm, đốt đèn, phượng, dù, lọng báu, âm nhạc... nếu tự cúng dường hoặc bảo người khác, thường phát thệ nguyện : “ Nguyện cho con lúc sanh, nhờ thiện căn hạnh nguyện cúng dường này, khiến cho con mau được pháp niệm Phật Tam muội, cũng sẽ chứng đắc A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề “.

2/ Đối với Phật hiện tại hay đã nhập Niết- bàn, tán thán công đức chân thật của Như Lai, hoặc giới, hoặc định, hoặc trí tuệ, hoặc giải thoát, hoặc giải thoát tri kiến, hoặc oai nghi, hoặc thần thông, hoặc biện tài, hoặc không tranh cãi, hoặc từ bi, hoặc hỷ xả và các pháp công đức khác của Thế tôn, đều thường tán thán, cũng phát thệ nguyện : “ Nguyện cho con từ nay tán thán chư Phật công đức đã được, phước tu đã được nhóm các thiện căn này, sẽ khiến cho con được niệm Phật Tam muội, lại hay mau thành đạo quả vô thượng “.

Này Bất Không Kiến ! Đó là Bồ tát ma ha tát thành tựu ba pháp (?) hay nhập Tam muội, cũng hay mau thành A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề .

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Bồ tát ma ha tát lại có ba pháp không lâu sẽ có thể thành tựu Tam muội, cũng sẽ mau chóng chứng A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề . Những gì là ba?

1/ Nếu các Bồ tát ma ha tát, hoặc từ chỗ tất cả chư Phật Thế tôn nghe công đức chơn thật của Tam muội này, hoặc chỉ nghe tên gọi của Tam muội, liền tự suy nghĩ : “ Như chư Phật Như Lai Ứng đẳng chánh giác ở thời quá khứ, bốn hạnh Bồ tát, lúc cầu Bồ đề các ngài đều cầu Tam muội như vậy cho nên nghe đến Tam muội này liền sanh tùy hỷ. Hôm nay con vì đại Bồ đề, cũng phải cần cầu Tam muội như vậy. Nhờ thành tựu đầy đủ lợi ích lớn, cho nên nay con nghe đến danh tự công đức của Tam muội này, hết sức tùy hỷ. Đó gọi là đầy đủ pháp tùy hỷ thứ nhất.

2/ Như tất cả chư Như Lai Ứng đẳng chánh giác ở thời vị lai vì cầu Bồ đề, lúc hành Bồ tát, tu Tam muội này, vì lợi ích lớn cho nên nay con nghe Tam muội này cũng sanh tâm tùy hỷ. Đó gọi là pháp tùy hỷ đầy đủ thứ hai.

3/ Như hiện tại có mười phương vô lượng vô biên các đức Như Lai Ứng đẳng chánh giác hiện sống ở đời, đã độ các hữu, đã nhổ sạch căn bản tập khí, đoạn diệt ngôn ngữ, xa lìa giác quán, chứng định sâu xa, đầy đủ đại từ bi, cũng như vào thuở xưa, lúc tu hạnh Bồ tát, nghe được Tam muội này đều sanh tâm tùy hỷ. Nay con đã được nghe Tam muội này sao mình lại không

sanh tâm tùy hỷ ? Khi nghĩ như vậy liền sanh tâm hết sức tùy hỷ. Đó gọi là đầy đủ pháp tùy hỷ thứ ba.

Này Bất Không Kiến ! Đó là Bồ tát ma ha tát thành tựu đầy đủ ba thứ tùy hỷ, đã đạt được các căn lành và công đức, nguyện cùng chúng sanh đồng chứng Tam muội, cũng mau thành tựu A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề .

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Nếu các thiện nam tử, thiện nữ nơn, khi đối với Tam muội này sanh tâm tùy hỷ, công đức đạt được hết sức to lớn, vô lượng vô biên không thể nói được. Nay ta vì họ dẫn chứng các thí dụ, khai thị một phần nhỏ, khiến họ biết được.

Này Bất Không Kiến ! Như ba ngàn đại thiên thế giới này, trong đó có cát của các sông Hằng, nếu ai lấy cát của các sông Hằng ấy dồn lại một chỗ, sau đó với đồng cát vĩ đại ấy, lấy từng hạt cát một tán thành bụi nhỏ, rồi đem một hạt bụi của cát này qua hằng hà sa thế giới, lại còn trải qua vô lượng vô biên a tăng kỳ bất khả tư nghĩ, không thể đo, không thể lường, hằng hà sa các thế giới, sau đó mới đặt một hạt bụi. Như vậy thứ lớp, tất cả bụi cát cùng khắp thế giới thấy đều rải khắp.

Này Bất Không Kiến ! Ý người thế nào ? Giả sử người thế gian ấy luôn luôn có thể biết được một phần nhỏ về số thế giới ấy chăng?

Bồ tát Bất Không Kiến thưa :

- Không biết, thưa Thế tôn.

Đức Phật bảo:

- Hãy để việc ấy lại. Giả sử có vị toán sư thông minh, trí tuệ bậc nhất ở thế gian, đem hết trí lực và dùng toán thuật có thể đo lường, có thể quán sát mà có thể biết được con số thế giới chăng?

Bồ tát Bất Không Kiến thưa :

- Không được, thưa Thế tôn.

Đức Phật bảo:

- Những điều ta thấy hiện nay chỉ có Thượng tọa Xá Lợi Phát và các Bồ tát ma ha tát Bất thời chuyển địa mới có thể hiểu được đôi phần mà thôi.

Đức Phật dạy:

- Này Bất Không Kiến ! Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nơn chắt đầy bảy báu và các vật dụng trên các thế giới đem cung cấp cho tất cả chúng sanh. Này Bất Không Kiến, ý người thế nào? Những người ấy cúng dường, thực hành bố thí như vậy, công đức đạt được có nhiều không?

Bồ tát Bất Không Kiến thưa :

- Rất nhiều, bạch Thế tôn! Thật vô lượng, bạch Thế tôn.

Đức Phật dạy :

- Này Bất Không Kiến ! Ta lại nói với người, các thiện nam tử, thiện nữ nhân ấy tuy có thể dùng các vật dụng bảy báu tràn đầy trên tất cả thế giới, cúng thí tất cả chúng sanh, công đức tuy lớn nhưng vẫn không bằng các thiện nam tử, thiện nữ nhân ở trước đạt được công đức nhờ nghe tên gọi Tam muội bảo vương này, phát khởi ba thứ tùy hỷ, tâm thế nguyện hồi hướng A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề. Vì sao vậy ? Này Bất Không Kiến, Vì ba thứ ấy do đa văn sanh ra. Sự đa văn ấy là nhờ chánh thuyết mà khởi. Này Bất Không Kiến, nhờ có chánh thuyết nên hay sanh tất cả thiện căn, chính là Tam muội này vậy.

Những Tam muội gì hay sanh tất cả thiện căn? Đó là sự niệm Phật Tam muội của Bồ tát này. Vả lại, cái hay sanh tất cả thiện căn cũng tức là chánh thuyết. Sao gọi là chánh thuyết ? Nghĩa là khi chánh thuyết thì khéo nói vậy. Vì nghĩa ấy, công đức đạt được của ba thứ tùy hỷ ấy, so với người mong bố thí cầu phước không thể đo lường, không thể so sánh được.

Lại nữa, này Bất Không Kiến ! Ta nhớ thuở xưa, trải qua vô lượng a tăng kỳ, lại qua vô lượng a tăng kỳ kiếp, bấy giờ có thế giới tên là Động Bất Động. Thế giới ấy có đức Phật hiệu là Như Lai Bảo Sơn Trang Nghiêm, bậc Ứng cúng Đẳng chánh biến tri, Minh hạnh túc, Thiện thế, Thế gian giải, Vô thượng sỹ, Điều ngự trượng phu, Thiên nhân sư, Phật Thế tôn xuất hiện ở đời, được đại tự tại điều phục tất cả, đầy đủ giải thoát, đã đến bờ kia vĩnh viễn, tối thượng, tối diệu, tối thắng, không ai bằng, hay làm chỗ nương tựa lớn cho chúng sanh, hay làm chỗ che chở lớn cho chúng sanh, hay trị các

bệnh phiền não cho chúng sanh, thông đạt ba đời, chẳng có gì mà không hiểu biết, lấy pháp tự chứng thuyết cho chúng sanh. Pháp ngài nói, phần đầu, phần giữa và phần cuối đều thiện, ý nghĩa sâu xa, lời lẽ xảo diệu, thuần nhất không xen tạp, đầy đủ tướng phạm hạnh thanh bạch. Ngài vì các chúng sanh thường thuyết pháp như vậy.

Khi ấy đức Bảo Sơn Như Lai, bậc Ứng đẳng chánh giác, sống trong một thành của nhà vua, thành ấy tên là Phục Oán, cùng với ba mươi ức na do tha trăm ngàn đại chúng Thanh văn đều là bậc hữu học, đang có điều tu tập, đang có điều đoạn trừ, đang có điều chứng đắc, thọ lãnh trời và người ở thế gian cúng dường.

Này Bất Không Kiến ! Bấy giờ đức Như Lai Bảo Sơn từ Tam muội ra, nghĩ như vậy : “ Nay ba mươi ức na do tha trăm ngàn Thanh văn của ta ở đây đều là bậc hữu học, việc cần làm chưa xong, chưa đến bị nạn. Nay ta nên vì họ như pháp mà thuyết, khiến cho tất cả mau được lậu tận.

Này Bất Không Kiến! Bấy giờ đức Phật bảo Sơn Trang Nghiêm rộng hiện việc đại thần thông như vậy : khiến cho ba ngàn đại thiên thế giới thấy đều bốc khói, lửa cháy bùng bùng.

Này Bất Không Kiến! Khi ấy chúng Thanh văn kia thấy đức Như Lai rộng hiện đại thần thông như vậy nên tất cả mọi người đều hoan hỷ vui mừng, giống như Tỳ kheo nhập đệ tứ thiên, thân tâm của chúng Thanh văn khoái lạc cũng giống như vậy.

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Bấy giờ đức Phật vào trong đêm yên tịnh, hiển thị việc thần thông như vậy xong, liền bảo chúng Thanh văn rằng :

- Này các Tỳ kheo! Các người hãy nên quán ba ngàn đại thiên thế giới này toàn là khói bốc lên, lại còn lửa dữ đốt cháy bùng bùng.

Này các Tỳ kheo! Tất cả các hành là vô thường cũng như vậy. Này các Tỳ kheo! Tất cả các hành là khổ cũng như vậy.

Này các Tỳ kheo! Tất cả các pháp là vô ngã và ngã sở, không có chắc chắn, hư vọng không thật, có thể bị phá hoại, đều là tướng diệt tận.

Này các Tỳ kheo! Nay ta nói tóm lược về tất cả các hành, cho đến tất cả phải buông xả, chớ đăm trước, hết sức nhàm chán, thì tự nhiên được giải thoát.

Này Bất Không Kiến! Khi ấy ba mươi ức na do tha trăm ngàn chúng Thanh văn ấy nhờ đức Như Lai thuyết pháp như vậy, giáo giới như vậy nên đều được lậu tận, thông đạt các pháp, đối với trong các pháp không bị trở ngại, khéo đứng trong các pháp mà vượt các lưới nghi. Họ đối với bậc giáo sư đã nghe, thọ pháp xong, đối với trong các pháp hoàn toàn không sợ hãi, phát lên tiếng nói lớn rằng:

- Như vậy, thưa Bà Già Bà, như vậy, thưa Thế tôn, các hành là vô thượng. Như vậy, thưa Thế tôn, các hành là khổ. Như vậy, thưa Thế tôn, các pháp là tạm trú. Như vậy, thưa Thế tôn, các pháp bị phá hoại, không thể nương tựa. Như vậy, thưa Thế tôn, các pháp bị đốt cháy giống như cây cỏ và vách đá. Như vậy, thưa Thế tôn, tất cả các hành cho đến có thể buông, có thể xả, có thể chán, có thể thoát.

Này Bất Không Kiến! Bây giờ đức Như Lai Bảo Sơn trang nghiêm dùng sự thân thông như vậy, dùng sự thuyết pháp như vậy, dùng sự giáo giới như vậy, thị hiện ba thứ, giáo hóa các chúng Thanh văn khiên nhập vào ba giải thoát môn là : không, vô tướng, vô nguyện. Lại có ba mươi ức na do tha trăm ngàn các chúng Bồ tát đều sẽ thành A nậu đa la tam miệu tam Bồ Đề.

Này Bất Không Kiến ! Bây giờ đức Phật vì ba mươi ức na do tha trăm ngàn các chúng Bồ tát thuyết Tam muội bảo vương này. Hiện thị như vậy xong, ngài lại vì loài trời, loài người ở thế gian làm sự lợi ích, trải qua tám vạn bốn ngàn ức na do tha, trăm ngàn năm chuyển bánh xe chánh pháp xong, sau đó đối với vô dư Niết-bàn, ngài bát Niết-bàn.

Bây giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến bạch đức Phật :

- Đức Như Lai Bảo Sơn trang nghiêm hiện tiền giáo hóa được bao nhiêu chúng Bồ tát ? Và sau ngài diệt độ rồi chánh pháp tồn tại được bao lâu ?

Đức Phật bảo Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến :

- Này Bất Không Kiến! đối với ba ngàn đại thiên thế giới này có bao nhiêu tinh tú thì con số ấy có thể biết được. Nhưng đức Như Lai Bảo Sơn trang nghiêm Ưng Đẳng chánh giác thì số lượng ngần mớ ngài độ bao nhiêu khó mà biết được. Song, sau khi đức Như Lai ấy Bát Niết-bàn, chánh pháp tồn tại ở thế gian ngót tám mươi ức na do tha trăm ngàn năm. Tượng pháp trụ thế hai mươi ức năm. Sau đó chưa bao lâu, lại có đức Phật ra đời tên là Từ

Hạnh Như Lai Ứng đẳng chánh giác, xuất hiện ở đời, thọ mạng vô lượng, thân đức Phật cao đến một do tuần. Khi ấy thân của chúng sanh chỉ cao sáu Câu-lô-xá. Bông sen loại lớn cao mười ba do tuần, loại nhỏ cao sáu do tuần mọc cùng khắp đại địa. Nếu có chúng sanh qua lại, xoay quanh, đi đứng, nằm ngồi đều ở trên hoa sen. Thế giới lúc đó tên là Thanh Liên Hoa, mặt đất mềm mại, giống như lông dê mềm mại, chúng sanh chạm vào như diệu y cõi trời, màu sắc sáng tươi như đá vàng trắng ở cõi trời Đao Lợi. Các chúng sanh ở đó cảm thọ sự khoái lạc cũng như cung trời Tha Hóa Tự Tại. Các chúng sanh ấy muốn vượt qua biển Đông chỉ khoản một chớp mắt, một hơi thở là đến bờ bên kia. Qua biển phía Nam, Tây, Bắc cũng nhanh như vậy. Các chúng sanh đó khi cần gì cứ nghĩ đến là có liền.

Song, đức Từ Hạnh Như Lai lúc mới thành đạo, mặt đất rộng lớn đến tận ranh giới bốn biển. Lúc ấy mặt đất rộng rãi, bằng phẳng ngót tám mươi ức na do tha trăm ngàn do tuần. Các chúng Thanh văn rất đông, các A La Hán phần lớn ngày ăn một bữa, chỉ trừ thị giả A-Nan và Kim Cang Mật Tích, A Tư Đà ... Lại có tám mươi na do tha các chúng đại Bồ tát ma ha tát, tất cả đều trụ ở địa vị Bất thối. Các Bồ tát ấy đã thừa hỏi đức Phật về pháp môn diệu định thậm thâm, song đức Thế tôn Từ Hạnh khi vì các Bồ tát khai phát, hiển thị pháp môn sâu xa, đức Thế tôn Từ Hạnh chỉ phát ra một âm thanh, liền nói kệ này :

- Nếu ai phương tiện cầu xuất gia

Phải nên một lòng nghĩ diệu pháp

Chắc chắn phá hoại quân ác ma

Giống như Hương tượng phá nhà cỏ

Ai mong mau thành đại Bồ Đề

Nên thường thuyết pháp cho thế gian

Nếu muốn thanh tịnh tối thắng địa

Thích Tam muội này sẽ thành công.

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐĂNG

BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

Hết tập chín

--- o0o ---

Quyển Thứ Mười

PHẨM NÓI VỀ TU TẬP TAM MUỘI (tiếp theo)

Bấy giờ đức Như Lai Từ hạnh đại hóa sắp kết thúc, có một Tỳ kheo tên là Thọ Vương, rộng vì các chúng sanh nói về Tam muội này, chỉ dạy làm cho họ được lợi ích vui vẻ. Đối với đức Như Lai Ứng cúng, Đấng chánh giác ấy, sau khi diệt độ, vào thời chánh pháp có một vị Chuyên Luân Vương tên là Thiên Chủ, đầy đủ oai đức, có đại thần thông, bảy báu, xe vàng, dùng chánh pháp để cai trị.

Này Bất Không Kiến! Vua Thiên Chủ ấy sống trong một thành lớn tên là Nhân Đà La Bạt Đế (đời Tùy gọi là Thiên chủ thành, cũng gọi là Đế Tràng) ngang dọc bằng phẳng mười hai do tuần. Thành ấy lầu quán, đại điện, trong ngoài đều làm bằng bảy báu đủ màu sắc. Lại dùng mái hiên bằng vàng che lên trên thành.

Này Bất Không Kiến! bốn mặt của thành ấy đều có ba cửa. Nếu nói các sự trang nghiêm của thành ấy thì như ta đã nói về đại thành Thiện Trụ của vua Tinh Tân Lục, trang nghiêm hoa lệ, thù diệu ở trên, không sai khác gì cả.

Này Bất Không Kiến! Sau đó một thuở, lúc trời sắp sáng, vua Thiên Chủ vẫn còn ngủ say chưa tỉnh giấc, có vị trời Tịnh Cư giáng xuống cung vua, làm cho vua thấy mộng. Ngay trong giấc mộng ấy, vị trời nói cho vua nghe về danh tự pháp môn niệm Phật Tam muội này rằng :

- Này đại vương! Ngài nên cầu pháp niệm Phật Tam muội này. Vì sao vậy? Nếu các Bồ tát Ma ha tát có thể được thành tựu Tam muội này, thường không xa lìa các đức Phật Thế tôn cũng như đối với văn tự, chương cú, âm thanh, ngữ ngôn của thế gian và xuất thế gian, thấy đều biết rõ, đầy đủ biện tài, tự nhiên mau thành A nậu đa la tam miệu tam Bồ Đề.

Này Bất Không Kiến! Khi vua Thiên Chủ mộng thấy vị trời xong, liền thức giấc, thưa với vị thiên ấy rằng :

- Chư thiên và loài người đối với Tam muội như vậy ai có thể thọ trì được?

Vị trời đáp :

- Này đại vương, ngài không nghe sao? Hiện nay có vị Tỳ kheo tên là Thọ Vương, hiện có thể thọ trì Tam muội như vậy, Vị ấy rộng vì thế gian phân biệt diễn thuyết làm lợi ích tất cả đại chúng người, trời.

Bất Không Kiến! Khi vua thiên Chủ ấy đang được nghe tên của Tam muội này liền có thể thọ trì, tư duy, quán sát, đồng thời cũng đọc nhớ tên của vị Tỳ kheo ấy. Khi đêm đã qua, lúc trời rạng đông, nhà vua bỏ bốn thiên hạ, xe vàng, ngôi vua, nhà vua cũng bỏ tám mươi ức trăm ngàn na do tha quyền thuộc, thị nữ, hoàng hậu, cung phi ở hậu cung. Lại vứt bỏ hết các dụng vui chơi ngũ dục, chính là nhờ Tam muội vương này vậy.

Lúc ấy nhà vua cùng chín mươi sáu ức trăm ngàn na do tha chúng sanh cầu xin xuất gia với vị Tỳ kheo ấy.

Này Bất Không Kiến! Lúc bảy giờ Tỳ kheo Thọ Vương cùng với bốn bộ chúng thiên long, Dạ xoa và người, không phải người ... vây quanh. Lại có chín mươi ức chư thiên ở Dục giới đứng hai bên để nghe pháp. Lại có tám mươi na do tha các chúng Bồ tát ở phía trước khen ngợi Tam muội vương này, phân biệt giải thích, nêu rõ nghĩa lý.

Vua Thiên Chủ đi đến đạo tràng ấy xong, liền dùng các thứ trân bảo tung lên trên Tỳ kheo, sau đó mới lấy năm vốc gieo xuống đất, một lòng đánh lễ dưới chân vị Tỳ kheo ấy. Lại dùng tám mươi hộp báu, mỗi hộp đều chứa một hộc bỏ đầy kim hoa tung lên trên. Lại dùng thiên hoa : đó là hoa Ưu bát la, hoa Bát đầu ma, hoa Câu vật đầu, hoa Phân đà lợi, hoa Mạn đà la, hoa Ma ha mạn đà la rải lên trên Tỳ kheo. Lại dùng các hương thơm cõi trời. Đó là : hương thiên trầm thủy, hương Đa già la, hương Đa ma la bạt, Ngưu đầu chiên đàn, hương bột hắc trầm thủy chiên đàn... tung rải lên trên Tỳ kheo, rộng bày các việc cúng dường như vậy xong, sau đó mới xin làm đệ tử của vị Tỳ kheo ấy.

Ngày ngày hôm đó, nhà vua cùng chín mươi sáu ức trăm ngàn na do tha quân thân, nhân dân ở trước vị Tỳ kheo cạo bỏ râu tóc, mặc áo cà sa, chấn đờ, xuất gia để cầu diệu Tam muội này.

Sau đó, Tỳ kheo Thiên chủ thường được cùng với chín mươi sáu ức na do tha trăm ngàn Tỳ kheo quyển thuộc thân cận cúng dường hằng hà sa các đức Phật Thế tôn, cũng đều vì thắng Tam muội này.

Này Bất Không Kiến! Bây giờ Tỳ kheo Thiên Chủ ấy, trải qua tám mươi bốn ức do tha trăm ngàn năm, dùng các thứ phẩm vật cúng dường Tỳ kheo Thọ Vương để cầu Tam muội, đọc tụng, thọ trì, như lời dạy mà tu hành, dạy các đệ tử không bao giờ giải đãi. Lại nữa, đại chúng Tỳ kheo quyển thuộc của vua đồng mãnh, tinh tấn, cũng không có tâm mệt mỏi.

Này Bất Không Kiến! Tỳ kheo Thiên chủ cùng với quyển thuộc, đối với pháp sư Thọ Vương sanh tâm tôn trọng, khởi các tư tưởng Phật, nghe nói diệu pháp, một lòng thọ trì, luôn luôn thọ trì, luôn luôn tinh tấn như lúc đầu, không bao giờ dùng nghĩ, ở chỗ Tỳ kheo Thọ Vương họ thấy đều thành tựu, chín mươi một ức trăm ngàn Tỳ kheo hành Bồ tát hạnh, trụ địa vị không thối chuyển, sau đó mới diệt độ, các quyển thuộc của ngài cũng đều mạng chung.

Khi ấy lại có đức Phật tên là Diêm Phù Tràng Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác xuất hiện ở đời. Tỳ kheo Thiên chủ cùng với quyển thuộc lại đối với đức Như Lai Diêm Phù Tràng Ứng cúng, Đẳng chánh giác, cần cầu, thưa hỏi, như kinh điển Tam muội thậm thâm này mà đọc tụng, thọ trì, suy tư nghĩa lý, như lời dạy mà tu hành, giải thích cho người khác, làm lợi ích tất cả trời người của thế gian, vì mục đích để chứng Vô thượng đại Bồ đề.

Lại nữa, Tỳ kheo Thiên Chủ vì thắng Tam muội Vô thượng này nên rộng phân biệt, nói kinh điển sâu xa mà chư Phật đã nói, trải qua ba ngàn kiếp, sau đó mới thành Phật. Lại hay giáo hóa vô lượng đại chúng đều được thành tựu, rất ráo an trụ địa vị bất thối chuyển, đều thọ ký quả vị A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề .

Đức Phật bảo:

- Này Bất Không Kiến! Nay ngươi nên biết, vua Thiên Chủ lúc ấy là ai khác chăng? Nay chính là đức Như Lai tối thượng hạnh, bậc Ứng cúng, Đẳng chánh giác vậy. Cho nên nay ngươi không nên nghi hoặc.

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Người nên một lòng tư duy, quán sát Tam muội vương này, xem thử thiện căn sâu hay cạn, công đức nhiều hay ít? Nay ta vì người nói một phần nhỏ : “ Nếu vô lượng vô biên ức na do tha trăm ngàn chúng sanh ở thế gian này, tai có thể chỉ nghe tên của Tam muội này, thì đương lai nhất định thành Đẳng chánh giác, hưởng chi đại chúng Bồ tát ma ha tát này thân cận ở trước ta hoặc ở sau ta, nghe ta rộng nói về Tam muội vương này, họ hoặc đọc tụng, hoặc thọ trì, hoặc suy nghĩ ý nghĩa, hoặc tu hành, hoặc có thể xưng dương, nói rộng cho người khác nghe”.

Này Bất Không Kiến! Hoặc có Bồ tát ma ha tát trụ nơi Bồ tát thừa, nghe Tam muội này ở trong tâm, người đó cũng không lâu, nhất định sẽ thành tựu A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề .

Lại có các Bồ tát mới trụ nơi Bồ tát thừa, liền mau chứng địa vị Bất thối chuyển, cũng không còn xa đối với quả A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề .

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Thí như đêm sắp tàn, mặt trời chưa hiện ở phương Đông. Khi tướng ánh sáng mới hiện, người ở cõi Diêm Phù Đề không ai mà không hoan hỷ. Vì sao vậy? Vì họ biết không lâu nữa, mặt trời sẽ mọc, chiếu sáng rực rỡ khắp thế gian, khiến cho người ở Diêm Phù Đề đều được trông thấy, hoặc tốt, hoặc xấu, có sắc sạch, dơ, để làm việc. Như vậy, này Bất Không Kiến! Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nơn nào lỡ tai có thể nghe qua pháp niệm Phật Tam muội thì người ấy không lâu đều được thành A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề . Cho nên các người đối với Tam muội này phải có tâm quyết định, khởi lòng tin không hoại, đừng sanh quan điểm khác, chớ ôm lòng hoài nghi.

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Như lúc kiếp sắp tận, có sáu mặt trời xuất hiện ở thế gian. Như vậy tất cả đại địa của tam thiên đại thiên thế giới thấy đều bốc khói. Khi khói đã bốc lên, nên biết không bao lâu, có mặt trời thứ bảy xuất hiện, tất cả thế giới thấy đều bốc cháy. Như vậy, này Bất Không Kiến! Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nơn, hoặc đã an trụ trong Bồ tát thừa và chưa an trụ, hoặc từng nghe qua pháp niệm Phật Tam muội này, hoặc là đọc tụng, hoặc thọ trì, hoặc tư duy nghĩa lý, hoặc như lời dạy mà tu hành, cho đến hoặc có thể nói rộng cho người khác nghe. Những người ấy quyết định mau thành A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề .

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Như người cày ruộng, nếu thấy đất ướt, tay chân lấm bùn, hoặc có khi lại thấy nước vối bùn trộn lẫn. Người trí nên biết, phải tát nước liền. Cũng như vậy, này Bất Không Kiến! Nếu có thiện nam

tử, thiện nữ nơn nghe pháp môn Bồ tát niệm Phật Tam muội này, thì chánh ý thọ trì, bằng lòng tư duy, phân biệt nghĩa lý, rộng tuyên dương nghĩa lý cho người khác nghe, nên biết thiện nam tử, thiện nữ nơn ấy, không bao lâu sẽ tự thành A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề .

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Thí như có người nuốt viên kim cương, nên biết người ấy không bao lâu nữa sẽ phải bị chết. Vì sao vậy? Vì viên kim cương ấy không thể tiêu hóa được. Cũng như vậy, này Bất Không Kiến! Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nơn chỉ có thể nghe được Tam muội như vậy, hoặc lại tư duy, hay thường thân cận, hoặc cũng tu tập, hoặc hay tuyên thuyết, nên biết, thiện nam tử, thiện nữ nơn ấy không bao lâu nhất định sẽ thành A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề . Vì sao vậy?. Vì Tam muội này chính là tất cả các đức Như Lai Uùng cúng, Đẳng chánh giác của ba đời : quá khứ, hiện tại, và vị lai tư duy, tu tập, thanh tịnh, thành tựu chơn kim cương, không có hư ngụy, không thể phá hoại, lại hay giáo hóa các Bồ tát, khiến cho họ được an trụ, làm cho các Bồ tát ấy chắc chắn có thể an ổn đứng nơi Đại thừa.

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Thí như chư thiên Tam thập tam thấy vườn Hoan Hỷ đều được an lạc. Cũng như vậy này Bất Không Kiến! Tất cả Bồ tát ma ha tát ấy đều nhờ nghe danh tự của Tam muội này nên có thể mau thành A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề . Vì danh tự pháp môn Tam muội này từ xưa chư Phật đã tán thán, nói rộng cho mọi người, giải thích nghĩa lý, khai mở, hiển thị danh vị, cú thân, cụ túc viên mãn, an trụ thế giới, ủng hộ nhiếp trì, chư đại Bồ tát giáo hóa cho tăng trưởng, khiến cho họ ưa thích chánh đạo, ngày càng thuần hòa, thường cảm thọ an lạc.

Này Bất Không Kiến! Do nhân duyên này người nên biết, đó là, hoặc các Bồ tát nghe pháp Tam muội này tạm thời lưu tâm, như vậy các thiện nam tử, thiện nữ nơn ấy không bao lâu sẽ chứng A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề .

Này Bất Không Kiến! Vì vậy ta cố ý bảo cho người, người phải khéo biết : nếu các Bồ tát ma ha tát nghe pháp niệm Phật sâu xa này mà có thể thọ trì, các thiện nam tử thiện nữ nhân ấy tự nhiên mau thành A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề .

Lại nữa, này Bất Không Kiến! người nên thọ trì Tam muội như vậy, thường nhớ vì tất cả Tỳ kheo, Tỳ kheo ni, ưu bà tắc, ưu bà di và các quốc vương, đại thần, tể tướng, Sát lợi, Bà la môn, Tỳ xá, Thủ đà, tất cả khất sĩ cùng với các ngoại đạo Ni kiền, Giá la, Ca Ba lê, Bà xà ca khác... ở thế gian tuyên dương

rộng nói. Vì sao vậy? Vì đại oai đức lực của Tam muội này hay khiến cho họ mau thành A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề .

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Nếu có thiện nam tử, thiện nữ nơn có đức tin thanh tịnh, lòng cung kính, biết rõ pháp niệm Phật Tam muội này, chư Phật quá khứ đã tán thán, tất cả các Như Lai đã ấn chứng. Biết như vậy rồi nên liền đọc tụng, nên liền thọ trì, nên liền tu hành, nên liền diễn thuyết. Lại phải nên suy nghĩ rằng : niệm Tam muội này là công đức to lớn, bất khả tư nghị. Nghĩ như vậy rồi lại càng tín kính, lại càng tôn trọng, lại càng thâm nhập, lại càng chứng tri. Vì sao như vậy? Vì hiện nay Tam muội này chính là điều tất cả chư Phật đã dạy, là chỗ thực hành của tất cả chư Phật, là chỗ ấn chứng của tất cả chư Phật, là chánh giáo của tất cả chư Phật, biện tài của tất cả chư Phật, là chỗ giác ngộ của tất cả chư Phật, là sự lựa chọn của tất cả chư Phật, là việc làm của tất cả chư Phật, là của báu của tất cả chư Phật, là kho chứa của tất cả chư Phật, là kho cất giấu của tất cả chư Phật, là kho chứa lúa gạo của tất cả chư Phật, là ngọc ẩn của tất cả chư Phật, là Xá lợi của tất cả chư Phật, là thể tánh của tất cả chư Phật.

Này Bất Không Kiến! Nếu các thiện nam tử, thiện nữ nơn ấy có thể biết được như vậy liền được vô lượng vô biên thiện căn. Nhờ công đức đó, lúc sanh thường được sanh nhà đại Sát Lợi, nhà đại Bà la môn và tất cả nhà có đại oai thế, nhà đại tôn trọng, cõi trời đại đức khác, cho đến sẽ chứng A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề . Vì sao vậy? Này Bất Không Kiến! Do Tam muội này đầy đủ, có thể được quả báo xuất thế gian, bất tư nghị.

Này bất Không Kiến! Thiện nam tử, thiện nữ nơn nào, nếu lỡ tai chỉ nghe tên Tam muội này sẽ được phước tụ vô lượng vô biên. Cũng lại sẽ làm phước hạnh vô lượng vô biên, xong vậy đã được phước tụ thiện căn, công đức phước hạnh rộng lớn sâu xa ấy không thể so sánh, không thể tính toán, không thể đo lường.

Lại nữa, này Bất Không Kiến! Nói tóm lược, nếu đối với nghĩa này vẫn chưa rõ, nay ta sẽ nói ví dụ cho người rõ, khiến cho các người trí hiểu được đôi phần.

Này Bất Không Kiến! Nếu có Bồ tát ma ha tát chuyên tâm tin thích, thực hành đàn ba la mật, mỗi ngày bố thí ba lần vào buổi sáng, nhờ dùng thần thông liền khiến cho bảy báu và các vật dụng khác tràn đầy khắp hằng sa thế giới, lại dùng để dâng lên hằng sa đức Như Lai Ứng cúng, Đẳng chánh giác và các chúng đệ tử Thanh Văn. Giống như buổi sáng của ngày thực hành bố

thí như vậy, buổi trưa và buổi chiều của ngày thực hành bố thí cũng như vậy. Riêng mỗi ngày thực hành bố thí ba lần như vậy, cho đến vô lượng vô biên ức na do tha hằng hà sa kiếp, thường thực hành bố thí không bao giờ dừng nghỉ, cũng lại cầu A Nậu đa la tam miệu tam Bồ đề .

Này Bất Không Kiến! Ý người thế nào? Bồ tát ma ha tát ấy có thể mãi mãi thực hành bố thí như vậy, công đức đạt được có nhiều chăng?

Bồ tát Bất Không Kiến thưa :

- Rất nhiều, Bạch Thế tôn. Thật là vô lượng vô biên không thể toán số, không thể đo lường, bất khả tư nghĩ.

Khi ấy đức Phật lại bảo Bồ tát :

- Này Bất Không Kiến! Ta lại bảo người, người nên lắng nghe. Giả sử Bồ tát ma ha tát kia tu hành đàn ba la mật như vậy, thiện căn đã trồng, phước tu đã được thật là rộng lớn. Song vẫn không bằng thiện nam tử, thiện nữ nơn nào chỉ có thể nghe tên Tam muội này, hoặc là biên chép, hoặc là đọc tụng, hoặc là tin hiểu pháp môn thâm diệu do đức Như Lai nói, công đức vị trên có ít hơn.

Này Bất Không Kiến! song thiện nam tử, thiện nữ nơn này chỉ nghe tên gọi của Tam muội, công đức đạt được vượt hơn phước ở trước vô lượng vô biên không thể đo lường, không thể so sánh. Huống chi thiện nam tử, thiện nữ nơn ấy được nghe đầy đủ Tam muội này, có thể biên chép, đọc tụng, thọ trì, suy nghĩ nghĩa lý, hay khéo vì các đại chúng người và trời tuyên dương, giải thích rộng rãi.

Này Bất Không Kiến! Nay người nên biết : ta chỉ nói sơ lược về công đức của Tam muội. Nếu muốn nói rộng thiện căn của định này, dù trải qua nhiều kiếp cũng không thể nói hết.

---000---

15. PHẨM BỒN HẠNH CỦA BỒ TÁT

Bấy giờ Bồ tát ma ha tát Bất Không Kiến, Bồ tát ma ha tát Thiện Hiện, Bồ tát ma ha tát Thiện Hỷ Quang, Bồ tát ma ha tát Vô Biên Kiến, Bồ tát ma ha tát Vô Biên Quang Minh, Bồ tát ma ha tát Vô Biên Xưng, Bồ tát

ma ha tát Vô Biên Thiên, Bồ tát ma ha tát Vô Biên Trí, Bồ tát ma ha tát Vô Biên Phát Vương, Bồ tát ma ha tát Vô Biên Tự Tại Vương, Bồ tát ma ha tát Tư Duy Tối Thắng Vô Biên, Bồ tát ma ha tát Tư Duy Nhất Thiết Pháp Ý, Bồ tát ma ha tát tư duy Hư Không ý tư duy Vô Ngại Ý, Bồ tát ma ha tát Vô Biên Bảo Ý, Bồ tát ma ha tát Năng Diệt Nhất Thiết Bồ Ý, Bồ tát ma ha tát Thiện Tinh Ý, các Bồ tát ma ha tát như vậy... làm thượng thủ, cùng với chín mươi ức na do tha trăm ngàn Bồ tát ma ha tát đều từ tòa đứng dậy, trạch áo vai mặt, quỳ gối mặt xuống đất, chấp tay cung kính bạch đức Phật :

- Bạch Thế tôn! Chúng con theo Phật nghe công đức lợi ích của Bồ tát niệm Phật Tam muội này, chúng con cần phải đích thân biên chép, đọc tụng, thọ trì, tư duy nghĩa lý, rộng nói cho người khác, cũng làm cho người khác như lời dạy mà tu hành. Vì sao vậy? vì chúng con muốn nhiếp thọ A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề.

Bạch Thế tôn! Chúng con đối với kinh điển Tam muội sâu xa do chư Phật Thế tôn nói ra này, khiến cho các chúng sanh nghe xong hoan hỷ, chúng con cũng giúp họ được khí lực và an lạc. Vì sao như vậy? Nếu vì họ đối với trong kinh điển Đại thừa này thứ lớp tu hành, nghe xong biên chép, đọc tụng, thọ trì, phân biệt, tư duy, rộng nói cho người khác, cũng khiến cho người khác giải nói, phân biệt, nhất định sẽ thành tựu A Nậu đa la tam muội tam Bồ đề .

Bấy giờ đức Thế tôn biết các Bồ tát ma ha tát... một lòng nghĩ nhớ, mong cầu, Ngài liền mỉm cười, vì phép của chư Phật Thế tôn là như vậy. Khi Ngài mỉm cười, trên mặt đức Thế tôn phóng ra vô số ánh sáng. Đó là kim ngân, lưu ly, pha lê, mã não, xà cừ, chân châu trong tất cả các luồng ánh sáng báu như vậy, mỗi luồng ánh sáng lại phóng ra vô lượng trăm ngàn luồng ánh sáng khác màu, đều từ trên mặt đức Thế tôn phóng ra, bao trùm mười phương vô lượng thế giới, phía trên lên đến cung điện Phạm Thiên, rồi trở về trên đỉnh của đức Phật, như trời Đế Thích dựng cây cờ báu, đoan chánh ánh sáng như hoa, ai thấy cũng hoan hỷ. Khi ấy, thế giới ba lần ngàn này trang nghiêm tráng lệ, vi diệu không gì bằng.

Bấy giờ các chúng Bồ tát ma ha tát thấy sự thần biến trang nghiêm này rồi thấy đều hoan hỷ, cho là thần thông của đức Thế tôn là kỳ lạ, là hy hữu. Ở trong chúng Bồ tát ấy có một vị Bồ tát ma ha tát tên là Như Ý Định Trí Thần Thông, liền từ tòa đứng dậy, giữ oai nghi ngay thẳng, chấp tay cung kính đảnh lễ đức Phật xong, liền dùng hương thiên trầm thủy, hương Đa già la, hương Đa ma la bạt, hương ngư đầu chiên đàn, bột hương chiên

đàn,...cung kính tung lên trên đức Phật. Lại dùng hoa Thiên Mạn Đà la, hoa Ma ha Thiên mạn đà la, hoa Ưu bát la, hoa Ba đầu ma, hoa câu vật đầu, hoa Phân Đà lợi, hoa Kê ta la, hoa Ma ha Kê ta la, ... cúng dường đức Thế tôn xong, nói bài kệ tán thán rằng :

- Thế tôn, Điều ngự, không ai bằng

Người đầy đủ tướng tốt, sắc vàng

Hào quang oai đức, chiếu mười phương

Giống như giữa rừng hoa rộ nở

Diệu hạnh tròn đầy, trí vô biên

Oai lớn, hay làm lợi thế gian

Phương tiện tối thắng muôn diễn thuyết

Nay lại mỉm cười, có duyên gì?

Thế tôn siêu tuyệt, trí vô biên

Vượt trên muôn loại biết được

Oai đức vô thượng nay xin nói

Nhân gì hôm nay lại mỉm cười?

Nay khắp đại thiên thế giới này

Hoa rộ nở, như cây Đế Thích

Tất cả chúng sanh đều hoan hỷ

Nay lại mỉm cười do nhân gì?

Người mù thấy được, điếc nghe được

Người câm nói được, què đi được

Điên loạn mất tâm, lại nhớ được
Nay lại mỉm cười, do nhân gì?
Muôn thú vui mừng đều rống vang
Chim lạ hân hoan hát tiếng hay
AÂm nhạc không đánh mà tự kêu
Nay do nhân gì ngài mỉm cười?
Tất cả âm nhạc đồng tấu lên
Chẳng phải do trời người đánh nhạc
Mà khiến người trời được an lạc
Nay ngài mỉm cười do duyên gì?
Chư thiên nhìn xuống thấy loài người
Loài người nay cũng thấy chư thiên
Trời người giao nhau, tâm hy hữu
Vì sao nay Ngài lại mỉm cười?
Vô thượng trọng pho, đời nương tựa
Đại tôn, hôm nay xin tuyên thuyết
Nếu nghe đại từ thương xót cười
Càng thêm hân hạnh khó báo đền.

Bấy giờ đức Thế tôn liền vì Bồ tát ma ha tát Như Ý Định Trí Thần Thông tuyên thuyết những câu hỏi vi diệu của đại sĩ, cũng nói về danh hiệu của hằng sa các đức Như Lai, Ứng cúng, Đăng chánh giác bằng bài kệ tụng :

- Nay các thiện nam tử
Nghe tiếng hay pháp vương
Sáu mươi tám ngàn vị
Đều phát nguyện Bồ đề
Và ở thời đương lai
Khi chánh pháp hủy hoại
Thế tôn, tự hộ trì
Kính thâm diệu như vậy
Con nghe đại danh xưng
Hoàn toàn không mệt mỏi
Pháp môn bất tư nghị
Chư Phật đã nói ra
Lắng nghe, nay ta nói
Các chúng Bồ tát này
Chẳng phải với một Phật
Phát tâm thành kính này.
Ta nhớ xưa kia các chỗ sanh
Sáu mươi sáu ức na do tha
Khi ấy cũng khởi ý như vậy
Chỉ vì hộ trì hộ pháp này

Lại nữa, kiếp quá khứ trước đây
Chư Phật vô lượng hằng hà sa
Ta làm thượng thủ, tu cung kính
Diệu pháp tối thượng ta hộ trì
Các đại sĩ này vì chánh pháp
Bỏ thân yêu quý, nào tiếc thân
Bởi vì pháp gì không sợ khổ
Chỉ vì chúng Bồ đề vô thượng
Bất khả tư nghị hằng sa số
Các Như Lai vô lượng oai đức
Khi ấy thượng thủ đều cung kính
Cũng chỉ yêu thích pháp này vậy
Bảo quang, hỏa quang, đại quang Phật
Điện sáng chiếu khắp bất tư nghị
Ba loại như vậy giữ chánh pháp
Vì cầu đạo Bồ đề vô thượng
Chỉ thân lực ta mới biết người
Quả báo ngày nay đều hiện rõ
Bất Không, từ lâu phát nguyện này
Trải qua vô lượng trăm ngàn đời

Người ở trước các Phật Đại sư
Hạnh bất tư nghị đều viên mãn
Thường hay ca ngợi Lương túc tôn
Khổ hạnh huân tu các đại nguyện
Do xưa tích tụ nhân duyên tốt
Nay làm kệ khen Đại pháp vương
Thuở xưa Thế tôn hiệu Thiện nhân
Và tên Hòa Tràng vô biên oai
Các người lúc đó là thượng thủ
Muốn cầu vô thượng chánh giác vậy
Thuở xưa có Phật Trang Nghiêm Vương
Ở thiên cung Tha Hóa Tự Tại
Các người số lớn Thắng thiện sĩ
Lúc ấy đã được đại Bồ đề
Quá khứ có Phật tên Phóng Quang
Và vô biên quang, Vô lượng tướng
Các người lúc ấy là thượng thủ
Trước cầu diệu Tam muội như vậy
Phật Đại ma ni Châu Hỏa Quang
Điều ngự sư Phổ Quan Minh Tự

Lúc ấy Nhiếp Pháp đã đứng đầu
Vì cầu Bồ đề an lạc vậy
Đại Quang, Nhật Quang, bất tư nghị
Vô lượng tinh tấn, vô biên định
Đối với Nhiếp Pháp người dẫn đầu
Vì cầu Bồ đề an lạc vậy
Phật Thiện Hoa Hương và Kim Hoa
Như Lai vô lậu, hạnh không tranh
Khi ấy Hộ Pháp là đứng đầu
Vì cầu Thượng Bồ đề như vậy
Các Như Lai quá khứ như thế
Vô biên trí tôn, lưỡng túc tôn
Nơi đó nhiếp trì ba thứ pháp
Mong cầu tối thượng Phật Bồ đề
Tám vạn trượng phu, bậc thông đạt
Vì chúng đệ nhất diệu Bồ đề
Quý vị nhờ thắng thiện căn ấy
Tương lai hậu hạ Nhân trung giác
Lúc sanh thường vào nhà tôn quý
Vĩnh viễn đoạn trừ các ác đạo

Các vị tập hội làm bạn pháp
Quyết chẳng xa lìa thế gian giác
Mãi chống các luận sư ngoại đạo
Cũng bỏ tất cả bạn tà trí
Giữ các công đức không thể nói
Phước này mới lên được Bồ đề
Đương lai được gặp Phật Di Lặc
Các vị lúc đó đều tập hội
Đó là ba nghiệp gìn giữ pháp
Nhờ vậy mới thành thắng Bồ đề
Lại sau Phật Di Lặc Niết-bàn
Có Phật Sư tử Điều ngự sư
Cũng cầu pháp ấy, giữ ba nghiệp
Nhờ đó được thành Đẳng chánh giác
Đương lai thiên Phật Vô thượng tôn
Hướng dẫn chúng sanh đời hiện kiếp
Các pháp sư ấy mãi dạy đời
Nhờ chúng vô ngại diệu sắc thân
Qua khỏi hiện kiếp các đức Phật
Lại có chánh giác vô lượng oai

Lại có Như Lai Quyết Hiệu Hiền
Cùng với Thế tôn tỳ Bà Thi
Sau Phật Tỳ Bà Thi diệt độ
Lại có đức Phật tên Ta La
Khi ấy kẻ trí đều nhiếp trì
Rộng bày phẩm vật để cúng dường
Thế tôn Ta La đã Niết- bàn
Có Phật Như Lai tên Quán sát
Các người theo ngài cầu chánh pháp
Rồi lại cúng dường Diệu Pháp Vương
Như Lai Quán Sát đã Niết- bàn
Có Phật Thế tôn tên Biên Kiến
Như Lai Biên Kiến đã Niết- bàn
Có Phật tên là Liên Hoa Thượng
Như Lai Hoa Thượng đã Niết- bàn
Có Phật tên là Ưu Bát La
Bấy giờ người trí lại cầu pháp
Phụng sự cúng dường Lương Túc Tôn
Phật Ưu Bát La đã Niết- bàn
Có Phật Thế tôn tên là Hoa

Đức Như Lai Hoa đã Niết- bàn

Có Phật Thế tôn tên Trang Nghiêm

Như Lai Trang Nghiêm Niết- bàn rồi

Có Phật Thế tôn tên Thắng Trí

Các người cũng theo ngài cầu pháp

Xây dựng cúng dường thật vô biên

Như Lai Thắng Trí Niết- bàn rồi

Có Phật Thế tôn tên Thiện Kiến

Như Lai Thiện Kiến Niết- bàn rồi

Có Phật Thế tôn tên Thiện Trì

Như Lai Thiện Trì Niết- bàn rồi

Có Phật tên là cụ Oai Nghi

Ngài cũng nhiếp trì ba thứ pháp

Chỉ cầu chúng được Bồ đề đạo

Phật Oai Nghi cụ đã Niết- bàn

Có Phật Thế tôn Vô Lượng Oai

Phật vô Lượng Oai đã Niết- bàn

Có Phật Thế tôn tên Thắng Vương

Như Lai Thắng Vương đã Niết- bàn

Có Phật Thế tôn tên Hiện Tiền

Như Lai Hiện Tiền đã Niết- Bàn
Có Phật Thế tôn Tối Xí Vương
Bấy giờ các người vì cầu pháp
Rộng bày cúng dường bất tư nghì
Như vậy, các Thế tôn vị lai
hăng trí thế gian hơn tất cả
Với thân mạng mình không yêu tiếc
Chỉ vì cầu chứng Phật Bồ Đề
Nhờ chứa tạng thiện căn như vậy
Tương lai tôn thờ Thắng Oai đức
Là Phật giữa người tối đệ nhất
Như Phật Điều ngự A Di Đà
Ở chỗ Thế tôn thù thắng ấy
Liên muốn tu chứng diệu Bồ đề
Vì cầu pháp nên thường tinh tấn
Nên đặt Vô Biên diệu cúng dường
Tại đây có tất cả thế giới
Xa lìa suy não, trừ ngũ trần
Chỉ cầu pháp lạc lợi quần sanh
Cúng dường vô số hằng sa Phật

Tương lai thành Phật Vô Biên Trí
Làm nhiều lợi ích diệt các khổ
Vì mong an lạc các chúng sanh
Cúng dường vô lượng vô biên Phật
Sẽ được thành Phật tiếng tăm lớn
Cõi Phật trang nghiêm khó nghĩ lường
Đầy đủ các báu người thích xem
Giống nước an lạc thật rộng lớn
Nhiều ức na do tha Bồ tát
Được Phật thọ ký Nhân trung tôn
Nhờ trí chư Phật bất tư nghị
Như vậy xưng tán đại pháp vương
Ta lúc bấy giờ nói cho người
Tất cả đại chúng, bất thiên nhân
Có ai mong cầu chánh giác chơn
Rốt cuộc tự mình đồng Như Lai
Nếu hay mong thích thắng Bồ đề
Tên là Thượng Nhân mộng oai hộ
Chư thiên hộ vệ với Quý, rồng,
Cưu bàn, Kim điều và Dạ Xoa

Nếu muốn mong cầu thành Bồ đề
Tâm thường thích tu Phật thắng đạo
Thế tôn thương xót như con một
Thân sắc vàng trí lực đa văn.

KINH ĐẠI TẬP ĐẠI PHƯƠNG ĐẰNG

BỒ TÁT NIỆM PHẬT TAM MUỘI

Hết quyển mười

--- o0o ---
Hết